

Vládní čtvrt' vyjde na 10 miliard. Babiš žádá Prahu o pomoc

TISK, Datum: 29.11.2018, Zdroj: Hospodářské noviny +1, Strana: 1, Autor: Jakub Heller, Vytištěno: 32 670, Vydavatel: Economia, a.s., Rubrika: Titulní strana

Obsahové duplicity: 29.11.2018 - iHNed.cz [URL](#)

Vláda chystá investiční plán: Sedmnáct tisíc projektů za 3,5 bilionu korun [URL](#)

WEB, Datum: 26.11.2018, Zdroj: ceskatelevize.cz, Návštěvnost: 16 501 845

Objem vypsaných veřejných stavebních investic stoupl na 103 mld. Kč, o 37% [URL](#)

WEB, Datum: 19.11.2018, Zdroj: skypaper.cz

Chci osm tisíc nových bytů ročně

TISK, Datum: 15.11.2018, Zdroj: Ekonom, Strana: 26, Autor: JAN RICHTER, Vytištěno: 15 473, Prodáno: 13 151, Vydavatel: Economia, a.s., Rubrika: Data

Čekání na stavební povolení. 60 dní a dost [URL](#)

WEB, Datum: 07.11.2018, Zdroj: lidovky.cz, Návštěvnost: 8 085 896, Vydavatel: Mafra, a.s.

Bez právníka se už stavět nezačne, říká expert na stavební právo Martin Mládek [URL](#)

WEB, Datum: 15.11.2018, Zdroj: lidovky.cz, Návštěvnost: 8 085 896, Vydavatel: Mafra, a.s.

Soutěže architektů pomáhají změnit Prahu. Od laviček až po velká území [URL](#)

WEB, Datum: 22.11.2018, Zdroj: prazsky.denik.cz +2, Návštěvnost: 210 307, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Obsahové duplicity: 22.11.2018 - Pražský deník, kladensky.denik.cz [URL](#)

Adam Gebrian: Architektura je jako fotbal [URL](#)

TISK, Datum: 11.11.2018, Zdroj: reportermagazin.cz, Autor: Robert Čásenský

PODPORA SOUTĚŽÍ A ÚZEMNÍCH PLÁNŮ

TISK, Datum: 20.11.2018, Zdroj: Stavitel, Strana: 47, Vytištěno: 7 800, Vydavatel: Business Media CZ, spol. s r.o., Rubrika: Infoservis

Hamburk jako vzor síně na Vltavské

TISK, Datum: 12.11.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 13, Autor: Martin Bajtler, Vytištěno: 150 328, Prodáno: 123 870, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Praha

Chobotnice číslo 2? Architekti, dirigenti i pražští radní chtějí novou koncertní síň ve velkém stylu [URL](#)

WEB, Datum: 18.11.2018, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Zuzana Černá, Návštěvnost: 178 575 169, Vydavatel: Seznam.cz, a.s.

Praha nechá opravit park na Karlově náměstí za 230 milionů [URL](#)

WEB, Datum: 15.11.2018, Zdroj: nasregion.cz +1, Návštěvnost: 1 786, Vydavatel: A 11, spol. s r.o.

Obsahové duplicity: 13.11.2018 - idnes.cz [URL](#)

Podívejte se jako první. Takto se změní pražské Vítězné náměstí [URL](#)

WEB, Datum: 13.11.2018, Zdroj: ceskatelevize.cz, Návštěvnost: 16 501 845

Vítězné náměstí bude zelenější

TISK, Datum: 15.11.2018, Zdroj: Právo, Strana: 12, Autor: Petr Janiš, Vytištěno: 124 405, Prodáno: 73 570, Vydavatel: Borgis, a.s., Rubrika: Praha - Střední Čechy

FOTOGALERIE: Vítězné náměstí se otevře lidem. Jak vypadá vítězný návrh „Kulatáku“ [URL](#)

WEB, Datum: 16.11.2018, Zdroj: echo24.cz +1, Návštěvnost: 2 576 743, Vydavatel: Echo Media a.s.

Obsahové duplicity: 15.11.2018 - stavebniserver.com [URL](#)

Libeňák čeká oprava, předmostí padnou

TISK, Datum: 28.11.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 13, Autor: Matěj Ludvík, Vytištěno: 150 328, Prodáno: 123 870, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Praha

Obnova Barrandovských teras se zkomplikovala

TISK, Datum: 26.11.2018, Zdroj: E15, Strana: 18, Autor: Denisa Holajová, Vytištěno: 30 013, Prodáno: 11 497, Vydavatel: CN Invest, a.s., Rubrika: Real-immo

Obnova Malostranského náměstí získala stavební povolení [URL](#)

WEB, Datum: 19.11.2018, Zdroj: nasregion.cz +2, Návštěvnost: 1 786, Vydavatel: A 11, spol. s r.o.

Obsahové duplicity: 17.11.2018 - estav.cz [URL](#) , 15.11.2018 - finance.cz [URL](#)

Architekt: Moderní města chtějí víc lávky než bazény

TISK, Datum: 28.11.2018, Zdroj: Písecký týden, Strana: 2, Autor: LUCIE KOTRBOVÁ, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Téma

Jak nenarušit ráz města nevhodnými stavbami?V Kamenici poradí architekt

TISK, Datum: 28.11.2018, Zdroj: Týdeník Děčínsko, Strana: 2, Autor: (sv), Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: O čem se mluví

Brno: příliš mnoho připomínek k územnímu plánu [URL](#)

WEB, Datum: 28.11.2018, Zdroj: stavebni-forum.cz, Návštěvnost: 9 364, Vydavatel: MSG holding a.s.

Nové vedení Jablonce zve: plánujte společně s námi [URL](#)

WEB, Datum: 28.11.2018, Zdroj: nasejablonecko.cz, Autor: Markéta Hozová, Návštěvnost: 61 724, Vydavatel: Naše Jablonecko, s.r.o.

Hlásná Třebaň dostane novou oblou lávku. Navrhli ji stejní autoři jako lávku v Troji a Nymburku

[URL](#)

WEB, Datum: 28.11.2018, Zdroj: ceskatelevize.cz, Návštěvnost: 16 501 845

Pěší zónu změní stromy, lavičky voda a stojany

TISK, Datum: 27.11.2018, Zdroj: Hradecký deník, Strana: 3, Autor: PAVEL CAJTHAML, Vytištěno: 4 270, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Královéhradecký kraj / Hradecko

Městský architekt v Ústí nemá žádné postavení

TISK, Datum: 27.11.2018, Zdroj: Týdeník Ústecko, Strana: 6, Autor: JANNI VORLÍČEK, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Rozhovor týdne

Vánoce na Ještědu

TISK, Datum: 27.11.2018, Zdroj: Xantypa, Strana: 84, Autor: PAVLÍNA KOUROVÁ, Vytištěno: 19 000, Vydavatel: Kovohutě Příbram nástupnická, a.s., Rubrika: Genius loci

Chtějí zrušit **tendr na fotbalovou arénu**

TISK, Datum: 24.11.2018, Zdroj: Právo, Strana: 7, Autor: (ČTK, zr), Vytištěno: 124 405, Prodáno: 73 570, Vydavatel: Borgis, a.s., Rubrika: Zpravodajství

První cena v soutěži na Mendlovo náměstí [URL](#)

WEB, Datum: 23.11.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz, Návštěvnost: 42 071

Rekonstrukce zimního stadionu: město chce opět novou halu [URL](#)

WEB, Datum: 23.11.2018, Zdroj: jihlavske-listy.cz, Návštěvnost: 39 905

Vlk na stavbě

TISK, Datum: 26.11.2018, Zdroj: Respekt, Strana: 51, Autor: KAROLÍNA VRÁNKOVÁ, Vytištěno: 45 439, Prodáno: 36 102, Vydavatel: Economia, a.s., Rubrika: Kultura - architektura

Unikátní stavba z lehkého betonu získala Českou cenu za architekturu [URL](#)

WEB, Datum: 25.11.2018, Zdroj: idnes.cz, Autor: Alena Řezníčková, Návštěvnost: 65 280 239

Nemusí být všechno hladký a lesklý. Krása se vyjevuje i v syrovosti, říká architekt roku David

Kraus [URL](#)

WEB, Datum: 26.11.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Návštěvnost: 2 643 856

Vítězem ceny za architekturu se stal evropský unikát z lehkého betonu. Budova s metr tlustými zdmi bude sloužit jako administrativní prostor [URL](#)

WEB, Datum: 23.11.2018, Zdroj: iHNed.cz +1, Návštěvnost: 5 397 490, Vydavatel: Economia, a.s.

Obsahové duplicity: 20.11.2018 - iHNed.cz [URL](#)

Mikulov připravuje nový **územní plán města [URL](#)**

WEB, Datum: 22.11.2018, Zdroj: zpravodajmikulov.cz, Autor: Jitka Sobotková

Nemůžeme rozumět všemu. Česká Kamenice chce městského architekta [URL](#)

WEB, Datum: 22.11.2018, Zdroj: decinsky.denik.cz +1, Autor: Alexandr Vanžura, Návštěvnost: 80 750, Vydavatel: VLTAVA LÁBE MEDIA, a.s.

Obsahové duplicity: 22.11.2018 - Děčínský deník

Architekti řeší, kam s auty

TISK, Datum: 21.11.2018, Zdroj: Metro, Strana: 22, Autor: ČTK, Vytištěno: 275 949, Prodáno: 244, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Praha 8,9,10

Prospěl by Praze jeden centrální stavební úřad?

TISK, Datum: 21.11.2018, Zdroj: E15, Strana: 11, Vytištěno: 30 013, Prodáno: 11 497, Vydavatel: CN Invest, a.s., Rubrika: Sdružení pro architekturu a rozvoj

Architektonická **soutěž byla anulována**

TISK, Datum: 21.11.2018, Zdroj: Horácké noviny, Strana: 5, Autor: (mach), Vytištěno: 25 000, Vydavatel: YASHICA s.r.o., Rubrika: Kultura

Zavedení zón Praze pomohlo. Měli bychom chránit veřejný prostor, aut je moc, říká expert [URL](#)

[WEB](#), Datum: 19.11.2018, Zdroj: echo24.cz, Autor: Vojtěch Šeliga, Návštěvnost: 2 576 743, Vydavatel: Echo Media a.s.

Muzeum umění vypíše architektonickou soutěž na Středoevropské fórum. Ministr kultury na ní trvá [URL](#)

[WEB](#), Datum: 15.11.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Autor: Blanka Mazalová, Návštěvnost: 2 643 856

Radní má za prioritu dokončení územního plánu Brna do roku 2022 [URL](#)

[WEB](#), Datum: 15.11.2018, Zdroj: archiweb.cz, Návštěvnost: 193 815

Syrová a strohá. Podívejte se na betonovou budovu, která se pyšní Českou cenou za architekturu [URL](#)

[WEB](#), Datum: 21.11.2018, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Filip Rambousek, Návštěvnost: 1 360 643, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS

Z brownfieldu na Špitálce má vyrůst moderní čtvrť [URL](#)

[WEB](#), Datum: 14.11.2018, Zdroj: ibrno.cz, Návštěvnost: 11 577, Vydavatel: CCB spol. s r.o.

Sál pro Brno bude oříšek, zní z koalice

[TISK](#), Datum: 06.11.2018, Zdroj: Brněnský deník, Strana: 3, Autor: ELIŠKA KOUKALOVÁ, Vytisknuto: 6 700, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Brno / Aktuálně

Kostel vyroste mezi paneláky

[TISK](#), Datum: 10.11.2018, Zdroj: Lidové noviny +1, Strana: 3, Autor: JAN HORÁK, Vytisknuto: 46 820, Prodáno: 37 370, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Domov

Obsahové duplicity: 10.11.2018 - 24zpravy.com [URL](#)

V Suchdole plánují stavbu haly se sportovištěm za 100 milionu korun [URL](#)

[WEB](#), Datum: 17.11.2018, Zdroj: prazskypatriot.cz, Návštěvnost: 110 327, Vydavatel: Pražský Patriot s. r. o.

Litomyšlské nábřeží bylo zařazeno do výběru Landscape Architecture Europe [URL](#)

[WEB](#), Datum: 21.11.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz, Návštěvnost: 42 071

Cena pro oškliváčka [URL](#)

[WEB](#), Datum: 21.11.2018, Zdroj: respekt.cz, Autor: Milan Jaroš, Karolína Vránková, Návštěvnost: 780 526, Vydavatel: Respekt Publishing a.s.

Českou cenu za architekturu získala Administrativní budova ve Strančicích [URL](#)

[WEB](#), Datum: 20.11.2018, Zdroj: archspace.cz, Autor: Lucie Sigmundová, Návštěvnost: 6 512

Českou cenu za architekturu získala budova z lehkého betonu ve Strančicích [URL](#)

[WEB](#), Datum: 20.11.2018, Zdroj: novinky.cz, Návštěvnost: 67 165 622, Vydavatel: Borgis, a.s.

Artalk.cz [URL](#)

[WEB](#), Datum: 20.11.2018, Zdroj: artalk.cz +5, Návštěvnost: 62 984

Obsahové duplicity: 19.11.2018 - blesk.cz [URL](#), tyden.cz [URL](#), archiweb.cz [URL](#), lidovky.cz [URL](#), 24zpravy.com [URL](#)

Rekonstrukce mlýna, sportovní hala i stanice lanovky. Prohlédněte si nominace na Českou

cenu za architekturu [URL](#)

[WEB](#), Datum: 20.11.2018, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Pivovar Trautenberk, Malá Úpa Adr, Návštěvnost: 5 397 490, Vydavatel: Economia, a.s.

Betonová budova u Prahy vyhrála cenu za architekturu. V Evropě jich stojí jen pár [URL](#)

[WEB](#), Datum: 19.11.2018, Zdroj: aktualne.cz, Návštěvnost: 16 913 777, Vydavatel: Economia, a.s.

Architekti a starostové na jedné lodi hodnotili kvality architektury ve městech [URL](#)

[WEB](#), Datum: 12.11.2018, Zdroj: asb-portal.cz, Návštěvnost: 97 182, Vydavatel: JAGA GROUP, s. r. o.

Vládní čtvrť vyjde na 10 miliard. Babiš žádá Prahu o pomoc

[TISK](#), Datum: 29.11.2018, Zdroj: Hospodářské noviny +1, Strana: 1, Autor: Jakub Heller, Vytlačeno: 32 670, Rubrika: Titulní strana

Obsahové duplicity: 29.11.2018 - iHNed.cz [URL](#)

PREMIÉR TRVÁ NA ÚŘEDNICKÉM AREÁLU

Více než deset tisíc úředníků na jednom místě na okraji Prahy, úspora peněz a efektivní státní správa. Premiér Andrej Babiš (ANO) oživil svůj plán na vybudování takzvané vládní čtvrti, který je i součástí programového prohlášení vlády. Kampus by měl podle jeho představ vyrůst v Letňanech v blízkosti metra.

Jak uvádí v dopise, který poslal čerstvému pražskému primátorovi Zdeňku Hřibovi (piráti) a který HN získaly, vyjde projekt státní kasu na deset miliard korun a Babiš ho chápe jako prioritu. V korespondenci píše, že „zájem České republiky na získání příslušných pozemků v Letňanech je zásadní“. Poprvé předseda vlády plány na vládní čtvrť nastínil už před dvěma lety, tehdy mluvil jen o šesti miliardách.

Premiér ale bude potřebovat pomoc od Prahy, což zkomplikoval neúspěch hnutí v podzimních volbách. Novou koalici na magistrátu záměr nenadchl a Babišovi nepomůže ani to, že neúspěšný kandidát hnutí ANO Petr Stuchlík stavbu areálu veřejně podporuje. Pražská koalice se do značné míry řídí názorem Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy (IPR). Ten přiznává, že s umístěním úředníků je v Praze problém, ale areál chce jinde. „Přibližně pět tisíc úředníků sídlí v nájmech a spousta úřadů v nevyhovujících budovách,“ říká Marek Vácha z IPR. Institutu se však nezdá centru vzdálená lokalita Letňan. „I proto, že částečně zasahuje do letového koridoru a nemůže se tam stavět do výšky,“ říká Vácha. IPR nabídl premiérovi alternativy. Například rozvojové území Bubny-Zátory v Holešovicích, mnohem blíže centru, či území u metra Hradčanská.

Zatím není jasné, která ministerstva by se měla na okraj města přesunout. Premiér píše jen o deseti tisících lidech, tedy asi čtvrtině státních úředníků v Praze. Dříve zmínil ministerstva kultury a financí. Posledním jmenovaným ostatně celý příběh začal. Je roztroušeno po sedmi budovách v Praze a původně se počítalo pouze s jeho sestěhováním na jediné místo. „Hledali jsme budovu nebo pozemky, které vlastní stát a bylo by možné je využít. Našli jsme pozemek v Letňanech, ale bohužel se tento plán posunul do myšlenky celé vládní čtvrti, což je podle mě neuskutečnitelná megalomanská absurdita,“ říká dnes již bývalý náměstek ministra financí Ondřej Závodský.

Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, který má projekt na starost, Letňany hájí. „Jedná se v zásadě o jedinou vhodnou lokalitu, kde jsou pozemky ve vlastnictví státu či města. Naopak v lokalitě Bubny-Zátory jsou pozemky ve vlastnictví zhruba 40 různých subjektů, a to i ze zahraničí,“ říká mluvčí úřadu Radek Ležatka.

Primátora Hřiba to však nepřesvědčuje. „Monotematická čtvrť přináší zvýšené požadavky na dopravu. Každé ráno se zvedne rezidenční čtvrť, jede do té administrativní a večer jedou všichni zpět,“ reaguje na Babišův dopis Hřib. Naopak nevidí problém ve vybudování několika nových úřednických budov, ideálně u železnice či vytížených silnic tak, aby zbytek města odstínil od hluku.

Jeho obavy z „mrtvé části města“, která se navečer zcela vyprázdňuje, se premiér pokouší vyvrátit: „Plánujeme v mezích platné právní úpravy vybudovat polyfunkční areál.“ Kampus je podle Babiše nezbytný, protože státu v Praze chybí tisíce vlastních kancelářů. „Je to řešeno komerčním pronájmem, který ročně činí téměř půl miliardy

korun,“ píše v dopise. Při obhajobě projektu pracuje s náklady na stávající budovy na deset let. Vyčíslil je na 25 miliard korun – pět za nájemné, sedm za předpokládané investice a 13 miliard nutných na provoz a údržbu často několik desítek let starých budov v centru metropole. Opuštěné domy by podle Babiše mohly sloužit pro kulturní účely – jako muzea či galerie. Z toho vyplývá, že vysokých nákladů spojených s budovami v centru Prahy by se stát nezbavil.

Radní pro územní rozvoj Petr Hlaváček dodává, že stát je investor jako každý jiný: „Bude na to určitě studie dopadů na životní prostředí, územní studie a pravděpodobně bude třeba i změna územního plánu. To vyžaduje součinnost s městem.“ Ať už navíc areál vznikne kdekoliv, bude stát potřebovat od Prahy pozemky. „Směnu se státem a priori neodmítáme, ale rozhodně nevyměníme pozemky, které by mohly sloužit k bydlení,“ říká předseda koaliční Prahy sobě Jan Čížinský.

10 tisíc úředníků má premiér Andrej Babiš v plánu přestěhovat do vládního komplexu v pražských Letňanech.

25 miliard korun budou v příštích deseti letech podle premiéra Andreje Babiše stát nájem, provoz a investice do stávajících ministerských budov.

O autorovi: Jakub Heller, jakub.heller@economia.cz

Vláda chystá investiční plán: Sedmáct tisíc projektů za 3,5 bilionu korun [URL](#)

[WEB](#), Datum: 26.11.2018, Zdroj: ceskatelevize.cz, Návštěvnost: 16 501 845

Kabinet podle Babiše sestaví Radu vlády pro veřejné investování a při ministerstvu pro místní rozvoj vytvoří státní expertizu, která bude odpovědná za koordinaci přípravy projektů.

„Ministerstvo pro místní rozvoj provedlo rozsáhlý sběr dat, kde byly osloveny nejen všechny resorty, ale i obce, města a kraje. Dělalí jsme to v úzké spolupráci. Proto jsme měli ty výjezdy do krajů. Výsledkem je vytvoření mapy investičních preferencí, která bude nyní konfrontována s kapitálovými možnostmi České republiky,“ uvedl Babiš.

České stavebnictví by příští rok mohlo meziročně vzrůst o 2,6 procenta, v roce 2020 pak o 0,6 procenta, vyplývá z průzkumu analytické firmy CEEC Research, jehož výsledky zveřejnila na setkání lídrů stavebnictví. Tržby stavebních firem by příští rok měly vzrůst v průměru o 3,9 procenta. Firmy mají zakázky v průměru na devět měsíců dopředu.

O zlepšování ve stavebnictví pak v pondělí informoval také Český statistický úřad. Podle jeho konjunkturálního průzkumu je nálada podnikatelů ve stavebnictví nejvýše za posledních více než deset let, od září 2008.

„Stavebnictví po dvou letech útlumu zažívá letos oživení. Za celý rok 2018 by mělo vzrůst dvouciferným tempem,“ uvedl hlavní ekonom Czech Fund Lukáš Kovanda. Dodal, že ceny stavebních prací letos v průměru meziročně stoupají nejvýrazněji od roku 2008. Tehdy rostly za celý rok o 4,5 procenta, letos zatím o tři procenta. „Ve zbývajících měsících roku však tento celoroční růst zesílí. Stavební práce zdražují kvůli růstu mezd a růstu cen energií. Nezanedbatelnou roli hraje také nedostatek některých stavebních materiálů a z něho plynoucí tlak na růst cen. Růst stavební produkce a související růst cen ve stavebnictví je příznakem dlouho nevídané situace, kdy stavební firmy a podniky získávají silnější pozici v cenovém vyjednávání. Nemusí již 'brát cokoli, co se vůbec naskytne', ale mohou si více vybírat,“ dodal Kovanda.

Objem vypsaných veřejných stavebních investic stoupl na 103 mld. Kč, o 37% [URL](#)

[WEB](#), Datum: 19.11.2018, Zdroj: skypaper.cz

V průběhu prvních tří čtvrtletí 2018 vypsalí veřejní investoři 1153 soutěží na stavební práce v celkové hodnotě 103,2 miliardy korun, což představuje

významný meziroční nárůst objemu o 36,9 %. Firmám bylo zadáno 4429 stavebních zakázek nebo částí za 124,9 miliardy korun. Vyplývá to z nejnovější analýzy CEEC Research na základě Věstníku veřejných zakázek. „Vývoj stavební výroby do značné míry závidí na ochotě a možnostech státu a samosprávy investovat do nových projektů a na tom, zda úřady budou vstřícné připravované projekty vůbec povolovat. V případě veřejných

zakázek je třeba rozlišovat podle toho, zda je pro zadavatele jediným hlediskem výběru cena, nebo přihlíží také k dalším kritériím. Počet zakázek, kde by se více přihlíželo také ke kvalitativním parametrům, není stále ještě dostatečný," říká statutární ředitel Trigema Building Karel Branda.

Meziroční růst ovlivnilo velké množství zakázek s hodnotou nad 1 miliardu korun oznámených v květnu 2018, především pilotní projekt PPP na dálnici D4 v hodnotě téměř 25 miliard korun. Předmětem této veřejné zakázky je zajištění projektování, výstavby, financování, provozování a údržby nedokončené dálnice D4 v úseku Háje – Mirovice, rozšíření a v zajištění provozování a údržby existujících, k novostavbám bezprostředně přiléhajících úseků silniční infrastruktury v úsecích Skalka – Háje a Mirovice – Krašovice. Projekt zahrnuje 32 kilometrů nového úseku (model DBFOM) a 16 km „brownfieldového“ úseku (model O&M).

V září 2018 bylo veřejnými investory vyhlášeno 41 výběrových řízení na stavební práce za 2,2 miliardy korun. Meziročně jde pokles 44,6 % počtu soutěží a 69 % objemu vypsanych stavebních investic. V obou kritériích jde o nejnižší letošní hodnoty. Největší výběrové řízení třetího čtvrtletí v hodnotě 4,6 miliardy korun vyhlásilo Ředitelství silnic a dálnic ČR na úsek dálnice D35 Opatovice – Časy.

„Další vývoj českého stavebnictví bude rozdílný v obou hlavních segmentech. Pozemní stavitelství bude pravděpodobně ve vysokém růstu s otázkou dostatku stavebních kapacit. Dopravní je závislé na zahájení výstavby velkých státních projektů,“ dodává Antonín Daňa, CEO, PORR.

Meziroční změny oznámení o zakázce v letech 2017 až 2018:

Stavební zakázky

Počet Hodnota

Počet Meziroční změna v % mil. Kč Meziroční změna v %

2017

1. čtvrtletí 477 E -41,0 18 878 E -32,7
 2. čtvrtletí 483 E -50,9 33 007 E -3,1
 3. čtvrtletí 304 E -66,2 23 481 E -76,7
 4. čtvrtletí 301 E -9,9 23 387 Ç +112,6
- Rok 1 565 E -48,3 98 753 E -43,2

2018

1. čtvrtletí 454 E -4,8 23 559 Ç +24,8
 2. čtvrtletí 460 E -4,8 57 314 Ç +73,6
 3. čtvrtletí 239 E -21,4 22 279 E -5,1
- Leden až září 1 153 E -8,8 103 152 Ç +36,9

Zdroj: Věstník veřejných zakázek, výpočty CEEC Research

Z výše uvedených výběrových řízení již bylo 41 % ukončeno a zadáno firmám, což ale představuje jen pětinu z celkového objemu ve vypsane hodnotě 20,4 miliardy korun. Reálně však byly zakázky soutěženy za 19,1 miliardy korun, tedy o 7 % méně než hodnota při oznámení. Po odečtení zadaných a zrušených zakázek (přibližně 8 % z oznámených) zbývají v systému stále ještě soutěže v hodnotě 75,5 miliardy korun.

V prvních devíti měsících letošního roku bylo dodavatelům zadáno 4429 stavebních zakázek nebo částí za 124,9 miliardy korun. Meziročně jde o nárůst 11,8 % počtu a 35,3 % objemu investic. Meziroční srovnání je ovlivněno vysokou úrovní začátku roku 2017, kdy byly masivně zadávány zakázky oznámené před změnou zákona o veřejných zakázkách z října 2016.

Meziroční změny oznámení o zadání zakázky v letech 2017 až 2018:

Stavební zakázky

Počet Hodnota

Počet Meziroční změna v % mil. Kč Meziroční změna v %

2017

1. čtvrtletí 1 196 Ç +72,6 24 865 Ç +91,1
 2. čtvrtletí 1 233 Ç +2,1 35 648 Ç +71,3
 3. čtvrtletí 1 532 Ç +10,3 37 592 Ç +47,7
 4. čtvrtletí 1 306 Ç +33,4 33 147 Ç +75,4
- Rok 5 267 Ç +23,4 131 251 Ç +67,9

2018

1. čtvrtletí 1 054 E -11,9 43 041 Ç +73,1

2. čtvrtletí 1 758 Ç +42,7 44 957 Ç +50,5

3. čtvrtletí 1 617 Ç +5,5 36 936 E -1,7

Leden až září 4 429 Ç +11,8 124 933 Ç +35,3

Zdroj: Věstník veřejných zakázek, výpočty CEEC Research

Další články k tématu

Chci osm tisíc nových bytů ročně

TISK, Datum: 15.11.2018, Zdroj: Ekonom, Strana: 26, Autor: JAN RICHTER, Vytlačeno: 15 473, Prodáno: 13 151, Rubrika: Data

Zdeněk HŘIB

Tento týden usedne do pražského primátorského křesla Zdeněk Hřib, pod jehož vedením získala pirátská kandidátka v říjnových komunálních volbách přes 17 procent hlasů a skončila druhá za ODS. Pro ambiciózního lékaře původem z východní Moravy je post primátora hlavního města první politickou funkcí. Zatím sice úspěšně uzavřel koaliční jednání se sdružením Praha sobě a volební koalicí TOP 09, STAN a KDU-ČSL a uhájil pro sebe funkci primátora, v čele magistrátu jej ale čekají mnohem obtížnější úkoly. Nová koalice chce odblokovat výstavbu nových bytů, zlepšit zoufalou dopravní situaci ve městě a zahájit stavbu nové linky metra. U ní už nové osazenstvo magistrátu nepočítá se společným podnikem se skupinou Penta. Chce si na projekt půjčit.

* Pocházíte z východní Moravy, tamní přízvuk u vás ale není slyšet. Čím to je?

Narodil jsem se ve Slavičíně, ale vyrůstal jsem ve Zlíně. Ten má unikátní polohu, leží na rozhraní Slovácka, Valašska a Hané a ty přízvuky se tam do jisté míry vyruší, takže lidé mluví spisovně. U Petra Stuchlíka, Adama Gebriana nebo Petra Hlaváčka také přízvuk neslyšíte a to jsou všechno lidé, kteří vyrůstali ve Zlíně. Někdejší předseda pražské ODS Filip Humplík mi jednou říkal, že dokáže ve Zlíně rozeznat trolejbusové linky podle zvuku rekuperace. Na něm byste to také nepoznal.

* Vy jste přišel do Prahy v roce 1999. Kdy jste se rozhodl, že tady zůstanete?

Kolem roku 2001. Tehdy jsem začal v Praze i pracovat a tušil jsem, že tady zůstanu. Deinitivně se to potvrdilo po dokončení fakulty, kdy jsem začal dělat ve výzkumu kvality a efektivity zdravotních služeb a bezpečnosti pacientů. To vyžadovalo intenzivní kontakt s ministerstvem zdravotnictví a dalšími institucemi a lidmi, kteří se tím zabývali v Praze. Bylo neefektivní to dělat odjinud.

* Proč jste se přidal k České pirátské straně?

To bylo tak, že jsem hledal stranu, kterou bych mohl bez uzardění volit. Jako u všech politických stran jsem se i v programu pirátů díval především na zdravotnictví, protože na tom člověk jako já pozná, co ta strana s lidmi ve skutečnosti zamýšlí. Program pirátů v té době kolem roku 2013 mi přišel dobrý, ale málo podrobný. Začal jsem se tím zabývat hlouběji a stal jsem se jejich člověkem na zdravotnictví. Velice dlouho jsem to dělal jako nečlen. U pirátů můžete fungovat jako registrovaný nečlen, můžete dělat veškerou práci, ale nemůžete se podílet na směřování strany, protože hlasování je vyhrazeno členům. Okamžik, kdy jsem se rozhodl stát se členem, přišel v roce 2016.

* Právě vzhledem k vaší odbornosti by člověk čekal, že se budete věnovat spíše celostátní, poslanecké politice než té komunální. Kdy jste v sobě objevil touhu spravovat pražské záležitosti?

Já jsem se o pražskou politiku zajímal dlouhodobě. Před čtyřmi lety jsem kandidoval do pražského zastupitelstva, stal jsem se stínovým zastupitelem našeho tehdy opozičního klubu, docházel jsem na výbor,

načítal jsem tisky a věnoval jsem se zdravotnictví a bydlení. Takže to nebylo tak, že bych se najednou na jaře 2018 rozmyslel a řekl si: tak dneska budu kandidovat.

* Kde vlastně bydlíte?

Mám byt ve Vršovicích, ale bydlím v Praze 11 v Hájích v paneláku. Do bytu, který vlastním, by se mi nevešly děti a manželka. Kromě toho vlastníme dům v Praze 14, který rekonstruujeme a chceme se tam přestěhovat.

* Bydlení je jednou z kritických oblastí, na které se chcete zaměřit. Proč se nestaví více bytů?

Důvodů je víc. Je nutné použít více nástrojů zároveň, abychom ten problém začali okousávat z více stran najednou, protože jinak s tím pohneme velice těžko. Zásadní je odbrzdit výstavbu v brownieldech, kterých je jen v širším centru kolem 950 hektarů.

* Jak ji chcete odbrzdit?

Musí se udělat územní studie a v některých případech i změna územního plánu tak, aby se tam dalo stavět. Územní studie už teď běží a je nutné je dotáhnout, změna územního plánu musí projít zastupitelstvem. Kdy se bude moci začít v brownieldech stavět? A bude tam stavět i město? Primární akcent bude na výstavbu soukromých developerů. Chceme také podpořit družstevní výstavbu tam, kde město vlastní nějaké proluky a kde by žádný velký developer stejně nestavěl. Je logické, aby město tyto pozemky poskytlo družstvům, která tam postaví domy. Z nich pak dají část bytů městu, které si tím pádem navýší svůj bytový fond a bude moci provozovat městskou bytovou politiku. Dalším krokem je rekonstrukce bytů v držení města. Chceme podpořit i výstavbu sociálního bydlení, což je zásadní pro eliminaci bezdomovectví. Ale také jde o peníze, které může Praha získat z vládního Fondu sociálního bydlení. Na podporu družstev už máte nějaké podrobnější plány, nebo je to zatím v rovině úvah? Přesněji to v programu nemáme. V koaličních mechanismech máme zakotven princip půlročního plánování, budeme o tom jednat. Městský Institut plánování a rozvoje má už analýzu některých pozemků, bude nutné se na to podívat a připravit program pro podporu družstev. Já bych byl rád, aby existovalo více druhů podpory, ale to je můj osobní pohled. Tuto oblast bude mít na starosti Hana Marvanová. Developery chcete přimět k investicím do infrastruktury v místech, kde staví nové byty. Budete také chtít, aby část nových bytů postavili pro město? I to je způsob, jak pro městský fond získat byty. Je to otázka dohody, protože spoluúčast developerů na výstavbě infrastruktury je možná i v naturáliích. Osobně jsem spíše příznivcem inančního plnění do městské pokladny, protože vidím spoustu komplikací v deinici rozsahu naturálního plnění. Není byt jako byt. Tuto záležitost bude ale primárně řešit Hana Marvanová a já čekám výkop z její strany. Nyní se v Praze postaví kolem 3,5 tisíce bytů ročně. Kolik by se jich mělo stavět? Rád bych se dostal na minimum osmi až deseti tisíc.

* To je docela ambiciózní.

Je to velice ambiciózní, a proto říkám, že problém je třeba začít řešit z více stran. V Praze je v různých projektech zaseklých asi 40 tisíc bytů, takže potenciál tady je. A to nepočítám browniely, to je dalších zhruba 10 tisíc. Čili je to ambiciózní, ale není to sci-i.

* Co brání dostavbě těchto bytů? Jak ji chcete odblokovat?

Máme v plánu nejprve zrychlit fungování magistrátu. Nejvíce se to momentálně zasekává na odvolacích řízeních vedených na magistrátu, který ale bohužel nemá jasnou představu, kde je to problematické místo. První záležitost, kterou bude nutné provést, je proto digitalizace stavebního řízení, abychom přesně věděli, kde se to zpožďuje. V programu máme, že prověříme podmínky včetně nutných legislativních změn, za jakých by mohl vzniknout odbor územního rozhodování pro nesloučená územní řízení v Praze. Nutnou podmínkou je, aby byl na

území hlavního města i odvolací orgán. Kdyby byl první instancí magistrát a druhou ministerstvo pro místní rozvoj, to by byl úplný konec. Co tedy povolovací řízení zdržuje? My jsme se po tom pídili před volbami, jestli magistrát ví, kde se to zasekává, ale neví. To je základní problém, protože co neumíte měřit, můžete jen těžko řídit.

* Nemáte obavu, že vaše legislativní návrhy v tomto směru ve sněmovně neprojdou?

Máme 22 poslanců, senátory, zázemí celostátní strany, což je velice dobrý základ pro legislativní iniciativu. Bytová krize je důležitým tématem i pro opozici, takže bych očekával, že když se s opozicí shodneme na návrzích legislativních úprav, podpoří je i tyto strany. Navíc jde o věci, z nichž by mohly mít prospěch i jiné regiony než Praha, takže třeba bude možné využít tlaku i na úrovni Asociace krajů ČR. Legislativní změny potřebujete i pro řešení Airbnb a dalších aspektů takzvané sdílené ekonomiky. Ano. To je záležitost, která zatím největší problémy působí v Praze, ale začíná se podobně jako v zahraničí přenášet i do jiných regionů. My jsme připravili vlastní návrh, teď je ve hře vládní návrh, který chceme upravit pomocí pozměňovacích návrhů. Chceme skutečně využít technologických možností 21. století a zjednodušit tyto záležitosti pro městskou samosprávu i pro vlastníky nemovitostí, které tyto platformy využívají. Jde například o to, aby místní poplatky nemuseli majitelé platit každý zvlášť, ale aby to vybírala centrální platforma. Musíme také stanovit pravidla, co je sdílená ekonomika, k níž není třeba živnostenský list, a co je reálné podnikání, které podléhá příslušným pravidlům. Podle nominovaného radního pro dopravu Radima Scheinherra má Praha v oblasti dopravy manko 20 až 30 miliard.

* Jak velké je to manko v bytové výstavbě?

Především bychom chtěli efektivně využívat městský fond dostupného bydlení, kde je kolem miliardy a půl. Musíme to řádně připravit, protože některé z bytů, které se mají z tohoto fondu opravovat, jsou v držení městských částí. Musíme tedy zjistit, v jakém stavu jsou magistrátní byty, zda jsou pronajaty, komu a za kolik. Opravit 1800 bytů není nerealistický plán v horizontu čtyř let. V dopravě je vaší klíčovou prioritou dostavba Pražského okruhu a v programu píšete, že bude pro tento projekt jmenován koordinátor.

* Není to málo?

Pražský okruh nestaví město, ale Ředitelství silnic a dálnic. Stavba číslo 511 na jihovýchodě je připravena včetně obchvatu Újezda. To ulehčí Spořilovu a Praha zde může řešit omezení dopadů na obyvatele dotčených obcí pomocí protihlukových bariér, izolační zeleně a podobně. Situace na severu je úplně jiná, tam je to úplně na začátku. Praha to může urgovat na ŘSD a právě k tomu má sloužit koordinátor. Ale podívejte se, jakým tempem staví ŘSD dálnice. Na severu ještě není ani vybrána trasa okruhu. Právě proto tam Praha může poskytovat součinnost ŘSD v územním plánování. Je zásadní, aby se to nezaseklo na něčem, s čím může Praha pomoci. V projektu železnice do Kladna došlo ke zdržení, protože soud zrušil část zásad územního rozvoje, neboť je Praha měla špatně. K tomu dojít nemuselo a železnice se už mohla stavět. Začnete stavět metro D? Tam jsou různé úseky v různém stadiu připravenosti. Já bych rád, abychom použili novelu zákona o urychlení výstavby technické infrastruktury. Což se mělo stát dávno a měla se k tomu využít legislativní iniciativa Prahy namísto vymýšlení společné irmy se soukromým investorem.

* Pokud jde o úvahy o společném podniku pro výstavbu metra D se společností Penta, říká se, že jste odmítl schůzku s Markem Dospivou z Penty. Je to pravda?

Nevím o tom, že by někdo takový usiloval o schůzku. Vydavatelství Economia pořádalo před volbami setkání kandidátů na primátora s lidmi, kteří se zabývají stavebnictvím, a vzpomínám si, že tam někdo z Penty byl a určitě jsem s ním prohodil pár slov. Nenazval bych to ale schůzkou a nevím o tom, že by o schůzku se mnou stáli. Na jaře jsem odmítl pozvánku do VIP lóže na derby do Chuchle od společnosti CPI. Já se nebráním setkání

s developerskými firmami včetně těch, jež sídlí třeba na Kypru nebo v jiném daňovém ráji a mají problém tady platit daně, ale jejich partnerem by měl být spíš náměstek pro územní rozvoj.

* Takže už se společným podnikem s Pentou nepočítáte?

Ne. Současnou podobu tohoto projektu odmítaly jak Spojené síly pro Prahu ústy Hany Marvanové, tak Praha sobě ústy Jana Čížinského. My jako piráti jsme prosadili pozměňovací návrh k novele zákona o urychlení výstavby technické infrastruktury, kterou mohl udělat kdokoli, kdo tady seděl předtím a komu šlo o rozvoj Prahy. Společný podnik byl vymyšlen jako obcházení zákona o veřejných zakázkách. Nešlo tam o nic jiného.

* Jak plánujete změnit systém pražského parkování?

Chceme umožnit rozšíření parkovacích zón, pokud to dalším městským částem bude dávat smysl. Hlavně ale chceme zjednodušit jejich používání, protože momentálně nejsou lidé dostatečně informováni, kde mohou zaparkovat, například pomocí navigace k volným místům. Chceme také usnadnit placení a využít data, která město sbírá o obsazenosti zón v různé denní doby.

* Mluvíte také o zvyšování počtu parkovacích míst. To je ale ve stávajících zónách kvůli nedostatku místa velmi obtížné.

Počet parkovacích míst chceme na některých místech zvýšit úpravou značení z podélného na příčné nebo vyznačením parkovacích míst. Na řadě míst je těžké zaparkovat hlavně večer, a máme proto plán domluvit se s provozovateli obchodních center na nočním parkování pro rezidenty, například v Edenu, v Hájích a podobně.

* Loni měla Praha rozpočtový přebytek 7,5 miliardy korun. Budete mít dost na investice, nebo si budete půjčovat?

Praha má nejenom přebytek, ale také poměrně značné dluhy. Co se týká velkých infrastrukturních dopravních projektů, chceme na ně získat peníze z EU. Problém je v tom, že v rámci Operačního programu doprava nám peníze momentálně utíkají, protože podmínkou úhrady z tohoto fondu je dokončení projektů do roku 2023. U metra víme, že se to nestihne. Takže můžeme buď předjednat podmínky a čerpat na rozestavěnou stavbu, což se zdá méně reálné, nebo čerpat například na stavbu tramvajových tratí.

* Uvažujete také o půjčkách?

To bude nutné, pokud budeme stavět metro, protože Praha v rozpočtu potřebné desítky miliard navíc nemá. Tím spíš by měla mít jednoznačný plán a priority.

* V roce 2021 je splatných pět miliard z dluhopisů, dalších více než pět miliard pak v dalším volebním období. Víte už, kde na to vezmete peníze?

Jsou dvě možnosti – vyplatit to, nebo udělat reemisi. Já nejsem zastáncem bezhlavého splácení půjček ve chvíli, kdy vím, že si budu muset znovu půjčovat. Radním pro finance bude Pavel Vyhnánek z Prahy sobě a primární výkop čekám z jeho strany. Zásadní je ale dlouhodobé plánování. Teď se zpracovává projekt na Městský okruh, a teprve až bude hotový, dozvíme se, kolik bude v dnešních cenách stát. Mám takový vnitřní pocit, že se budeme hodně divit.

* Jedním z bodů vašeho programu bylo zastavení politických nominací do kontrolních orgánů. Jak budete postupovat?

Chceme, aby v dozorčích radách nebyli lidé jen kvůli tomu, že mají stranickou legitimaci, ale proto, že jsou odborníci na danou problematiku. Není tajemství, že někteří lidé například v dozorčí radě operátora ICT popisovali v životopisech své znalosti informačních technologií jako základní.

* Lidi, jimiž nahradíte politické nominandy, už jste vybrali?

Tohle budeme v rámci koalice ještě řešit. Primárně jsme se zabývali programem, k této věci se dostáváme teprve teď.

* Jak rychle by mělo ke změnám v městských irnách dojít?

Chceme to udělat co nejdřív, mělo by to proběhnout v rámci prvního půlročního cyklu.

* Před volbami piráti navrhovali zavést v Praze systém poplatků za odpady, kde by lidé platili podle toho, kolik odpadu vyprodukují. Proč to nezůstalo v programu nové koalice?

Moderním trendem v oblasti odpadového hospodářství jsou společné kontejnery a automatizované třídící linky. Jde o to, aby nákladní vozy nemusely jezdit třikrát pro tři různé kontejnery. Nepracuje se s předtříděním a dotříděním, ale dělají to všechno stroje a je to efektivnější než stávající systém. To je záležitost, na kterou se musíme připravit v dlouhodobém horizontu.

* Takže systém placení za odpad se měnit nebude?

Záležitosti týkající se likvidace odpadu podléhají inflaci stejně jako jakékoliv jiné záležitosti, takže pokud rostou mzdy lidí pracujících v odpadovém hospodářství, je nutné tomu případně přizpůsobovat i ceny poplatků za odpady. V Praze ale lidé nemusí platit odpadové poplatky za to, že jsou občany Prahy, ale za frekvenci výběru odpadových nádob, a tento systém chceme zachovat.

* V programu máte několik bodů, jejichž realizace už začala za vašich předchůdců, například odkup zbývajících podílu Veolie v Pražských vodovodech a kanalizacích nebo zavedení mobilního signálu do všech stanic metra...

Jedna věc je podepsaná smlouva, druhá věc je realizace a možná ještě třetí věc je, aby se to stalo bez arbitráží. Ty věci se nestanou samy od sebe, ani s podepsaným papírem.

V Praze je v různých projektech zaseklých asi 40 tisíc bytů, takže potenciál pro rychlejší výstavbu tady je. První záležitost, kterou bude nutné provést, je digitalizace stavebního řízení, abychom přesně věděli, kde se povolování nových staveb zpožďuje. Společný podnik Prahy a Penty kvůli výstavbě metra D byl vymyšlený jako obcházení zákona o veřejných zakázkách. Nešlo o nic jiného. Zdeněk Hřib (37) Vyrůstal ve Zlíně v rodině architektů, do Prahy přišel před 18 lety kvůli studiu a v hlavním městě už zůstal. Po absolvování lékařské fakulty se zabýval informačními systémy ve zdravotnictví a stal se expertem České pirátské strany pro tuto oblast. Do pražského zastupitelstva kandidoval poprvé v roce 2014, ale neuspěl. Je ženatý, má dva syny a dceru a žije na sídlišti Jižní Město.

Čekání na stavební povolení. 60 dní a dost [URL](#)

WEB, Datum: 07.11.2018, Zdroj: lidovky.cz, Návštěvnost: 8 085 896

PRAHANové pravidlo pro rychlejší výstavbu: když se úřad v určené lhůtě nevyjádří, platí, že nic nenamítá. K

největším českým snům patří pořízení vlastního bydlení nebo aspoň chaty. V tuzemských reáliích však naplnění těchto tužeb vyžaduje neobyčejnou trpělivost – vyběhání všech povolení tu patří k těm nejspletitějším a – nejvleklejším na světě.

Ministerstvo pro místní rozvoj proto chystá bleskový lék, který pomůže „pacienta“ stabilizovat, než mu formou zcela nového stavebního zákona dopřeje celkovou léčbu. Medicínou má být zavedení takzvané fikce souhlasu. To znamená, že pokud se kterýkoli z dotčených úřadů k žádosti o povolení nevysloví do 60 dnů, automaticky platí, že souhlasí bez výhrad.

I když jde o zásah dílčí, má revoluční parametry. Praxe totiž ukazuje, že stavební úřady správní lhůty nedodržují. „Chtěli bychom toto opatření zavést velmi rychle novelou. Je potřeba udělat to hned, protože pak budeme mít klid na další práci,“ řekla LN ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová (ANO).

Pro představu, s čím se musí investor potýkat: dotčených orgánů, které se k projektu vyslovují, jsou tři desítky; konzervativní odhad trvání procesu činí 160 až 220 dnů u menších staveb a pokud jde všechno dobře. Většinou tomu tak ale není. „Není možné, aby se třeba hygiena vyjadřovala dva roky, jiné úřady dalšího tři čtvrtě roku,“ dodala Dostálová.

Bez právníka se už stavět nezačne, říká expert na stavební právo Martin Mládek [URL](#)

WEB, Datum: 15.11.2018, Zdroj: lidovky.cz, Návštěvnost: 8 085 896

Martin Mládek, expert na stavební právo. / foto: Foto Dan Materna, MAFRA

Koncentrace řízení o povolení stavby do jediného je nadějí pro stavebníky, kteří dokumenty shánějí i několik let. „Pro úředníky, kteří nemají přirozenou schopnost spolupracovat, je to ale problém,“ říká v rozhovoru pro LN Martin Mládek, expert na stavební

LN: Jak se osvědčila novela stavebního zákona, která platí od začátku roku? Jaké jsou největší přínosy do praxe?

To se teprve ukáže. Každá novela potřebuje nejméně dva až tři roky, aby se v praxi ukázalo, jak a jestli funguje. Přínosem je tlak na sjednocování řízení, jako je EIA, stavební rozhodnutí, řízení na kácení stromů, přivedení vody či řízení s drážním úřadem do jednoho společného řízení vedeného jediným úřadem. Před novelou se vedla řízení před odlišnými úřady, rozhodnutí se řetězila a pořád se na něco čekalo.

LN: Koncentrace řízení ale stále není povinná. Jsou na to úřady vůbec připraveny?

Aby byla koncentrace skutečně využívána, je nutná mnohem vyšší ochota správních orgánů spolupracovat a vzájemně se koordinovat. To jim ale moc nejde, protože nemají přirozenou schopnost spolupracovat. Možnost koncentrovat řízení do jednoho existovala dlouho před poslední novelou, ale ukazovalo se, že pro úřady to většinou není lákavý postup. Bylo pro ně pohodlnější vyřídit si vlastní dílčí řízení a nebavit se s jiným úřadem. Záleží ale i na tom, jestli vedoucí stavebního úřadu má dostatečnou autoritu a rozhodne o tom, že v jeho instituci budou řízení koncentrovat. Navíc, přeskupení pravomocí znamená i přeskupení osob. Jde o systémový zásah, který je organizačně náročný a praxe ukazuje, že mohl být připraven lépe.

LN: Například agenda posuzování souladu s územním plánem se ze stavebních úřadů přesunula na nadřízený orgán územního plánování. Úřad ombudsmanky nedávno upozornil, že agendu nezvládají úředníci vyřizovat včas. Selhává tedy novela v praxi?

Budu úplně konkrétní. V Praze odbor územního plánu na magistrátu vydává závazná stanoviska pro celé hlavní město. To je určitě skvělé, protože se na jednom místě setkává know-how a určuje jednotný přístup, jak věci posuzovat. Nejsou už zapotřebí desítky odborníků na jednu problematiku na prvostupňových úřadech. Pro příslušný úřad to však znamená obrovský nárůst práce. Když nemají lidi, nemohou agendu v rozumných lhůtách zvládat. Pak také platí, že ďábel se skrývá v detailu. Úřady si vytvořily metodiku, dle které se ke stanoviskům píší mnohastránková odůvodnění. To úředníkům, a tudíž i stavebníkům zabírá čas.

LN: Jak dlouho trvá získat všechna povolení a začít stavět? Dle zákonných lhůt – jednoduchá věc měsíc, složitá 60 dnů. V praxi to ale neplatí. U běžných bytových domů, což je z mnoha hledisek to nejjednodušší, co se dá postavit, zahájíte stavbu za sedm osm let od doby, kdy požádáte o první dokument. A pak se staví třeba už jen dva roky. Před deseti lety trvalo územní řízení zhruba rok a půl, dnes běžně trvá pět let.

LN: Co takové prodloužení způsobilo? Je potřeba víc dokumentů, stanovisek různých úřadů, vlastníků sítí a celá problematika je komplikovanější. Navíc, dnes už nejsou „jednoduchá“ území, vždycky se najdou vlivy typu železnice nebo rušné křižovatky. Tohle všechno ještě v kombinaci s personálním poddimenzováním stavebních úřadů a větší kvalifikovanosti těch, kteří podávají námítky.

LN: Počítají s takovou délkou řízení developeri? Ti to mají většinou už zahrnuté v byznys plánech. Zdaleka nejkomplikovanější pro ně ale je, když se věc dostane před soud, kde to běžně leží čtyři až pět let. Správní soudy jsou u nás navíc velice formalistické. Jsou už historiky, které se mezi kolegy tradují. Nechci nikoho obviňovat, ale není prostě náhoda, že se najednou objeví fotka živé, nebo i rozšlápnuté ještěrky nebo žáby v území, ve kterém výskyt takového živočicha nebyl nikdy zdokumentován. A pak se rozjede požadavek na speciální řízení o odchytu a přemístění živočichů, kteří na území reálně nežijí. Takové řízení opět může trvat roky. Když ho ale nepodstoupíte, soud vám z tohoto důvodu již získané povolení zruší.

LN: Podíl správních soudců v české justici jsou jen čtyři procenta. Má na délku řízení dopad nízký počet správních soudců?

Určitě. Za posledních deset let jsem snad neměl případ, který by správní soud rozhodl do dvou let. Zcela běžné je, že řízení trvá čtyři a více let. Pokud po tuto dobu stavebník nemůže stavět, je to katastrofa, protože projekt zestárne, změní se standardy, stavební materiály, požadavky na velikost a dispozice.

LN: Vypadá to, že se povolovací řízení stalo natolik sofistikovaným oborem, že to uživí celou advokátní kancelář. Je to skutečně velmi specializovaná a odborně náročná činnost. Je nás v kanceláři více, kdo se oblastí správních povolení a developmentu zabývá. V dnešní době je sehnat všechna povolení na výstavbu tak složitě, že si dovolím tvrdit, že se běžný člověk bez odborníka daleko nedostane. Postavit větší advokátní firmu jen na takové specializaci ale nelze.

Práce na povoleních také není v posledních letech úplně nejveselejší, právě kvůli tomu, že všechno hrozně dlouho trvá. Bych byl raději, kdyby šla lépe od ruky, i kdyby to mělo znamenat, že jí pro nás bude méně.

LN: Jaký dopad to má na zahraniční investory? Takový, že náš trh opustili. V Česku v rezidenčním byznysu už téměř zahraniční investoři nejsou. Odliv byl způsoben finanční krizí v roce 2008 a bezpochyby i tím, že u nás vše strašně dlouho trvá. Podnikat v této oblasti je jednodušší prakticky kdekoli jinde. Výsledkem je, že ceny nových bytů v Praze míří ke sto tisícům korun za metr čtvereční a lidé naopak míří za bydlením mimo Prahu. Dopady třeba na dopravu jsou patrné již dnes. Ráno i večer jsou plné silnice, vlaky i autobusy.

LN: Tedy i širší dopad na celé město? Je to jako v přírodě. Co se nerozvíjí, tak hyne. Praha má 2500 lidí na kilometr čtvereční, patrně nejméně ze všech evropských metropolí. Potenciál je velký, ale nic moc se neděje. Poznává to každý. Stačí si stoupnout na nějaké vyvýšené místo a počítat stavební jeřáby. Pak totéž udělat v nějakém jiném větším evropském městě.

Soutěže architektů pomáhají změnit Prahu. Od laviček až po velká území [URL](#)

WEB, Datum: 22.11.2018, Zdroj: prazsky.denik.cz +2, Návštěvnost: 210 307

Obsahové duplicity: 22.11.2018 - Pražský deník, kladensky.denik.cz [URL](#)

Karlovo či Malostranské náměstí, ale také „Kulaťák“ čeká v příštích letech proměna. Jejich nová podoba vzešla z architektonických soutěží. Nejlepší porotou vybraný návrh budoucího Vítězného náměstí představil pražský Institut plánování a rozvoje (IPR) před pár dny.

Už příští týden zveřejní výsledky další soutěže, tentokrát na design přístřešků a zábradlí zastávek, tedy na další prvky pražského mobiliáře po lavičkách a koších, jež se soutěžily před rokem.

Rostoucí obliba Zatímco v případě městského mobiliáře jde spíš o drobnosti, architektonické soutěže v posledních letech rozhodovaly také o budoucím rozvoji velkých území, jako je oblast kolem smíchovského nádraží, bytová výstavba na Kavčích horách či veřejné prostory před Letištěm Václava Havla v Ruzyni. Jejich rostoucí obliba souvisí s celkovou změnou přístupu k územnímu plánování v Praze. Tvrdí to alespoň šéf IPR Ondřej Boháč: „Praha se opět začala zajímat o veřejný prostor a vést diskuse o rozvoji města.“

IPR, který je příspěvkovou organizací magistrátu, od svého vzniku v roce 2013 organizoval nebo se podílel na organizaci deseti soutěží. „Vyzkoušeli jsme jednokolové či vícekolové, ideové, urbanistické, designové, mezinárodní. Na Císařském ostrově probíhal soutěžní workshop, na Karlově náměstí jsme pak jako první v

takovém rozsahu otestovali takzvaný soutěžní dialog. Ten se od klasické soutěže liší hlavně tím, že se návrh řešení utváří za chodu se všemi soutěžícími," popisuje Boháč.

Hřbitov, lávka i brána Architekti a projektanti se v posledních letech utkali s návrhy na uspořádání veřejných prostranství, bytových bloků, kancelářských komplexů, lávky a mostu, hřbitova, krajinářského řešení Císařského ostrova i brány holešovického Výstaviště.

I když šlo v tuzemsku spíš o výjimky, mezi soutěžícími se objevila i hvězdná jména ze zahraničí. Investiční skupina Penta vybrala ve své architektonické soutěži na proměnu okolí Masarykova nádraží projekt, na němž se podílela architektka Zaha Hadid. Do městem vypsané soutěže na budoucí Dvorecký most přihlásil svůj návrh proslulý Španěl Santiago Calatrava. V jeho případě však porota, složená z architektů a představitelů města, dala přednost návrhu tuzemských ateliérů.

Komora: jde o pozitivní krok Podle České komory architektů (ČKA) je častější využívání soutěží pozitivním krokem, i když jde o takzvané vyzvané soutěže, kdy organizátoři předem osloví vybraný okruh ateliérů. „Ale i ty vyzvané mají smysl. Když jsou dobře obeslané, vycházejí z nich kvalitní návrhy. Ideální by samozřejmě bylo mít soutěže otevřené a mezinárodní, ale to vyžaduje čas a finance,“ konstatuje Milan Svoboda z představenstva ČKA.

Rezervy má Praha ale v debatě o soutěžních návrzích. „Měly by být podkladem k veřejné diskusi o architektuře,“ míní Svoboda. Nežřídko se však stává, že se k veřejnosti dostane jen obrázek se jmény vítězů. Příkladem může být soutěž o Dvorecký most, kdy se veřejnost ani neměla dozvědět, že mezi ostatními návrhy byl i ten od Calatravy.

Cesta od soutěžního návrhu k realizaci stavby bývá, podobně jako u jiných projektů, dlouhá. Z desítky soutěží organizovaných IPR zatím stojí jen část městského mobiliáře. První větší realizací tak bude revitalizace Malostranského náměstí, která má čerstvé stavební povolení. O podobě náměstí rozhodla soutěž v roce 2014.

Adam Gebrian: Architektura je jako fotbal [URL](#)

TISK, Datum: 11.11.2018, Zdroj: reportermagazin.cz, Autor: Robert Čáslenský

Proč se dnes nestaví jako po vzniku republiky před sto lety? Může za to také ovzduší vzájemné nedůvěry, říká popularizátor architektury Adam Gebrian. V čem se mohou česká města učit od Barcelony? Jak vznikají jeho pořady pro internetovou televizi? A co má na mysli, když mluví o svaté dvojici „lavička – odpadkový koš“? Rozhovor o stavbách, duši měst i chytré Litomyšli.

Změní nedávné komunální volby něco na tom, jak a co se v Praze staví?

Většinu staví soukromý sektor, tam volby moc neovlivní. Mohou mít vliv na to, co staví město a jaké si nová koalice stanoví priority. A možná by mohlo dojít k určitému zrychlení schvalovacích procesů. Nicméně stavební úřady jsou součástí státní správy, nikoli samosprávy, takže ty sliby, jak urychlíme výstavbu, jsou trochu na vodě. Zastupitelstvo by mohlo rozhodnout, že nebudou stavební úřady v každé městské části, ale jeden pro celé město, jako to bývalo dříve.

To by mohly. Ale já nevěřím, že se to stane. Byla by to poměrně velká změna a nemyslím si, že se k ní pražská politická scéna dopracuje.

Napsal jste, že debata o nových stavbách v předvolební kampani měla zoufalou úroveň. Proč?

V celé České republice trvá příprava staveb velmi dlouho. Takže je jasné, že za jedno volební období se nic nevybuduje. Kdyby chtěl někdo znít důvěryhodně, tak by musel říci: podívám se, jaké projekty jsou rozjeté, a pokusím se ty nejlepší dotáhnout do konce. Když slibuje cokoli nového – od kůlničky na dříví po filharmonii –, vím, že z toho nejspíš nic nebude.

Minulá primátorka chtěla budovat koncertní síň. V letošní kampani byla síň opět. Je skutečně koncertní síň tak důležitá?

Určitě to je důležitá stavba, ale vezměme to šířeji. Existují lidé, kteří si myslí, že se společnost posunuje po velkých skocích. Postavíme jednu skvělou stavbu – národní knihovnu, novou operu –, všichni to docení a najednou si uvědomíme, jak je architektura a výstavba důležitá. Já tomu v naší politické situaci nevěřím a myslím, že to má začít opačně, od malých věcí.

Jaké malé věci máte na mysli?

Ukážu to na příkladu. Před dvěma lety mě pozvala primátorka Krnáčová. Říkala mi o svých plánech: koncertní síň, nová linka metra, dopravní okruh a další velké věci. Když mi to vyložila, řekl jsem jí, že žiju v jiné Praze. V takové, kde nejsou bezbariérové vstupy do metra či do lanovky na Petřín, kde se rozpadají lavičky, nevynášejí koše, kde na náplavkách nejsou záchody, kde je pět let zcela zbytečně uzavřen Dětský ostrov, kde se nerealizují výsledky dávno uspořádaných architektonických soutěží, kde je z náměstí před budovou magistrátu parkoviště... Vyzvala mě, ať jí napíšu deset takových malých věcí a že je vyřeší. Mimochodem, když jsem se před volbami setkal s kandidátem Pirátů na primátora Zdeňkem Hřibem, první půlhodinu věnoval rovněž výstavbě nové budovy filharmonie.

Tento článek je z magazínu a proto ho nevidíte celý. Máte-li předplatné, přihlaste se. Pokud chcete pokračovat ve čtení a nemáte předplatné, kupte si za 50 Kč měsíční přístup ke všem článkům na webu. Případně přejděte na mnohem výhodnější

PODPORA SOUTĚŽÍ A ÚZEMNÍCH PLÁNŮ

TISK, Datum: 20.11.2018, Zdroj: Stavitel, Strana: 47, Vytlačeno: 7 800, Rubrika: Infoservis

Ministerstvo pro místní rozvoj poskytne 20 milionů korun z národních dotací na zpracování územních plánů a pět milionů korun na architektonické a urbanistické soutěže. Žádosti lze podávat do 31. ledna, respektive 15. února 2019.

O dotaci na zpracování územního plánu mohou žádat obce s výjimkou hlavního města Prahy, obcí s rozšířenou působností a obcí, které již na tyto účely dostaly peníze z dotací Evropské unie. Výše dotace na jeden projekt je maximálně 80 procent vynaložených nákladů, nejvýše 400 000 korun.

Dotace na architektonické a urbanistické soutěže mají opět pokrýt pouze dílčí část nákladů, maximálně do 50 procent souhrnné výše cen, nejvíce 400 000 Kč.

Hamburk jako vzor síně na Vltavské

TISK, Datum: 12.11.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 13, Autor: Martin Bajtler, Vytlačeno: 150 328, Prodáno: 123 870, Rubrika: Praha

Na Labskou filharmonii jsou Hamburčané hrdí. Podobnou síň chce mít i Praha.

PRAHA, HAMBURK Původně měla stát na cípu hamburské čtvrti HafenCity výšková kancelářská budova. Z ekonomických důvodů nakonec developer z plánů ustoupil a díky tomu mohla na základech bývalého skladiště začít vznikat stavba, kterou dnes obyvatelé Hamburku vnímají jako neodmyslitelnou součást nejen nově zastavovaného území bývalého přístavu, ale také celého města – Labská filharmonie.

„Lidé jsou na budovu pyšní. A navíc přispívá velkou měrou k rozvoji města. HafenCity a ani Hamburk by bez filharmonie neměly takovou sílu, jakou mají,“ říká Peter Gero, urbanista původem ze Slovenska, který dvanáct let působil jako ředitel plánování a výstavby centrálního Hamburku.

Podobný vliv na město by podle něho mohla mít i koncertní síň, která by měla stát u stanice metra Vltavská. Plány na stavbu moderního kulturního stánku ožily před komunálními volbami. Pokračovat v nich hodlá i nová magistrátní koalice. V jejím programovém prohlášení se píše, že Praha vyhlásí na výstavbu nového koncertního sálu v lokalitě Vltavská mezinárodní architektonickou soutěž.

„Praha takovou budovu potřebuje. Během čtyř let mandátu snad stihneme projekt koncertní síně připravit. Předně je potřeba uspořádat architektonickou soutěž, ale zároveň musíme celkově vyřešit podobu Vltavské,“ uvádí budoucí radní pro kulturu Hana Třeštíková (Praha sobě). Zároveň však dodává, že v první řadě hodlá koalice opravovat již stojící budovy.

Nový impulz pro Vltavskou

Poté, co Technická správa komunikací v říjnu uvedla, že je most na Vltavské ve špatném stavu a bude se muset zbourat, přišla pražská koalice s myšlenkou, že demolici mostu využije ke kultivaci okolí tamní stanice metra. Podle šéfky sekce územního plánování Institutu plánování a rozvoje Lady Kolaříkové bude pravděpodobně potřeba celé území srovnat do jedné úrovně. „Koncertní síň by pak mohla zasahovat až k řece. To ale bude věcí

soutěže,“ říká s tím, že by budova mohla být impulzem pro kvalitní rozvoj nedalekého brownfieldu na nádraží Bubny.

Stejného názoru je také architekt Josef Pleskot. „Vltavská je komplikovanou lokalitou, která potřebuje radikální přestavbu. Je potřeba tam udělat něco velkého,“ popisuje Pleskot. Podle něj by výstavba koncertní síně v Praze opět pozvedla zájem veřejnosti o architekturu. „Věřím tomu, že by lidé koncertní síň přijali s hrdostí, stejně jako tomu bylo u hamburské filharmonie,“ dodává. Je otázka, za jak dlouho se v případě Prahy podaří stavbu takové budovy připravit a kolik nakonec bude stát. Ani hamburská filharmonie se totiž neobešla bez průtahů a nejistých vyhlídek.

„Původně se s takovou stavbou vůbec nepočítalo. Vznikla jako sen developera a architekta Alexandra Gérarda, který si se švýcarskými architekty Jacquesem Herzogem a Pierrem de Meuronem na kus ubrousku načrtl siluetu vlny na základech bývalého skladiště,“ popisuje počátky filharmonie Gero s tím, že se myšlenka v počátcích setkala i s odporem a kritikou.

Postupně se však podařilo autorům návrhu přesvědčit veřejnost i vedení města a filharmonie se v roce 2007 mohla začít stavět. „Obrovskou zásluhu na tom mají především ti, kteří to neznemožnili. Něco vytvořit je o mnoho těžší než něco znemožnit. I tuto stavbu bylo teoreticky možné jednoduše zastavit a zrušit, ale nikdo to neudělal. Ani město, ani kritici,“ popisuje Gero. Přesto se termín slavnostního otevření posunul z roku 2010 až na loňský leden.

Stavba monumentální kulturní budovy se navíc velice prodražila. Z plánovaných 241 milionů eur se náklady navýšily na více než osm set milionů. „Z dnešního pohledu však ani takové navýšení ceny vlastně nehraje žádnou roli,“ dodává urbanista.

Dokonalá akustika

„Elphi“, jak se filharmonii v Hamburku přezdívá, v sobě neskrývá jen koncertní sály. V prosklené fasádě je hotel, několik apartmánů, restaurace nebo konferenční sály. Část budovy, kterou tvoří základy původního skladu, skrývá garáže.

Velký důraz kladli autoři také na akustiku. Místa pro obecnost v hlavním sále jsou uspořádána tak, aby měl každý co nejlepší poslechový zážitek. I ta nejvzdálenější místa jsou proto od pódia vzdálena jen třicet metrů. Přesto se do sálu vejde 2 100 diváků.

Fakta Labská filharmonie * Hamburská Elbphilharmonie stojící na cípu revitalizovaného brownfieldu HafenCity je jednou z největších a akusticky nejpokročilejších koncertních síní na světě. * S výškou 108 metrů jde o nejvyšší obydlenu budovu ve městě. * Kromě tří koncertních sálů je totiž součástí komplexu také hotel s 244 pokoji, 45 luxusních apartmánů, společenská zóna a konferenční sály. * Návrh budovy vypracoval švýcarský architekt Pierre de Meuron. * Největší koncertní sál pojme 2 100 posluchačů. * Stavět se začalo v roce 2007, první koncert se v budově uskutečnil na začátku roku 2017. * Z původně plánovaných 241 milionů eur se stavba prodražila na konečných 870 milionů eur (zhruba 22 miliard korun).

Region vydání: Mladá fronta DNES - Praha

O autorovi: Martin Bajtler, redaktor MF DNES

Foto autor: Foto: Martin Bajtler, MAFRA

Foto popis: Vlny Střecha 108 metrů vysoké Labské filharmonie v Hamburku má připomínat vlny na Labi.

Chobotnice číslo 2? Architekti, dirigenti i pražští radní chtějí novou koncertní síň ve velkém stylu [URL](#)

WEB, Datum: 18.11.2018, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Zuzana Černá, Návštěvnost: 178 575 169

Jednou z inspirací pro pražský koncertní sál je i nová hamburská Elbfilharmonie. (Video: Aleš Černý, Seznam.cz)

V následujících čtyřech letech by měla Praha připravit územní a architektonickou soutěž pro novou koncertní síň. Ta má podle podporovatelů myšlenky hlavní město posunout jak hudebně, tak architektonicky.

O nápadu postavit v Praze novou koncertní síň, která by byla větší a modernější alternativou pro Rudolfinum, Obecní dům a Kongresové centrum, se mluví od začátku tisíciletí. V roce 2010 poté několik architektů a dirigentů založilo Spolek pro výstavbu nového koncertního sálu v Praze.

„Velkou síň nyní nemáme, a tak Prahu mívá velká filharmonická tělesa, což je mi líto,“ vysvětluje původ iniciativy člen spolku a architekt Josef Pleskot.

Zároveň vidí i jeden „nehudební“ důvod pro stavbu koncertní síně. „V Praze by měla vzniknout stavba, která by pozvedla zájem veřejnosti o architekturu. Aby vytvořila něco, co se zdálo, že může vzniknout při stavbě Kaplického knihovny,“ připomíná Pleskot známý příběh plánované budovy knihovny přezdívané Chobotnice. Nový sál by podle představ spolku měl mít kapacitu alespoň 1800 diváků a celá hrubá podlahová plocha se má pohybovat mezi 30 až 40 tisíci čtverečními metry. V představách spolku je idea, aby budova nebyla pouze koncertním sálem, ale měla více funkcí – a tudíž žila po celý den.

Praha nechá opravit park na Karlově náměstí za 230 milionů [URL](#)

[WEB](#), Datum: 15.11.2018, Zdroj: nasregion.cz +1, Návštěvnost: 1 786

Obsahové duplicity: 13.11.2018 - idnes.cz [URL](#)

Pražský magistrát nechá za 230 milionů korun opravit park na Karlově náměstí. Ošetřeny budou stromy, vznikne síť cest a promenáda, přibude kavárna, hřiště a trhy, řekla dosluhující radní Jana Plamínková (STAN).

Pražští radní vybrali vítěze tendru na autora návrhu oprav, stalo se jím německé studio Rehwaldt Landschaftsarchitekten ve spolupráci s českou architektonickou kanceláří BY Architects a dopravní kanceláří PD Filip. Pražští radní schválili také studii proměny Klárova.

„Projekt je velmi citlivý. Domnívám se, že by mohl být velmi dobrým kompromisem mezi požadavky všech. Je těžké na jedné straně vyhovět nárokům památkářů a na straně druhé Praze 2, která chce prostory pro shromažďování a podobně,“ řekla Plamínková.

První práce by se měly uskutečnit v příštím roce, kdy budou ošetřeny staré stromy a začne úprava zeleně. Po zpracování projektové dokumentace by se měla v roce 2025 uskutečnit celková oprava parku.

Upraveny budou trasy cest, které umožní jednodušší průchod parkem zejména od vstupů do metra k nemocnici či poliklinice. Cesty budou nebo budou asfaltové jako dosud, ale dlážděné. Travníky budou zachovány.

V jižní části vznikne kavárna a dětské hřiště. V prostřední části by pak mohly být květinové záhony. Novinkou budou QR kódy v chodnících, které upozorní na historii náměstí. V části u budovy Novoměstské radnice jsou naplánovány trhy.

Projektanty vybíralo město společně s Institutem plánování a rozvoje (IPR) více než rok. Architektury hledali prostřednictvím tzv. soutěžního dialogu. Jde o interaktivní formu, při kterém spolu město, IPR a soutěžící komunikovali a domlouvali výslednou podobu návrhu.

Náměstí bylo částečně upraveno v minulých letech. V roce 2015 byla dokončena rekonstrukce tramvajové tratě a přilehlých chodníků, na kterou navázala oprava křižovatek a přechodů. Park byl naposledy upraven v roce 1998 u Novoměstské radnice. Proti kácení stromů tehdy protestovali ekologové i obyvatelé Prahy 2.

Karlovo náměstí, dříve zvané Dobytčí trh, je s rozlohou 80.550 metrů čtverečních největším náměstím v Česku a jedním z největších v Evropě. Na délku měří 510 metrů a na šířku 130 metrů. Ve středu náměstí stála od roku 1300 kruhová kaple Božího těla, ve které byly vystavovány říšské korunovační klenoty, zbořena byla roku 1791. Studii, která má za cíl zlepšit dopravu na Klárově u stanice metra A Malostranská, dodal městu ateliér A69. Na Klárově přibudou nové stromy, přechody, rozšířené chodníky a nástupní ostrůvky. Tramvajová trať bude narovnána a vzniknou nové pruhy pro cyklisty.

Úprav by se měla dočkat i takzvaná myší díra, tedy schodiště z Klárova na Letnou. Studie počítá s bezbariérovou úpravou. Další možnou variantou nového dopravního řešení je také omezení odbočení do Valdštejnské ulice směrem od Kampy. To by výrazně přispělo ke zklidnění Malé Strany. Harmonogram počítá s realizací do roku 2023 a předpokládané náklady jsou asi 400 milionů korun.

Podívejte se jako první. Takto se změní pražské Vítězné náměstí [URL](#)

WEB, Datum: 13.11.2018, Zdroj: ceskatelevize.cz, Návštěvnost: 16 501 845

Jedno z nejrůšnějších pražských náměstí se změní. Ze středu náměstí zmizí tramvaje a vznikne tam odpočinková zóna.

Rozhodli o tom porotci architektonické soutěže, kterou zadal Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy (IPR). Vítězný návrh počítá s řadou dalších změn. Na náměstí se vysadí nové stromy, které se budou sbíhat do jeho středu. Pod korunami se objeví lavičky. Naopak některé ze současných stromů půjdou k zemi.

Proměna Vítězného náměstí se dotkne i řidičů. Ti budou jezdit po tzv. spirálové křižovatce, která není v Česku příliš běžná. Zadavatelé soutěže ale žádné komplikace nečekají. „Měli jsme v porotě dva dopravní inženýry a ti tuhle křižovatku hodnotili kladně. Potvrzovali, že je na ní lepší průjezdnost. I když v prvních dnech nebo týdnech mohou být řidiči zmatení, brzy si zvyknou,“ říká mluvčí IPR Marek Vácha.

Podle porotců se architektům podařilo vymyslet, jak vyřešit dopravu a zároveň zpřístupnit náměstí chodcům. Zároveň ocenili, že se nové Vítězné náměstí podobá původnímu návrhu prvorepublikového architekta Antonína Engela včetně centrálního monumentu. Porotci doporučili podobu monumentu přenechat výtvarné soutěži. Líbí se jim také promyšlené umístění stromů, které oddělují vozovku od středu náměstí, a vytváří tak nerušený prostor pro chodce. Ti se na vzniklé náměstí pohodlně dostanou díky novému výstupu z metra nebo přechodům. Soutěžilo 40 projektů

Nejlepší návrh zvolila porota složená z šesti odborníků na architekturu a urbanismus a pěti politiků. Mezi nimi byl například dosavadní starosta Prahy 6 Ondřej Kolář (TOP 09) a bývalá primátorka Adriana Krnáčová (ANO).

Vybírat si mohli ze 40 různých projektů. Nakonec se rozhodli pro dílo ateliéru Pavel Hnilička architekti.

Pavel Hnilička pracoval v letech 2012 až 2014 pro IPR, kde vedl přípravu pražských stavebních předpisů. Jeho ateliér v posledních letech uspěl i s několika rozsáhlými projekty, například s urbanistickou studií ke stavbě bytů na Rohanském ostrově.

IPR ale odmítá, že by minulost Pavla Hniličky a jeho ateliéru mohla mít vliv na výsledek současné soutěže. „Celý průběh soutěže byl anonymní. Ukazuje to spíš, že je vítězný tým skutečně kvalitní,“ sdělil České televizi Marek Vácha.

Vítězné náměstí bude zelenější

TISK, Datum: 15.11.2018, Zdroj: Právo, Strana: 12, Autor: Petr Janiš, Vytlačeno: 124 405, Prodáno: 73 570, Rubrika: Praha - Střední Čechy

Vítězné náměstí, centrum Dejvic, se kritizuje jako jeden velký kruhový objezd.

Ve dvoukolové architektonické soutěži Institutu plánování a rozvoje (IPR) uspěl návrh, který odklání veškerou dopravu mimo střed náměstí, kde by stál monument. Týká se to zejména tramvajových kolejí. Autorem je studio Pavel Hnilička Architekti.

Vysoký obelisk ve středu náměstí podle IPR plánoval už autor urbanistického rozvrhu Dejvic – Antonín Engel. Podoba monumentu by vzešla z výtvarné soutěže. Střed náměstí by zároveň sloužil jako pobytové místo.

Hnilička s kolegy Evou Macákovou a Josefem Filipem na náměstí doplnili zejména stromy. Občanům se tím podle končící náměstkyně primátorky Petry Kolínské (SZ) nabízí, jak náměstí využívat. „Jde zejména o příjemnější pohyb chodců přes náměstí. Návrh mění Vítězné náměstí na zelenější a přívětivější místo, ve kterém budou lidé chtít trávit čas,“ řekla Kolínská.

Auta by měla zůstat na kruhovém objezdu s lépe organizovanými odbočovacími pruhy. Náměstí by mělo pojmout více vozů a dovolit jim plynulou jízdu. Přes silnici ale povedou přechody se synchronizovanými semaforem.

Pro auta by vznikly podzemní garáže. Tramvaje by neprojížděly náměstí středem, ale po jeho západním okraji čili kolem ústí Evropské ulice. Znamenalo by to i přesun zastávek před Dům armády.

Vlastní pruh by měli cyklisté, aby se navzájem s auty nepletli do cesty. V návrhu nechybějí pítka, nový mobiliář, okrasné kašny a vodotrysky. Podle IPR by se návrh mohl realizovat do pěti let.

FOTOGALERIE: Vítězné náměstí se otevře lidem. Jak vypadá vítězný návrh „Kulatáku“ [URL](#)

WEB, Datum: 16.11.2018, Zdroj: echo24.cz +1, Návštěvnost: 2 576 743

Obsahové duplicity: 15.11.2018 - stavebniserver.com [URL](#)

Soutěž na podobu Vítězného náměstí v Praze 6 zná vítěze. Střed Vítězného náměstí v Praze 6 se otevře lidem a bude osazen stromy, tramvaje budou jezdit po západní straně náměstí a pod náměstím budou podzemní garáže. Náklady na úpravy náměstí, které by mohly začít za pět let, jsou odhadované na 500 milionů korun, sdělil mluvčí Institutu plánování a rozvoje (IPR) Marek Vácha.

Nejlepší vypracovali Pavel Hnilička, Eva Macková a Josef Filip. Porota, ve které zasedli architekti i představitelé města a městské části, kladně ohodnotila umístění stromů, které oddělují silnici od středu náměstí, kam se chodci dostanou díky novému výstupu z metra a přechodům. Kruhový objezd bude mít tři pruhy. Návrh počítá s podzemními garážemi na severozápadní straně náměstí.

V centru náměstí bude obelisk, který byl i v původních plánech Antonína Engela, který ve 20. letech minulého století vyprojektoval podobu náměstí. Podobu monumentu by podle poroty měla určit výtvarná soutěž. Pomník zahraničním vojákům druhé světové války bude přesunutý k Technické ulici.

„Dalším krokem je oslovení autora vítězného návrhu k dopracování koncepční studie. V ní bude možné zapracovávat případné připomínky a upřesňovat návrh. Poté budou řešeny další navazující fáze projektu,“ sdělil Vácha s tím, že podle hrubého odhadu by práce na úpravách náměstí mohly začít za pět let.

Do architektonické soutěže na novou podobu Vítězného náměstí v Praze 6 přišlo 43 návrhů, z nichž tři byly vyřazeny kvůli dodání po termínu. Autory šesti návrhů byly týmy ze zahraničí, a to ze Srbska, Švédska, Německa, Španělska a Nizozemska. Do finále postoupilo pět návrhů.

Předmětem soutěže bylo řešení problémů s dopravou a uspořádání náměstí tak, aby bylo pro obyvatele bezpečnější. Mezi hlavní problémy náměstí patří velké dopravní zatížení a nepřehledné křížení automobilové a pěší dopravy. Jedním z pokynů bylo to, aby architekti respektovali původní plán architekta Engela.

Vítězné náměstí vzniklo v roce 1925 a nyní do něj ústí několik komunikací – Evropská, Čs. armády, Jugoslávských partyzánů, Svatovítská a Dejvická. Ve své historii neslo několik názvů, mimo jiné v letech 1952 až 1990 se jmenovalo Říjnové revoluce. Mezi Pražany se pro něj vžil název Kulaták.

Libeňák čeká oprava, předmostí padnou

TISK, Datum: 28.11.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 13, Autor: Matěj Ludvík, Vytlačeno: 150 328, Prodáno: 123 870, Rubrika: Praha

Praha příští rok obnoví schodiště, osvětlení i zábradlí mostu mezi Libní a Holešovicemi. V únoru vznikne studie, která rozhodne o způsobu celkové rekonstrukce.

PRAHA Nedávné vedení hlavního města mělo jasno: Libeňský most se nevyplatí opravovat. Rychlejší a levnější řešení je demolice a výstavba nové konstrukce.

Jenže náměstkem primátora pro dopravu je dnes Adam Scheinherr (Praha sobě), který ještě jako veřejnosti neznámý aktivista několik let bojoval za záchranu této ojedinělé stavby s prvky kubismu. I proto jedním z prvních kroků nové rady města bylo včerejší přijetí rozhodnutí, kterým namísto bourání začíná dlouhodobý proces obnovy mostu.

„První fáze, která nezpůsobí uzavření mostu pro dopravu, může začít příští rok,“ slibuje náměstek. Jednat by se prozatím mělo pouze o dílčí práce, které však budou na první pohled patrné a celkově zlepší vzhled této chátrající stavby. Konkrétně začne Technická správa komunikací (TSK) opravovat na vnější straně například schodiště, sloupy osvětlení nebo zábradlí. Kromě toho budou z mostu do podchodů pod řekou přeloženy veškeré inženýrské sítě.

Zároveň magistrát nechá vypracovat studii proveditelnosti, která by měla být k dispozici v únoru příštího roku. Na základě jejích výsledků Praha rozhodne o způsobu rekonstrukce mostu. „Studie nám dá odpověď například na to, zda bude nutné vybourat vnitřní obloukové pásy mostu, nebo je budeme moci zachovat. Obě varianty srovná z hlediska zatížitelnosti, životnosti a nákladů na rekonstrukci. Podle toho se následně rada města rozhodne, na

kteří řešení definitivně přistoupí," vysvětluje Scheinherr.

Celá stavba je vlastně soumostím. Chystaný materiál se bude zabývat především architektonicky nejcennější střední částí, která se klene přes Vltavu, nikoliv navazujícími tělesy na obou březích. Právě předmostí na holešovické i libeňské straně jsou totiž v nejhorším technickém stavu a také podle názoru vedení města budou muset být zbourána a nahrazena novými.

Přívětivější okolí mostu

V rámci oprav chce město také proměnit dosud zanedbanou oblast v blízkosti mostu. Proto se uskuteční architektonicko-urbanistický workshop pod vedením náměstka pro územní rozvoj Petra Hlaváčka (Spojené síly pro Prahu/TOP 09), který bude řešit možné úpravy. Ty se mají navíc týkat i příští podoby sousedního Rohanského ostrova, otázky dopravy na Palmovce nebo protipovodňové ochrany.

V případě komplikované obnovy Libeňského mostu mohou radní počítat s podporou starosty Prahy 7 Jana Čižinského, který je Scheinherrovým kolegou v uskupení Praha sobě. Naopak nejvyšší představitel Prahy 8, která leží za mostem na druhé straně řeky, už zdaleka tak nadšený není. „Zatím to vypadá, že hlavní činnosti budou jen drobné práce, které povedou k tomu, aby most lépe vypadal. Nechci nic kritizovat předem, ale jsem mírně řečeno skeptický," sdělil starosta Prahy 8 Ondřej Gros (ODS).

Sám přitom prý není přesvědčeným zastáncem bourání, ale ani rekonstrukce. „Myslím, že most musí být nejprve detailně prozkoumán a varianta, která bude rychlejší, by měla být zvolena. Ale obávám se, že rekonstrukce bude delší a dražší," dodává.

Padají i další mosty

Otázka kondice pražských mostů evidentně bude jedním z hlavních témat celého následujícího volebního období. Vedení města ve složení Piráti, Praha sobě a Spojené síly pro Prahu (TOP 09/STAN) jich totiž zdědilo v havarijním stavu mnohem víc. Už loni v prosinci spadla lávka v Troji a koncem října bylo také z technických důvodů dočasně uzavřeno předmostí Hlávkova mostu u Vltavské.

Nicméně v případě některých mostů už delší dobu běží přípravy na nutnou rekonstrukci. Například minulý týden provedla TSK zátěžové zkoušky na mostu Legií. Sebraná data následně poslouží k podrobné kontrole stavu památkově chráněné stavby. Jeho samotná oprava nezačne dříve než za dva roky. Aktuálně technici provádějí také diagnostiku Hlávkova mostu a to samé brzy čeká i Barrandovský nebo Palackého most. „Až u všech budeme znát výsledky a konkrétní data, přistoupíme i k samotné rekonstrukci," doplňuje náměstek.

Už minulé vedení Prahy nechalo vybudovat pod Vltavou v místě chátrajícího Hlávkova mostu kolektor pro uložení inženýrských sítí, které dosud vedou právě útroby mostu. Dva roky trvající výstavba, která vyšla na 600 milionů korun, by měla skončit v příštích dnech. Bez přeložení sítí totiž nelze konstrukci mostu obnovit. Magistrát by také rád zachránil železniční most u Výtoně, který je prolezlý korozí. Problém je však v tom, že patří Správě železniční dopravní cesty (SŽDC). Ta jej chce zbourat a nahradit novým. Jenže minimálně prozatím není demolice možná, protože je most pod památkovou ochranou. Jestli bude sejmuta, rozhoduje právě ministerstvo kultury. „Ještě nemáme všechna předepsaná stanoviska potřebná pro rozhodnutí," odmítá dělat předčasné závěry mluvčí ministerstva kultury Simona Cigánková.

Naopak v plánu je i výstavba nových mostů, konkrétně Dvoreckého a Rohanského. Vítězný návrh pro ten první, který bude sloužit tramvajím, chodcům a cyklistům, vybrala odborná komise v rámci architektonické soutěže letos v září. Pražské zastupitelstvo by pro něj mělo odsouhlasit zpracování podrobné projektové dokumentace na svém prosincovém jednání.

Region vydání: Mladá fronta DNES - Praha

O autorovi: Matěj Ludvík, redaktor MF DNES

Foto autor: Foto: Yan Renelt, MAFRA

Foto popis: Ochránci mostu Příznivci kubistického mostu památku chránili při symbolické blokádě letos v

dubnu. Protestovali proti vedení města, které chtělo most zbourat.

Obnova Barrandovských teras se zkomplikovala

TISK, Datum: 26.11.2018, Zdroj: E15, Strana: 18, Autor: Denisa Holajová, Vytlačeno: 30 013, Prodáno: 11 497, Rubrika: Real-immo

Na večeri ve slavných prvorepublikových Barrandovských terasách si obyvatelé i návštěvníci Prahy musejí ještě pár let počkat. Obnovu zbrzdil špatný stav nosných konstrukcí.

„Rozsah sanačních prací se ukázal být daleko větší. Železobetonová konstrukce byla za hranicí životnosti,“ konstatoval Ondřej Kukral, architekt rekonstrukce historické budovy. Sanace se týkala i založení objektu, kdy sondy do základů pilířů ukázaly, že je potřeba radikální zásah.

Rovněž statické posouzení prokázalo nedostatečnou únosnost vzhledem k uvažované funkci prostor. Největší problém byl v místě hlavní restaurace. Zesílení železobetonové desky tam komplikuje i požadavek na zachování stávající dlažby.

Nyní přijde na řadu vlastní obnova stavební části historické budovy. „Dokončení těchto prací předpokládáme stejně jako u nových staveb na přelomu let 2020 a 2021,“ oznámil investor, kterým je liberecký podnikatel s řeckými kořeny Michalis Dzikos.

Zchátralý funkcionalistický objekt začal opravovat před pěti lety. Barrandovské terasy nejsou jeho první spoluprací s architektem Kukralem. Společně už například zrekonstruovali památkově chráněný objekt Nový zámek v Ratboři u Kolína od architekta Jana Kotěry, dnes provozovaný jako Hotel Chateau Kotěra. V Brně Dzikos přizval Kukrala ke spolupráci na přestavbě někdejší Cyrilometodějské záložny na Zelném trhu, z níž je Hotel Grandezza Luxury Palace.

PŘIBUDOU NOVOSTAVBY

Dzikos se na Barrandovských terasách rozhodl doplnit původní budovu s vyhlídkovou věží o dvě novostavby – apartmánový dům ve tvaru vlnovky a hotel s podzemním parkovištěm.

Jejich návrh pochází z brněnského studia Kuba & Pilař architekti.

Zatímco apartmánový dům se už buduje, s výstavbou hotelu s lichoběžníkovým půdorysem by se mělo začít v polovině příštího roku. Práce ve svažitém terénu jsou ale komplikované. „Před zahájením stavby bylo nutné technicky dořešit velkou opěrnou zeď v zadní části. Potýkali jsme se s nesoudržností těžných hornin. Při výstavbě docházelo k uvolňování štěrkopísku při budování berlínského pažení, proto muselo dojít k injektáži za bedněním. U druhé opěrné zdi před budovou směrem k řece vznikaly problémy s dostupností. Při zakládání samotného apartmánového domu jsme se potýkali s různorodostí podloží.

Místa bylo nesoudržné a jinde jsme zas narazili na skálu,“ popisuje architekt Ladislav Kuba.

KUCHYNĚ PRVNÍ REPUBLIKY

Kromě francouzské restaurace na původním místě, zaměřené na prvorepublikové kulinářské speciality, má pod věží vzniknout ještě druhá, modernější restaurace pravděpodobně s otevřenou kuchyní. Na interiéru pracuje dvojice designérů Václav Novák a Petra Nováková – Ondreičková, kteří se zabývají návrhy interiérů, designem nábytku, instalacemi a filmovou architekturou. V roce 2012 dvojice získala ocenění Grand Prix Bienale slovenského umenia.

Provozovatelem obou restaurací bude Robert Chejn, který na projektu spolupracuje už od roku 2003, kdy Dzikos koupil terasy od manželky bývalého prezidenta Dagmar Havlové. V minulosti Chejn působil jako šéfkuchař ve věhlasných pražských restauracích U Mecenáše a U Vladaře, stál také u zrodu restaurace La Provence, kterou pět let provozoval, a malostranského podniku Bazaar. Od roku 2004 provozuje hotel s restaurací Chateau Kotěra v Ratboři.

MÍSTO PRO SMETÁNKU

Stavba na Barrandovských terasách vznikla z iniciativy bratří Václava a Miloše Havlových v letech 1929 až 1930. Řadí se k nejvýznamnějším stavbám funkcionalistické architektury.

Autorem projektu byl Max Urban, který rovněž navrhl objekt nedalekých filmových ateliérů a celkové urbanistické řešení vilové čtvrti Barrandov. Urban byl také kameramanem i filmovým podnikatelem a jeho manželka Anny Ondráková filmovou hvězdou.

Inspirací stavby na skalním masivu měl být restaurační pavilon Cliff House na ostrohu nad Tichým oceánem u San Franciska, který kdysi Urban navštívil. Suterén budovy tvořila kuchyně se zázemím, přízemí hlavní restaurace, denní bar, velký taneční sál, sociální zázemí a terasa. V prvním patře se nacházela další restaurace, taneční sál, letní diskotéka, sociální zázemí a balkon. Druhé až čtvrté patro bylo zřízeno nad menší částí půdorysu ve formě věže, přičemž ve dvou spodních patrech byly kanceláře, nejvyšší patro pak tvořila krytá terasa.

Barrandovské terasy byly prohlášeny kulturní památkou v roce 1988. Technický stav tomu však zdaleka neodpovídal. Po listopadu 1989 byly centrem diskoték a útlukem bezdomovců. V říjnu 2001 vyhořel Trilobit bar, který se stal ve třicátých a čtyřicátých letech jedním z nejoblíbenějších míst pražské smetánky. Okolí dál pustlo a zarůstalo křovinami.

Investorem je liberecký podnikatel s řeckými kořeny Michalis Dzikos.

Obnova Malostranského náměstí získala stavební povolení [URL](#)

[WEB](#), Datum: 19.11.2018, Zdroj: nasregion.cz +2, Návštěvnost: 1 786

Obsahové duplicity: 17.11.2018 - estav.cz [URL](#), 15.11.2018 - finance.cz [URL](#)

Dlouho plánovaná přeměna Malostranského náměstí v Praze získala stavební povolení. Stavební úřad Prahy 1 to zveřejnil na své úřední desce. Pokud se v 15denní lhůtě nikdo neodvolá, nabude rozhodnutí právní moci a magistrát bude moci začít s pracemi. Podle dřívějších informací vyjde chystaná přeměna náměstí na 120 milionů korun.

Při úpravách náměstí se počítá se zrušením parkoviště v jeho horní části, dále se zúžením jízdních pruhů a rozšířením chodníků. Projekt se podle magistrátu snaží co nejvíce zachovat historickou podobu včetně původních lamp, dlažeb, morového sloupu i ruční pumpy. Na náměstí přibude také kašna. Projekt musel magistrát mírně upravit na základě připomínek, které došly při územním a stavebním řízení.

Město už na náměstí zrekonstruovalo tramvajové koleje, kolem kterých umístilo novou dlažbu, jež bude po celkové opravě umístěna na celém prostranství. Uskutečnil se rovněž archeologický průzkum. Na náměstí podle odborníků leželo první sídliště, které se stalo základem pro osídlení území Prahy.

Projekt počítá s možností budoucího umístění podzemních garáží, které tam chtělo předchozí vedení Prahy 1. S ohledem na programové priority nové koalice, která bude v městské části vládnout, se dá předpokládat, že se pohled na tuto otázku může změnit.

Město při přípravě úprav vychází z projektu, se kterým v mezinárodní architektonické soutěži v roce 2014 uspěli architekti Martin Hájek, Václav Hájek a Petr Horský. V roce 2016 město v dolní části náměstí zrušilo parkoviště a pokoušelo se tam pořádat kulturní akce, ale bez většího zájmu veřejnosti.

Architekt: Moderní města chtějí víc lávky než bazény

[TISK](#), Datum: 28.11.2018, Zdroj: Písecký týden, Strana: 2, Autor: LUCIE KOTRBOVÁ, Rubrika: Téma

Přeplněný přednáškový sál muzea čekal na architekta Josefa Pleskota.

Lávka Dagmar Šimkové přes řeku Otavu je jednou z největších investic Písku za poslední dobu. Její autor, známý český architekt a písecký rodák Josef Pleskot o ní přijel minulý týden do Prácheňského muzea besedovat s Písečáky. Přednáškový sál byl plný k prasknutí, což svědčí o tom, že toto téma obyvatele města velice zajímá.

Koneckonců jen málo projektů vzbudilo u veřejnosti tolik reakcí jako lávka spojující lokality Hradiště a Sv. Václav. Architekt Josef Pleskot začal přednášku vysvětlením, proč stojí lávka tam, kde stojí.

„Zvažovali jsme různá místa v okolí Václavského jezera, ale buď vznikalo málo prostoru na takzvané nástupní místo, nebo jsme naráželi na soukromé pozemky,“ konstatoval. A proč je lávka „zalomená“?

„Protože rovnoběžně s jezerem to zkrátka nešlo, tak jsme zvolili tuto variantu, čímž jsme posunuli nástupní místo tak, aby zde byl dostatek prostoru,“ doplnil architekt.

Lávky obecně jsou dnes podle něj velkou módou.

„Moderní města chtějí spíš lávky než bazény,“ narážel na další velký projekt chystaný v Písku už deset let.

Konstrukce přemostění musí být tak vysoko, aby přežila i povodně, které už Písečáci několikrát zažili.

FAKTA O LÁVCE DAGMAR ŠIMKOVÉ

P Spojuje břehy řeky Otavy, respektive lokality Hradiště a Sv. Václav.

P Je součástí cyklistické stezky a chodníků vedoucích kolem sportovišť k hotelu Cadillac a na pravém břehu pod areálem Jitexu. P Je určena chodcům i cyklistům.

P Autorem lávky je významný český architekt a písecký rodák Josef Pleskot. Zhotovitelem je firma Metrostav, která před pár lety prováděla i rekonstrukci Václavského jezera, takže řeku a celou lokalitu dobře zná.

P Stavba lávky začala koncem letošního února. Hotovo bylo na konci září.

P Lávka s ocelovou konstrukcí je tvořena dvěma rameny s mezipodestou. Celková plocha nadzemní části činí asi 413 m², přičemž délka lávky je zhruba 140 metrů a šířka tři metry. Veškeré základové a břehové konstrukce jsou ze železobetonu. P Náklady na lávku byly kolem padesáti milionů korun. Písek získal dotaci na cyklistickou stezku a chodník, jejichž je lávka součástí, a to ve výši dvaceti milionů korun z Integrovaného regionálního operačního programu. Zhruba osm milionů z toho šlo na lávku coby součást projektu.

P V územním plánu město počítalo s lávkou nad Václavským jezerem, kde v minulosti býval brod přes řeku, už před sto lety. V roce 2013 se písecká veřejnost poprvé seznámila s konkrétním projektem. P Za pojmenování po politické vězeňkyni Dagmar Šimkové bojovala petice, kterou podepsaly stovky Písečáků. Ve hře byly i názvy jako Pleskotova, Václavská, Hradištsko - Václavská, U Vodárny či U Smetáka. Nově jsou u lávky vysázené další vrby, které budou okolí dotvářet. Architekt zapochyboval, zda neměla být lávka také osvětlená. „Nejsem příznivcem velkého nasvětlování, obzvláště nad vodou, tak snad to nebylo špatné rozhodnutí,“ podotkl. Zmínil také vilu Dagmar Šimkové, jejíž jméno lávka nese a na kterou je odtud vidět. „Mrzí mě to, ale je to místo tmy a neutěšeného stavu. S objektem by se mělo něco dělat,“ doplnil Josef Pleskot.

Po úvodní části besedy dostali slovo také přítomní posluchači. Jeden z dotazů mířil na to, že lávka se „houpe“. „Je to velice individuální věc, někdo to vnímá více, jiný téměř vůbec. Každopádně už jsme se tím zabývali a přidáme na lávku takzvané tlumiče kmitů. Nejrady bych je tam neviděl, ale pokusíme se to udělat tak, aby nebyly téměř vidět,“ vysvětlil architekt.

Další z tazatelů se ptal, co ještě chystá architekt ve svém rodném Písku. Ten se smíchem odpověděl, že dvakrát do jedné řeky nevstoupíš.

„Nebýt mé ženy, v Písku bych asi lávku nebudoval,“ konstatoval s tím, že reakce, které stavba vyvolala, nebyly příjemné.

Dnes je ale rád, že do toho šel. „Lidé potřebují i stavby pro radost, nejen pro užitek. Opravy silnic a chodníků mají být pro města samozřejmostí.

Je třeba mít ale také sny a ty naplnit,“ dodal Josef Pleskot.

„Lidé potřebují i stavby pro radost, nejen pro užitek. Opravy silnic a chodníků mají být pro města samozřejmostí. Je třeba mít ale také sny a ty naplnit.“

Jak nenarušit ráz města nevhodnými stavbami? V Kamenici poradí architekt

TISK, Datum: 28.11.2018, Zdroj: Týdeník Děčínsko, Strana: 2, Autor: (sv), Rubrika: O čem se mluví

Zaujalo nás

Česká Kamenice – Jsme malý úřad a nemůžeme rozumět všemu, přiznávají v České Kamenici. I to byl jeden z důvodů, proč se radnice rozhodla najmout městského architekta. Soutěž na tuto pozici by chtělo pětitisícové město vyhlásit v lednu. Inspirovalo se v Děčíně, který má městského architekta už rok a půl.

Historické památkově chráněné jádro, ulice s běžnými činžáky z první poloviny minulého století, sídliště nebo typické vesnické uspořádání v Lísce nebo Kamenické Nové Vísce. Tím vším se bude muset zabývat budoucí městský architekt České Kamenice. „Stejně jako máme městského právníka, který nám radí v právních záležitostech, tak je potřeba mít odborníka na záležitosti architektonickourbanistické, o kterého se bude moci vedení města i úředníci opřít,“ vysvětlil rozhodnutí najmout si architekta českokamenický starosta Jan Papajanovský.

Při stanovování podmínek a hlavně náplně práce se Česká Kamenice chce inspirovat v Děčíně. „Nyní musíme připravit zadávací řízení, dát dohromady porotu a zkonzultovat celý proces s jinými městskými architekty. Předpokládám, že bychom zadávací řízení mohli vyhlásit v lednu,“ řekl Papajanovský s tím, že Kamenice chce spolupracovat na přípravě také s Českou komorou architektů. Ta před časem vydala manuál, ve kterém městům radí, jak s funkcí architekta naložit.

„Stejně jako máme městského právníka, který nám radí, tak je potřeba mít odborníka na architekturu.“

českokamenický starosta Jan Papajanovský

Brno: příliš mnoho připomínek k územnímu plánu [URL](#)

[WEB](#), Datum: 28.11.2018, Zdroj: stavebni-forum.cz, Návštěvnost: 9 364

Jako největší riziko při přípravě územního plánu vnímá nový brněnský radní Filip Chvátal (KDU-ČSL) množství připomínek, jejich konfliktnost a dobu na projednání s ministerstvy a městskými částmi. Čím více jich bude a čím budou konfliktnější, tím více se bude protahovat jejich vypořádání a tím více se bude odsouvat vydání nového územního plánu, řekl v rozhovoru s ČTK. „Udělám všechno pro to, aby plán do konce roku 2022 byl. Kdyby to nešlo, musí se hledat cesty, jak z situaci průběžně řešit a intenzivně na dokončení a vydání pracovat,“ řekl Chvátal. Současný územní plán totiž může platit podle zákona právě nejdéle do konce roku 2022. Navíc na nový územně plánovací dokument čekají nejen developři, kteří už několik let tvrdí, že není kde stavět nové byty. Nahradí současný z roku 1994 a má umožnit rozvoj města nejen v otázce bytové výstavby, ale například i v otázce budování nových potřebných silnic.

Další dvě potenciální hrozby pro územní plán jsou připomínky k samotnému procesu, na němž ztroskotala v roce 2014 takzvaná velká aktualizace územního plánu. „Budeme pracovat tak, abychom tyto případné připomínky minimalizovali,“ řekl Chvátal.

Nový územní plán přinese novinku ve změně metodiky, jak regulovat výšku výstavby. Místo indexu podlažní plochy bude přesně stanovená maximální výška budov. Souběžně s tvorbou nového plánu pracuje tým na změnách současného plánu. Pokud by se podařilo jeden velký balík udělat, mohlo by to odblokovat některé lokality pro bytovou výstavbu ještě před vydáním nového územního plánu.

Nové vedení Jablonce zve: plánujte společně s námi [URL](#)

[WEB](#), Datum: 28.11.2018, Zdroj: nasejablonecko.cz, Autor: Markéta Hozová, Návštěvnost: 61 724

S plánovanou stavbou nového terminálu hromadné dopravy v jablonecké Kamenné ulici úzce souvisí prodloužení tramvajové trati a výstavba dešťové kanalizace v ulici Poštovní. Obě stavby se dotknou zásadně částí městského centra. A právě o její nové podobě chce radnice jednat s podnikateli i obyvateli dotčeného území.

„Na vlastní terminál úspěšně proběhla architektonická soutěž a vítězný tým pracuje na projektové dokumentaci. Zpracované však nejsou navazující úpravy veřejných prostranství na cestě prodlužované trati k

terminálu,"připomíná náměstek pro rozvoj Jakub Chuchlík. Diskuze nad budoucí podobou ulic Budovatelů a Soukenné i náměstí Anenského a Dolního se přímo nabízí.

„Protože se má začít projektovat dle harmonogramu už na začátku příštího roku, abychom stihli dotaci, rozhodli jsme se ještě teď před Vánoci vyvolat diskuzi. A chceme, aby její součástí byli místní podnikatelé i obyvatelé,"dodává radní pro územní a strategické plánování a participaci Petr Klápště, který se bude zapojování veřejnosti do rozvojových projektů věnovat. „Je důležité vědět, jak naložit s veřejným prostranstvím. Tyto informace nám mohou přinést lidé, kteří tu podnikají, pořádají kulturní akce nebo zde bydlí. Proto se s nimi chceme sejit," dodává Klápště.

Diskuze s podnikateli i občanyDiskutovat se bude v úterý 4. prosince v malém sále Eurocentra. „Setkání jsme rozdělili na dvě části. Dopoledne od 10 hodin se sejdeme s místními podnikateli a vlastníky domů, odpoledne od 17 hodin pak s veřejností,"komentuje radní Petr Klápště a pokračuje: „S oběma skupinami budeme diskutovat dvě základní otázky: co dnes ve veřejných prostranstvích funguje, je třeba zachovat a rozvíjet a co je naopak třeba řešit či změnit. Na základě poznatků, které sebereme, vytvoříme zadání pro urbanisticko-architektonické řešení zmíněných lokalit."

Ti, kdo nebudou moci na jednání přijít, ale přesto by rádi přispěli svým názorem, mohou jej zaslat na e-mailovou adresu stol@mestojablonec.cz.

Anenské náměstíNejdůležitějším veřejným prostranstvím v cestě prodlužované tramvajové trati je nejstarší jablonecké náměstí - Anenské. Jeho dnešní stav je fragmentovaný, narušený dílčími, nekoordinovanými úpravami a tranzitní silniční dopravou. „Tento prostor si zaslouží víc než jen několik zásahů vyvolaných dopravní stavbou. Chceme vytvořit celkovou koncepci náměstí a minimálně část z ní realizovat během stavby prodloužené trati,"tvrdí Chuchlík.

Dolní náměstí a zastávka tramvajeNa Dolním náměstí tramvajová trať zasáhne do jeho nivelety, mobiliáře i zeleně. „Chceme oslovit autory původního návrhu náměstí z roku 1999 STUDIO A91 k revizi architektonického řešení. Ta by měla prověřit prostorové a výškové uspořádání plochy náměstí s kolejištěm. Očekáváme úpravu tvarování terénu, výdlažby, výsadby i mobiliáře a předpokládáme, že zásahy do povrchu i uspořádání budou úsporné a účelné,"vysvětluje náměstek.

Dosud se počítalo s umístěním první tramvajové zastávky při cestě od terminálu na hraně Dolního náměstí v ulici Soukenná. „Zvažujeme její posunutí na Anenské náměstí pod kostel sv. Anny, aby rytmus zastávek lépe odpovídal pěšímu pohybu po městě. Je to rozhodně další téma k diskuzi,"říká Klápště.

Poštovní uliceTu zasáhnou hned dvě stavby - jednak prodlužovaná tramvajová trať, jednak výstavba chybějící dešťové kanalizace, kterou město dlouhodobě plánuje, a celková obnova inženýrských sítí, jež proběhne v koordinaci s vlastníky technické infrastruktury. Časový harmonogram se váže na realizaci tramvajové trati, aby stavby proběhly najednou. Město má zpracovanou technickou dokumentaci sítí pod zemí, urbanisticko-architektonické řešení uličních prostor a přilehlých prostranství bude řešeno nyní.

„Důraz klademe na pobytové kvality městského centra, které by mělo nabídnout možnost pro pohyb chodců i cyklistů, dostatečné parkovací kapacity a vhodné množství výsadby stromů,"uzavírá náměstek pro rozvoj města Jakub Chuchlík.

Hlásná Třebaň dostane novou oblou lávku. Navrhli ji stejní autoři jako lávku v Troji a Nymburku

URL

WEB, Datum: 28.11.2018, Zdroj: ceskatelevize.cz, Návštěvnost: 16 501 845

Už od povodní roku 2013 chodí obyvatelé Hlásné Třebeň po prohnuté lávce. Pilíře jsou nakloněné a podle posudků je lávka ve velmi špatném stavu. Obec proto vyhlásila architektonickou soutěž a už zná vítěze. Přes řeku Berounku povede vyšší lávka ukotvená pouze na březích.

Po odhalení výsledků anonymní soutěže obec zjistila, že vítězný návrh pochází od kanceláře Stráský, Hustý a partneři. Projektanti, kteří kancelář založili, dříve pracovali v Dopravních stávkách Olomouc, které postavily lávku v pražské Troji, která se 2. prosince 2017 zřítíla do Vltavy, a lávku přes Labe v Nymburku, kterou město nechalo strhnout kvůli havarijnímu stavu. Technický ředitel vítězné kanceláře Jiří Stráský byl projektantem lávek.

Kancelář má ale řadu dalších referencí a vedení Hlásné Třebaně je přesvědčeno, že nová lávka bude spolehlivá. „Koncepce této lávky je jiná, než byla na obou předchozích lávkách, a měli jsme tady statiky a další odborníky. Ti nás před ničím nevarovali, takže věřím, že to bude v pořádku,“ uvádí místostarosta Hlásné Třebaně Vnislav Konvalinka.

Stejná kancelář má za sebou řadu úspěšných realizací, ostatně i novou lávku v Nymburce vyprojektovala tatáž kancelář.

Tak jako současná lávka bude i ta nová určená pro chodce a cyklisty. Jejím vnitřkem povede plynové potrubí. Pod ni se pak dostanou i vyšší lodi než dosud. Lávka totiž nad řekou vytvoří dlouhý oblouk. „Na návrhu porota ocenila především geometrickou eleganci konstrukce, která souzní s okolní krajinou,“ říká organizátorka soutěže Zuzana Kučerová.

Podle místostarosty obce Vnislava Konvalinky bude dosavadní lávka běžně fungovat, dokud ji nezastoupí nová stavba. Obyvatelé Hlásné Třebaně přes ni totiž chodí, když jdou na nádraží nebo do sousední Zadní Třebaně. Lávka navíc zdvihá nad řeku plynovod, na kterém závisí hned tři okolní obce. „Pokud by se plynovod přerušil, tak bude bez plynu Hlásná Třebeň, Karlštejn a Srbsko,“ zdůrazňuje Konvalinka.

Pěší zónu změni stromy, lavičky voda a stojany

TISK, Datum: 27.11.2018, Zdroj: Hradecký deník, Strana: 3, Autor: PAVEL CAJTHAML, Vytlačeno: 4 270, Rubrika: Královéhradecký kraj / Hradecko

Trutnov se konečně pustí do přeměny hlavní ulice mezi dvěma náměstími, historickým a moderním.

Vzrostlé stromy, lavičky, voda a stojany na kola. Tak hodlá radnice v Trutnově změnit vzhled pěší zóny v Horské ulici. Do přeměny se chce pustit v příštích dvou letech a předběžně počítá, že to může stát zhruba třicet milionů korun.

O rekonstrukci ulice mezi náměstím Republiky a Krakonošovým náměstím uvažovala delší dobu. Byla to poslední část v centru, která se nedočkala kompletní obnovy. Nyní dostane novou tvář. Zůstane zachován povrch, i po modernizaci má být z dlažby a žuly. Největší změnou je zeleň. U Staré radnice mají být zasazeny tři javory, podél Svatojánského náměstí okrasné třešně a ve zbývající části platany. „V létě vytvoří příjemný stín a vhodné místo k posezení,“ vysvětlují architekti Martin Hájek, Václav Hájek a Lukáš Kemr. Právě podle jejich návrhu se pěší zóna změní.

Na pěší zóně bude víc laviček, než dosud. „Na Svatojánském náměstí jsou navrženy dřevěné lavičky s opěrkou a ocelovou konstrukcí. Doplněny jsou o rozměrnější dřevěné lavice bez opěradel situované pod stromy v Horské ulici,“ tvrdí autoři návrhu.

Součástí jsou i odpadkové koše, stojany pro jízdní kola a rovněž podzemní kontejnery na tříděný odpad. „Na Svatojánském náměstí je navržen vodní prvek, který je připomínkou někdejšího mlýnského náhonu a v létě příjemný pobyt v tomto prostoru,“ uvádějí architekti. Na stejném místě mají být dobové lampy, podobné těm u Krakonošovy kašny.

Radnice rekonstrukci připravila už v minulém volebním období. Vyhlásila architektonickou soutěž, do které přišlo třináct návrhů. Vítězný město prezentovalo veřejně a uspořádalo i debatu s autory. „Jsme před podpisem na projektovou dokumentaci.“

Jednání nejsou úplně jednoduchá, dokumentace by měla stát asi 3,6 milionu korun,“ uvádí trutnovský starosta Ivan Adamec. Stavět by se mělo v roce 2020.

Městský architekt v Ústí nemá žádné postavení

TISK, Datum: 27.11.2018, Zdroj: Týdeník Ústecko, Strana: 6, Autor: JANNI VORLÍČEK, Rubrika: Rozhovor týdne

Nulové postavení v úřadu a minimální politická podpora a vůle. To všechno omezuje práci současného městského architekta. To si myslí ústecký opoziční zastupitel a architekt JAN HROUDA.

Ve volbách kandidoval Jan Hrouda za hnutí PRO! Ústí a právě vybudování nové Kanceláře architektury města byla, podobně jako u všech stran a hnutí, jedna z jeho hlavních priorit. Nyní, ač je v opozici, chce usilovat, aby vládnoucí koalice navrhla účinnější model architektonické kanceláře.

* Už dlouho hovoříte o nutnosti založit architektonickou kancelář města, co vám nevyhovuje na současné funkci hlavního architekta?

Pozice hlavního či řekněme spíše městského architekta není v České republice nijak oficiálně ukotvena a záleží tak na každém městě, jak důležitou váhu tomuto tématu dává. V Ústí tak máme hlavního architekta na marginální pozici běžného referenta, navíc ani ne s celým pracovním úvazkem. Je to pozice prakticky bez pravomocí, jasného rozsahu práce či odpovědnosti. Pro město velikosti Ústí navíc zcela nedostatečná.

* Jak byste práci městského architekta zhodnotil?

Obecně a dle zkušenosti myslím, že právě z důvodů marginálního postavení v rámci úřadu a rovněž minimální politické podpory a vůle, jsou výsledky práce současného architekta spíše malé, mnohdy upozadované nebo přímo ignorované. Na veřejnost se rovněž běžně paradoxně prakticky nedostanou, vyjma kusých informací o přípravě nového územního plánu. Na mnoha důležitých věcech, jako je příprava nových investic, se hlavní architekt dokonce mnohdy nepodílí vůbec.

* Jak by podle Vás měla nová kancelář vypadat?

Kancelář architektury města (KAM) by měla být nezávislou příspěvkovou organizací, avšak s jasnou vazbou na magistrát i politickou reprezentaci. U města velikosti Ústí by se konkrétně mohlo jednat o pět až deset odborníků různých oborů jako je architektura, urbanismus, doprava, krajinné plánování nebo sociologie v čele s ředitelem – městským architektem. Konkrétní podobu je samozřejmě nutné stanovit na základě podrobnější analýzy a koncepce, jelikož rozsah práce může být ve skutečnosti velmi široký.

* Jaké by měla mít pravomoci?

Základní pravomocí by mělo být převzetí odpovědnosti za koncepční rozvoj města a přípravu důležitých dokumentů jako strategický či územní plán. Dále by mělo jít o spolupráci na přípravě městských investic a o koordinaci jednotlivých zásadních záměrů ve městě či určování témat nutných k řešení. A nakonec možná jednou z nejdůležitějších činností by měla být komunikace s veřejností, a to jak ve formě informování, přednášek a prezentací tak také skrze participaci občanů na rozvoji a plánování města.

* Čím by se měla jako první zabírat a proč?

Aktuálně je jednoznačně nejdůležitějším tématem příprava nového územního plánu, kterou je potřeba konečně uchopit zodpovědně, odborně a především otevřeně. To je dokument, který může ovlivnit podobu města na mnoho následujících let. Dále je zde aktuální nový strategický plán, který by mohl stanovit základní vizi a to, čím chce Ústí vlastně v budoucnu být. A v neposlední řadě koncepční příprava nových investic a úpravy zanedbaných veřejných prostor jako jsou některé ulice a parky.

* Kdo by se měl podílet na její přípravě a vytvoření?

Vytvoření Kanceláře architektury města včetně stanovení jejích úkolů, pravomocí, velikosti či odpovědnosti je jednoznačně úkolem vedení města. Jedině na základě skutečné vůle a odhodlání vedení města může kancelář vůbec vzniknout, být kvalitně obsazena a především plnit roli, kterou má mít. K tomuto procesu je potřeba přistupovat proto velmi odpovědně, pokud chceme dosáhnout skutečných výsledků.

* Jaký pro to je právní rámec, opora v zákonech?

Toto téma není asi konkrétně ošetřeno žádným zákonem a záleží zcela na vůli té které obce. Některé činnosti mohou být vázány na Stavební zákon nebo Zákon o obcích.

* Máte fungující příklady z českých měst a příklady jejich dobré práce?

Dobré příklady naštěstí poslední dobou přibývají. Ať už je to Praha a její Institut plánování a rozvoje naposledy s výbornými návrhy na úpravu Karlova náměstí nebo dejvíckého „kulaťáku“, nebo Brno s Kanceláří architekta. Pokud zůstaneme u měst podobné velikosti jako je Ústí, tak může být příkladem a inspirací nedávno zřízená Kancelář architektury města v Karlových Varech s renomovanou mezinárodní osobností architekta Petra Kroppa v čele.

* K tomu se vztahuje i tvorba nového územního plánu, jak by měl vypadat?

To je právě zásadní otázka, kterou je potřeba akutně řešit. Dle mého by měl být udržitelný, koncepční, otevřený rozvoji města i jeho občanům, pro které by měl být v první řadě srozumitelný. Na druhou stranu by neměl obsahovat nesmyslně obrovské a neudržitelné lány pro rodinné domy v krajině, megalomanské dopravní stavby zjevná opomenutí a chyby, tak jako zpackaný územní plán současný.

* Pokud vám koalice nabídne spolupráci na její přípravě, jak avizovala v minulosti, přijmete ji, proč a za jakých podmínek?

Nějakou formu spolupráce si určitě představit umím a to především z důvodů zodpovědnosti vůči Ústí. To je ostatně i důvod, proč jsem vůbec do politiky vstupoval, snaha tohle město konečně posunout a kultivovat, k čemuž by dle mého mohla Kancelář architektury města výrazně přispět. Podmínkou je především to, aby celý proces byl brán skutečně zcela zodpovědně a vážně, s důrazem na jeho odbornost a otevřenost vůči občanům. Tato vůle musí být vidět a ne být pouze prázdnou proklamací, jak bylo bohužel pravidlem u předešlého vedení města.

* Co byste udělal jako první v té pozici?

Prvním krokem musí být jednoznačně diskuze, jejímž výsledkem bude zřízení Kanceláře architektury města. Vzhledem ke stavu přípravy územního plánu musí být také rychlým a jasným rozhodnutím to, jak postupovat dále, abychom stále jen nepřešlapovali na místě.

Jan HROUDA • Vystudoval architekturu a urbanismus na ČVUT a Technické univerzitě v Darmstadtu. • Pracuje jako architekt, samostatně i ve spolupráci s ústeckým atelierem AVN a s Architekturbüro Ruddigkeit v Sasku. Aktuálně s kolegy dokončuje rekonstrukci historické budovy knihovny ve Velké Hradební. • Čtyři roky je opozičním zastupitelem Ústí nad Labem, byl předsedou finančního výboru a členem komisí pro územní plánování a urbánní rozvoj. „Aktuálně je nejdůležitějším tématem příprava nového územního plánu, kterou je potřeba konečně uchopit zodpovědně, odborně a otevřeně.“ či

Vánoce na Ještědu

TISK, Datum: 27.11.2018, Zdroj: Xantypa, Strana: 84, Autor: PAVLÍNA KOUROVÁ, Vytlačeno: 19 000, Rubrika: Genius loci

Vypadá jako vesmírný koráb, který se právě chystá z vrcholku Ještědu odstartovat na svoji cestu do vesmíru. Hotel a televizní vysílač v jednom, geniální dílo Karla Hubáčka, za které získal jako jediný Čech „nobelovku“ za moderní architekturu – prestižní Perretovu cenu, oslavil letos pětadvacet let od svého otevření.

Učebnice moderního designu

Karel Hubáček svým nápadem doslova nadchl komisi, která posuzovala návrhy na nový hotel na vrcholu Ještědu poté, co v roce 1963 vyhořela tamní horská bouda. Odpustila mu dokonce to, že porušil zadání architektonické soutěže – měl být navržen hotel s restaurací a vedle něj televizní vysílač. Karel Hubáček obojí spojil do jediné výjimečné stavby – rotačního hyperboloidu a komise hlasovala jednomyslně pro jeho návrh s tím, že toto řešení ji při zadávání vůbec nenapadlo. Byly použity neobvyklé stavební postupy, moderní technologie i netradiční materiály. Vytvořen byl originální design – od nábytku až po jídelní a nápojové servisy, což dovést do zdárného konce v realitě socialistické plánované ekonomiky nebylo vůbec jednoduché. Karel Hubáček a jeho kolegové z ateliéru SIAL (Sdružení inženýrů a architektů v Liberci) a jejich spolupracovníci museli prokázat hodně houževnatosti a odvahy stát si za svým. O tom mimo jiné vypráví „zmužilý kabaret o stavbě Ještědu“ SIALSKÁ TROJČATA, který měl nedávno premiéru v libereckém Malém divadle (to mimochodem navrhl také Karel Hubáček). Protagonisté ŠUMNÝCH MĚST Radovan Lipus a David Vávra ve spolupráci s dramaturgem Milanem Šotkem vytvořili k počtě architektů Karla Hubáčka, Miroslava Masáka a Otakara Binara kabaret o tom, „jak se přihodilo, že odvážní muži a básníci architektury ze SIALu dokázali v šermu se socialistickou realitou stvořit neuvěřitelný zázrak rotačního hyperboloidu, který na temeni Ještědu v ladné taneční póze odolává vichřicím“. „Byli velmi stateční i lidsky a občansky. Nepodlehli tlaku režimu, nezadali si s mocí, nešli snadnou cestou souhlasů a přitakání, zachovali si vnitřní integritu a noblesu, což je inspirativní i v dnešní době,“ říká Radovan Lipus. Realizace dnes již ikonické stavby, moderní, ale přesto ladící s okolní krajinou a elegantně dotvářející siluetu hory, trvala sedm let (1966–1973).

Vrátit původní krásu

Spolek Ještěd 73, který se snaží, aby se hotelu a restauraci na Ještědu vrátila jejich původní krása, oslovil dosud žijící architektky a výtvarníky, kteří zde pracovali, a zaznamenal společně s libereckými studenty do knížky jejich VZPOMÍNKY NA JEŠTĚD, které dokládají, jak netradiční materiály a postupy zde byly použity. Sochařka a sklářka Jaroslava Brychtová se svým životním partnerem, sklářským výtvarníkem Stanislavem Libenským vytvořili SPAD METEORITŮ – křišťálové koule, které jako by dopadly do betonu, z něhož je dřík, jenž celý hotel s vysílačem nese. Akademický malíř a sklářský výtvarník Karel Wunsch navrhl zrcadlovou stěnu z ohýbaných tabulí, jež oddělovala vstup z restaurace na toalety (v knížce vzpomíná, jak deformovala obraz, takže děti před ní šaškovaly a dospělí měli klid vypít si kávu a popovídat si), ale především tzv. Ještědský nápojový a jídelní soubor – ze skla a vitrálu, materiálu na pomezí porcelánu a keramiky, z něhož se v Teplicích vyráběly izolátory pro vysoké vedení. Nábytek do restaurace i hotelových pokojů navrhl Otakar Binar a vytvořil jej nábytkářský podnik v Mimoně, kovové prvky pak továrna na hudební nástroje Amati Kraslice. Tapisérii na stěně v salonku zhotovil Vladimír Křečan. Bílé obklady podél schodiště a před hotelovými pokoji jsou dílem trojice keramiček: Marie Rychlíkové, Děvany Mírové a Lydie Hladíkové; použily na ně materiál z elektroporcelánky v Lounech. Novinkou bylo i využití polyuretanu, pěny, která vyplňovala mezery v hliníkovém plášti a u nás se tehdy vyráběla na jediném místě, v Ejpovicích. Horní část stavby (tedy páté až sedmé podlaží), kde je umístěno telekomunikační zařízení, má plášť z laminátu. Nosné tyče zhotovili v továrně na rybářské pruty ve Žďáru nad Sázavou a skla do oken zase belgická firma Glaverbel. Na vrchol stavby byl instalován kulatý tubus z umělé hmoty, který chránil vysílač. Usazovali ho pomocí helikoptéry. A jako velký problém se ukázalo jeho kmitání, které nesouviselo se silným větrem, ale s obtékáním vzduchu kolem tohoto válce. Vyřešil jej vynikající statik Zdeněk Patrman zavěšením šestisetkilového závaží, které vyrobily Autobrzdý Jablonec. Pro všechny továrny v socialistickém Československu zna menalo vyrábět originální předměty pro Ještěd komplikaci v jejich naplánované standardizované výrobě, ale vždy se našli nadšenci, kteří architektům a výtvarníkům pomohli a dodnes na tuto práci s hrdostí vzpomínají.

Na Ještědu se mnohé dochovalo v původní podobě. Jen většina originálního nábytku a také nápojové a jídelní servisy vzaly za své během „divokých“ devadesátých let, kdy se jich tehdejší provozovatelé hotelu a restaurace za pár korun zbavili v touze nahradit je něčím onačejším, co právě „letělo“. Po původních kouscích pátrá a o

zhotovení replik toho, co nenávratně zmizelo, se snaží, jak už bylo řečeno, spolek Ještěd 73. Své síly spojil s člověkem nad jiným povoláním – autorem původního nábytku na Ještědu a detailů interiéru (zábradlí, klik, krytů topení) Otakarem Binarem. Společnými silami se jim už podařilo uvést do původní podoby salonek, bar a slavná „vajíčka“ – plyšová závěsná křesílka. „A dva pokoje jsou zařízeny v původním stylu, pan Binar pouze některé věci vylepšil, například postele upravil tak, aby ve dvojlůžku nebyla dělicí příčka. Pan Binar je úžasný člověk, žije tady v Liberci, je mu 87 let,“ říká Milena Lánská z hotelu Ještěd. Spolek s ním chce spolupracovat i nadále, v čemž jim fandí i osvětlení provozovatelé hotelu a restaurace – ředitel i majitel firmy Ještěd s. r. o. „Ve spojení jsme i s libereckým muzeem, vzájemně si voláme, když objevíme nějaký artefakt spojený s Ještědem,“ dodává Milena Lánská, která je rovněž spoluzakladatelkou spolku Ještěd 73.

VÁNOCE NAD OBLAKY

Hotel a vysílač na Ještědu byl vyhlášen stavbou 20. století a prohlášen národní kulturní památkou. Od roku 2001, díky veřejné sbírce, je v noci trvale osvětlen – a jako vesmírná loď září nad městem. Pojďte se nalodit a vzneste se nad oblaky! Pro třicet hostů (hotel je velmi malý, má jen dvanáct pokojů a jedno apartmá) tu připravili nevšední zážitek. Od 23. do 25. prosince zde můžete, ve velmi komorní atmosféře a ve výšce 1012 metrů nad mořem, prožít nezapomenutelné Vánoce. Pod dohledem šéfkuchaře bude sestaveno skvostné sváteční menu, francouzský kuchař pak jako sladkou tečku připraví creme brulée, restaurace bude pro běžné návštěvníky uzavřena a celý vánočně vyzdobený hotel budou mít k dispozici jen ubytovaní hosté, kteří tak budou moci skutečně nasát atmosféru tohoto pozoruhodného místa. Hosté budou moci využít i jízdenky na lanovku zdarma. Více na www.jested.cz.

Foto autor: FOTO ALEŠ JUNGSMANN (ALESJUNGMANN. CZ) A BIGSTOCK

Chtějí zrušit tendr na fotbalovou arénu

TISK, Datum: 24.11.2018, Zdroj: Právo, Strana: 7, Autor: (ČTK, zr), Vytisknuto: 124 405, Prodáno: 73 570, Rubrika: Zpravodajství

Nové vedení Hradce Králové chce zrušit soutěž na stavbu fotbalové arény za 400 milionů. Zrušení tendru by měli jako dodatečně zařazený bod programu projednat příští týden hradečtí zastupitelé, řekl mluvčí magistrátu Petr Vinklář. Na radnici od 30. října vládne koalice hnutí ANO, ODS a Změny pro Hradec.

Zhruba 15 let připravovaný stadion má stát na místě nevyhovujícího všesportovního stadionu z roku 1960.

Zrušení soutěže podle náměstka primátora pro investice Jiřího Bláhy (ODS) neznamená, že stadion Hradec Králové stavět nebude. Pokračování v tendru by však údajně bylo spojeno s řadou rizik. „Jsme přesvědčeni, že nový fotbalový stadion v Hradci Králové bude stát ještě dříve a bude to levnější, než kdyby se v soutěži pokračovalo podle původního zadání,“ uvedl Bláha.

První cena v soutěži na Mendlovo náměstí [URL](#)

WEB, Datum: 23.11.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz, Návštěvnost: 42 071

1. cena: Ing. Michal Palaščík, Ing. arch. Michal Poláš, Ing. arch. Jan Flídr, spolupráce Lukáš Černý, Petr Rozsypal

První cena v soutěži na Mendlovo náměstí

Hodnocení poroty: Návrh vychází ze schváleného konceptu dopravního řešení. Nový charakter řešeného území pak utváří tři základní prvky: dostavba bloku uprostřed území, nově navržený soliterní objekt s tržnicí na zklidněné východní straně náměstí a ponechání západní části území pro rozsáhlý park.

Na prostor dopravního terminálu na jižní straně náměstí navazuje nově vymezená pinzeta příjemného měřítká, s domy rámuje průhled na baziliku. Rozšíření stávajícího parčíku až po novou komunikaci protínající území odůvodňují autoři absencí dostatečně velkého pobytového parku v souvislosti s předpokládanou výstavbou v okolí. Návrh tak nabízí zklidněný prostor se zelení vhodně propojený s předprostorem pivovaru.

Porota se neshodla v hodnocení kompozice objektů a jimi vymezených veřejných prostranství a definování prostoru. Charakter nového objektu tržnice s volným přízemím a hřištěm na střeše poroty rovněž nepřesvědčil. Návrh plně nevyužívá potenciál dostavby severní části ulice Hybešovy v dotčeném území.

Autorská zpráva

Lokalita Starého Brna má díky své poloze blízko centra a vysokému podílu volných parcel velký rozvojový potenciál. Mendlovo náměstí je historicky přirozeným centrem lokality a důležitým společenským a dopravním uzlem. Spolu s předpokládaným zahušťováním okolní zástavby je důležité minimalizovat urbanizaci území a naopak vytvářet místa k trávení volného času a odpočinku. Návrh se zaměřuje na definování nových veřejných prostor – pobytového parku a centrálního náměstí jako ohniska celé čtvrtě.

Urbanistická koncepce: Roztříštěnost zástavby kolem Mendlova náměstí není jednoduché zacetit. Válečné události a následně ty poválečné radikálně narušily rostlou městskou strukturu. Socialistická výstavba na západní straně je neslučitelná s relikty původních staveb na východě. Zároveň s připravovanou kompaktní zástavbou je důležité novou zástavbou vymezit veřejný prostor. Místo, kde je možnost strávit část dne a dobře se cítit.

Silniční doprava dělí území na dvě části. V první významně rozšiřujeme revitalizovaný parčík a zakládáme pobytový park se vzrostlými stromy. V druhé, v místě přestupního uzlu, definujeme doplněním stávající zástavby prostor nového Mendlova náměstí.

Příliš velký blok výrobního areálu je rozdělen na menší části. Zachováním systému původních průchodů je zachována prostupnost území i specifický charakter vnitřních dvorů.

Veřejný prostor: Náměstí je živý prostor, přirozené centrum celé čtvrtě. Na jihu je uzavírá původní uliční fronta, naproti pak augustiniánské opatství s bazilikou Nanebevzetí Panny Marie. Nová zástavba rámuje pohledy na ikonické stavby Starého Brna a vrací místu ztracenou identitu. Přestupní uzel přináší do lokality náměstí velký sociální a ekonomický potenciál.

Pobytový park je jedna z věcí, která v lokalitě dříve chyběla. Nedávno provedená úprava zeleného prostranství potvrdila hlad po trávení času ve veřejné zeleni, její velikost není však dostatečná. Návrh zvětšuje parkovou plochu v maximální míře a dává celému místu nový rozměr.

Architektura: Špalíček uprostřed náměstí je doplněn do kompaktní hmoty. Předpokládá se polyfunkční charakter nových objektů s obchodním parterem. Do domů se vstupuje z poloveřejného dvora.

Zelená kostka je multifunkční objekt, v kterém se odehrávají společenské a sportovní akce. Veřejný charakter domu je podtržen tržištěm umístěným ve volném parteru. Volné proluky jsou dostavěny a navazují na římsy okolních domů.

Doprava : Mendlovo náměstí zůstane i nadále dopravním uzlem, ale významným způsobem usnadňuje prostupnost a pobyt pěších v území. Doprava v klidu je řešena podzemním parkováním o kapacitě 130 míst. Cílem je minimalizovat stání ve veřejném prostoru na povrchu.

Zeleň a hospodaření s vodou: Jen těžko si lze představit centrum čtvrtě bez zelených ploch, které město ochlazují, zlepšují klima a zadržují vodu. Nově navržený park sceluje fragmentovanou zeleň. Stávající stromy a nově založený parčík je doplněn vzrostlými stromy do pobytového parku anglického typu. Zpevněné jsou jen hlavní trasy, štěrkotrávníkové a mlatové plochy umožňují volný průchod územím. Uvažuje se použití kontejnerů s občerstvením a toaletami.

V prostoru ulic a náměstí se předpokládá výsadba vzrostlých stromů. Fasáda veřejného domu je plošně porostlá popínavou zelení. Dešťová voda z náměstí a zastřešení zastávek se shromažďuje v akumulární nádrži v podzemí, odtud je pak čerpána k zavlažování zeleně a do fontán na náměstí.

Etapizace a ekonomika: Celá koncepce nového Mendlova náměstí stojí na zásadní změně dopravy. Rozsah investic do dostavby samotného prostoru není takového rozsahu, aby nešel zrealizovat v jedné etapě s dopravními stavbami. Tím, že jsou nové stavební zásahy minimální, je celková ekonomika projektu příznivá.

Architektonická soutěž na Mendlovo náměstí v Brně

Předmětem soutěže bylo urbanisticko-architektonické řešení Mendlova náměstí pro nalezení hodnotného, koncepčního návrhu jako podkladu pro rozhodnutí o dalším vývoji, či jako podkladu pro změnu Územního plánu města Brna a změnu regulačního plánu Městské památkové rezervace Brno.

Vyhlašovatel: Statutární město Brno

Organizátor: Kancelář architekta města Brna, příspěvková organizace; sekretář soutěže Ing. & Ing. arch. David Mikulášek

Porota: Ing. arch. Petr Bořecký, Ing. Petr Vokřál, Mgr. Martin Ander, PhD., Ing. arch. Zdeněk Eichler, doc. Ing.

arch. Jiří Oplatek, Ing. arch. Adam Halíř, akad. arch. Ladislav Kuba; náhradníci poroty: RNDr. Filip Chvátal, Ph.D., doc. Ing. arch. Michal Sedláček, Ing. Martin Všecka, Ph.D., Ing. arch. Robert Sedlák, Ing. arch. Luboš Františák

Přizvaní odborníci: Ing. Vlastislav Novák, Ph.D. - dopravní specialista, Ing. arch. Pavel Weviora - ÚOP NPÚ v Brně, Ing. arch. Martin Zedníček - vedoucí OPP Magistrátu města Brna, Ing. Jan Seidl – DPMB

Počet odevzdaných návrhů: 7

1. cena: Ing. Michal Palaščík, Ing. arch. Michal Poláš, Ing. arch. Jan Flídr, spolupráce Lukáš Černý, Petr Rozsypal

Rekonstrukce zimního stadionu: město chce opět novou halu [URL](#)

[WEB](#), Datum: 23.11.2018, Zdroj: jihlavske-listy.cz, Návštěvnost: 39 905

Otázka nového zázemí pro ledové sporty a velké kulturní akce v Jihlavě se zdá být blouděním v kružích.

Po salámové metodě opravy stávajícího zimního stadionu se vedení města nově přiklání k postavení multifunkční haly.

„Pro mě je preferovanou variantou výstavba nové haly na místě stávajícího stadionu,“ sdělil náměstek jihlavské primátorky Petr Laštovička (ODS).

Doplnil, že mezi koaličními partnery panuje v této otázce shoda. Uvedl, že proto bude zrušeno další výběrové řízení na výměnu střechy a chlazení stadionu. Do té doby by již chtěli začít stavět halu novou.

Dříve odsouhlasenou salámovou metodu formou FIDIC označil Laštovička za riskantní. Podle něho metoda jasně nedefinuje, co vlastně město chce.

Projekt nové multifunkční haly chce vytvořit na základě architektonické soutěže. To požadovali již v minulém období například architekti David Beke z ODS či lidovec Martin Laštovička.

Naprojektována by měla být nejen nová hala, ale také úprava jejího okolí. Jedná se například o parkovací místa, nebo také o křižovatku mezi ulicemi Jiráskova a Tolstého.

Po vyprojektování by se, dle Laštovičky, měly začít hledat zdroje pro spolufinancování. Například na kraji. Osobně má představu, že se nová hala stane krajskou arénou.

Záměr vystavět stadion na místě současného zimáku mělo před dvěma lety již předchozí vedení města. Jenže pak od něho ustoupilo a vydalo se cestou rekonstrukce stávajícího zimního stadionu tzv. salámovou metodou.

„Rozhodli jsme se tak kvůli postupu Dukly do extraligy,“ vysvětlil bývalý náměstek primátora Vratislav Výborný (ČSSD). V případě výstavby haly na místě zimáku je nyní skeptický.

„Zimáček nemá šatny. To znamená, že by byla Jihlava dva roky bez hokeje. Je otázkou, jestli by se z toho Dukla zmátořila,“ upozornil Výborný.

Z příklonu města k výstavbě nové arény na místě zimního stadionu mají obavy také někteří hokejoví fanoušci.

„Chcete snad zlikvidovat úspěšnou práci managementu Dukly v čele s B. Ščerbanem, zastavit práci všech trenérů, a především trenérů mládeže? Kde bude hrát A tým, kde mládež, kde se bude trénovat“?, obrátil se na vedení města v otevřeném dopisu Jihlavák Jiří Havránek (viz str. 7).

Ščerban: Jsem pro halu na zelené louce

Jednatel HC Dukly Jihlava Bedřich Ščerban se osobně přiklání k jiné možnosti.

„V současné době není ani jedna z variant ideální. Osobně jsem pro výstavbu nové haly na zelené louce. Tím bychom se vyhnuli všem problémům,“ myslí si Ščerban.

Dukla by tak nemusela hledat azyl v jiném městě a mohla by hrát na provizorně opraveném Horáckém zimním stadionu, který by pak mohl sloužit pro jiné účely.

Ščerban také vyjádřil pochybnosti, jestli by se vůbec našel na Vysočině stadion, který by v případě postupu Dukly do české nejvyšší hokejové soutěže splňoval parametry pro extraligu.

V minulosti odhadl, že jedna sezóna mimo Jihlavu by Duklu stála okolo 25 milionů korun. „Dále by zde byl výpadek z příj-mů. Například ze vstupného, i od sponzorů, kteří jsou převážně z Jihlavy,“ pokračoval Ščerban.

Náměstek Laštovička však se Ščerbanem nesouhlasí. Říká, že město by tři ledové plochy neuživilo. Během výstavby nové haly počítá se zachováním provozu zimáčku, který by mohla využívat hokejová mládež.

Laštovičkův názor by zřejmě neovlivnil ani případný návrat Dukly zpět do extraligy.

„My chceme konečně přijmout rozhodnutí. Nejedná se nám o to, co bude za tři nebo čtyři roky. Chceme, aby v Jihlavě fungoval hokej také za 50 let,“ dodal Laštovička.

Vlk na stavbě

TISK, Datum: 26.11.2018, Zdroj: Respekt, Strana: 51, Autor: KAROLÍNA VRÁNKOVÁ, Vytlačeno: 45 439, Prodáno: 36 102, Rubrika: Kultura - architektura

Českou cenu za architekturu získala syrová betonárka

V porovnání s těmi ostatními je to takový oškliváček,“ prohlásil architekt David Kraus o své stavbě, když za ni přebíral Českou cenu za architekturu. Dostal ji totiž za administrativní budovu betonárky, stavbu ze surového betonu plnou cákanců a prasklin, která stojí v polích u Strančic. Obvykle sem zajíždějí jen nákladáky pro další míchačku betonu, teď sem zavítala i mezinárodní porota a poté napsala do zprávy, proč stavbu vybrali jako to nejlepší ze 145 přihlášených děl: „Opravdový výzkumný projekt, zcela jednoznačný a moderní.“

David Kraus patří skutečně na zdejší scéně k architektům-výzkumníkům. Vydává se neozkoušenými cestami, hledá nová řešení na míru zadání, klientovi, situaci. Všechno dělá sám, a když je třeba, řídí i stavbu. Svět globální architektury spěje k velkým efektivním kancelářím a tenhle druh architekta jako individuality a umělce s osobním rukopisem pozvolna vymírá. V české architektuře je ovšem takových lidí – vlků samotářů, jak jim říká architekt Kraus – pořád docela dost.

Nějaká ta ulétlost

„Už dvacet pět let mícháme beton,“ říká majitel firmy Beton Strančice Štěpán Kočí. Opírá se o betonovou desku psacího stolu, kterou tu odlili, a z velkého panoramatického okna vyhlíží na míchačku, na hromady písku a kamení. Ze stejného materiálu jsou i skoro metr silné zdi jeho kanceláře. Je to takzvaný izolační beton, jež není třeba dál zateplovat, přesto je uvnitř příjemně za sychravého počasí a i když jsou venku čtyřicítky. Směs sami vyvinuli, zkoušeli různé varianty, nechali ji testovat v laboratořích a na ji dvoře vystavovali teple a zimě. „Tak dva roky jsme tomu dali,“ vzpomíná Kočí.

Narazili přitom na architekta, který jejich vášeň ještě dotáhl, a tak vznikla nová administrativní budova. Betonu ponechali všechny kazy, nic se nebrousilo, nic se nepřikrášlovalo. Žádný luxusně uhlazený povrch, dům je syrový a surový. „Chtěl jsem, aby to byla taková vizitka firmy,“ říká David Kraus. Právě tohle hluboké zaujetí pro beton nadchlo mezinárodní porotu.

„Ve Švýcarsku a v Německu probíhá rozsáhlý výzkum ve snaze najít správnou směs a správnou technologii na tvorbu a odlévání tohoto typu inovačního betonu,“ píše jury. Ocenila i formu – je neokázalá, na první pohled by se skoro mohlo zdát, že tu někdo vyléval míchačky s betonem dost nahodile. Na druhý pohled se ale objeví čistá logika. Okna na sever připomínají malé střílny. Stejný čtvercový formát mají větší okna na jih. Největší je panoramatické okno – oko, jímž ředitel vidí z kanceláře celý provoz.

Na střeše je parkoviště, aby se neubírala plocha dvora, tady parkuje majitel svůj vůz Tesla a chce tu vytvořit nabíjecí stanici pro další firemní elektromobily. Pod ním je hala, kde vyvíjí robotického zedníka, který dokáže rovnat cihly. Štěpán Kočí je totiž také výzkumník i hledač a do nápadů neváhá investovat – izolační beton je zhruba dvakrát dražší materiál než obyčejný. Právě takové lidi k sobě přitahuje architekt David Kraus. V rozhovorech často mluví o tom, že má rád klienty, kteří mají „nějakou tu ulétlost“. A provází jej to už od začátku kariéry.

Plastový zločin

V roce 1996 ukončil David Kraus studium architektury a nastoupil do ATELIERU 8000 architektů Stříteckého a Krupauera – byla to zajímavá kancelář, projektovali zrovna ve spolupráci s francouzským superarchitektem Jeanem Nouvelem budovu Zlatý Anděl na pražském Smíchově. Mladý architekt však postrádal možnost sám tvořit, a tuhle potřebu uspokojoval projekty fantastických domů a měst. Uspořádal z nich dokonce výstavu Vize v

Galerii Jaroslava Fragnera. Tam si ho vyhlídl první klient Patrik Pařha, který se zrovna vrátil z Ameriky a chtěl po tamním vzoru postavit dřevostavbu. „Byla to jedna z prvních dřevostaveb u nás a bylo hrozně těžké vůbec získat povolení,“ vzpomíná Kraus.

Dnes se tomu těžko věří, domek působí docela nenápadně – opět zaujme až na druhý pohled tím, jak se ohýbá kolem hrany pozemku, aby se malá parcela efektivně využila. Navíc má plastová okna, což se mezi architekty považuje za estetický zločin. „Tehdy jsem si napsal do deníku, plastová okna jen přes mou mrtvolu,“ vzpomíná Kraus, jenže klient na lepší neměl. Od té doby se však naučil nelpět na designu: „Dům nestojí na tom, jaké tam budou kliky,“ říká. Později měl sice především bohaté klienty, kteří si objednávali exkluzivní vily, ale i ty odrazoval od zbytečně luxusních doplňků: „Proč kupovat designové lampy z Itálie, v Hornbachu mají taky dobré.“ Kromě vil v příměstských lokalitách, jako jsou Jevany, Dolní Břežany či Liboc, projektoval také třeba školu v Hradištku. Často se mu zdálo, že řemeslníci nedělají věci podle jeho představ, řadu projektů tak staví sám a funguje jako stavební firma. Vždycky sám, jen s několika „mlaďochy“ – mladými architekty těsně po škole. Momentálně jsou čtyři a společně sedí ve studiu v jeho rekonstruovaném domku v pražských Záběhlicích, kde se ještě trochu staví. Na zahrádce leží trámy a každý den se roztápejí kamna.

Podobných svéráznů je na české scéně víc – Svatopluk Sládeček, Jan Šépk, Michal Kuzemský, Ivan Kroupa a řada dalších. Mají jen malé ateliéry, partnery nemají a nepotřebují. Málokdy mají velké zakázky a spolupráce s developerskými firmami. Zato jdou vlastní cestou. Částečně je to náturou: David Kraus o sobě říká, že spolupráce ho zpomaluje. Ale je to i generační záležitost a souvisí s tím, jak se vyvíjel vztah společnosti k architektuře.

Popisuje to Miroslav Šik, architekt českého původu, který žije ve Švýcarsku. V devadesátých letech působil na Českém vysokém učení technickém a David Kraus a jeho vrstevníci na něj vzpomínají jako na svého důležitého učitele. Šik učil také na škole ETH v Curychu. „Moji studenti ze Švýcarska, které jsem učil ve stejné době, mají většinou kanceláře o dvaceti třiceti lidech a významné realizace,“ říká. Tady ale dlouho neprobíhaly soutěže na velké stavby, architektky nevyhledávala ministerstva, banky ani další instituce, privátní developeři považovali architekturu spíš za zdržování a zdražování. A tak talentovaní architekti zůstávali v roli vlků, individualistů, hledačů, umělců.

Mění se to postupně. „Mlaďoši se už druží víc,“ uvažuje David Kraus. Mladší architekti zakládají často ateliéry společně. Také popularizují architekturu, angažují se v městském plánování. Zároveň mají aspoň občas šanci účastnit se architektonických soutěží a realizovat veřejné stavby. S tím souvisí i profesionální organizace práce a větší týmy. „Já jsem byl hodně ve svém pokoji,“ shrnuje to David Kraus. V něm je kromě architektury boxovací pytel, knihy, obrazy. A také fotbal, kde se mu přezdívá Levačka – z legrace si takhle podepsal i přihlášku do soutěže o architektonickou cenu a teď už mu to nejspíš zůstane.

Něco pěkného

„Architekta musíte kontrolovat v ceně, to dejte jako titulek,“ říká Jiří Vajner, jednatel developerské společnosti Jaro Real Estate. Tahle společnost buduje ve spolupráci s Davidem Krausem projekt Vilová čtvrť Primavera v Úvalech. Jsou to jednoduché kvádry odkazující na funkcionalistickou tradici, třeba dlouhými pásovými okny přes celou délku fasády. „Každý developer vám řekne, že je lepší udělat okna vysoká. Normy osvětlení to splní, je to mnohem jednodušší a levnější,“ konstatuje Vajner. On se však rozhodl dát na architekta a udělat „něco pěkného“ – což jej stálo hodně peněz a komplikací.

Stavbu prodražila právě pásová okna nebo velké prosklení přes celou výšku místnosti v obývacím pokoji, zabudované okapy a řada dalších prvků. „Fyzickou přidanou hodnotu to nemá. Jen ten pocit, tu krásu,“ říká Jiří Vajner v obýváku novostavby, kde velké, rohové a velmi drahé okno dává pocit svobody a rozlet. Zájemce to prý dokáže přesvědčit ke koupi – a také on se bude stěhovat s rodinou do jednoho z těchto domů.

Developer Vajner nebo majitel betonárky Kočí jsou malé důkazy toho, že lidé si víc všimají kvality staveb a jsou ochotní za architekturu platit. Také další projekty oceněné jako finalisté České ceny za architekturu to dokazují. Jsou mezi nimi soukromé investice poučených podnikatelů jako pivovar Trautenberk v Krkonoších (ADR), najdeme tu veřejné stavby: sportovní hala v Dolních Břežanech (SPORADICAL) nebo park v Litomyšli (Rusina Frei architekti). Je tu sofistikovaná kancelářská budova v Brně (RAW), jež dokazuje, že se dá povýšit i tenhle

banální žánr. Ostatně i David Kraus už pracuje na několika na české poměry velkých zakázkách: projektuje bytový dům na Chodově, sportovní halu a školu pro město Říčany, centrálu hasičů pro Prahu 7 či sídlo firmy Würth. A zároveň tak pracuje na tom, že architektura možná přestane být disciplínou, ve které si ulítlí a bohatí najímají sólisty.

FOTOGALERII K ČLÁNKU NAJDETE NA WWW. RESPEKT. CZ/FOTOGALERIE

Unikátní stavba z lehkého betonu získala Českou cenu za architekturu [URL](#)

WEB, Datum: 25.11.2018, Zdroj: idnes.cz, Autor: Alena Řezníčková, Návštěvnost: 65 280 239

Ve finále letošního ročníku České ceny za architekturu porota vybírala vítěze mezi osmi stavbami ze 33 nominovaných prací. Hlavní cenu si převzal architekt David Levačka Kraus za realizaci administrativní budovy ve Stránčicích.

Celkově se o Českou cenu za architekturu ve 3. ročníku ucházelo 145 děl dokončených v posledních pěti letech. Finalisty ze 33 nominovaných bez řazení do kategorií vybírala sedmičlenná mezinárodní porota v čele s předsedou Rogerem Riewem (Německo).

Porotci hodnotili nominované stavby po osobní návštěvě v září: „I když je tento proces velmi namáhavý, jsou pro porotu návštěvy lokací a osobní dojmy z rozhovorů s klienty a architektky velmi užitečné. Takto nashromážděné poznatky nám zásadním způsobem pomohly s konečným rozhodováním.“

Podle poroty mohou nominované stavby soupeřit se současnou evropskou architektonickou tvorbou, její členové vysoko hodnotili i design a celkové provedení staveb.

Zvítězil lehký beton

Vítězná stavba České ceny za architekturu 2018, administrativní budova ve Stránčicích, kterou navrhl architekt David Levačka Kraus.

Hlavní cenu soutěže porotci udělili architektonické kanceláři Architektura za realizaci administrativní budovy ve Stránčicích, která byla dokončena v roce 2016.

Architekt David Levačka Kraus zasadil stavbu vytvořenou pomocí inovativní technologie z lehkého betonu do průmyslového areálu. V celé Evropě je přitom jen minimum budov, které byly postaveny z tohoto materiálu. Podle poroty jde o mimořádný a podnětný projekt. „Novostavba administrativní budovy je zasazená do průmyslového areálu, nedaleko betonárky, čtyřicetimetového zemědělského síla, vzduch kolem je plný prachu a zavánějící betonem. Stavba očividně do svého prostředí zapadá. Je hrubá, odvážná, průmyslová,“ hodnotila porota, „Ize o ní rozhodně říct, že razí cestu v současné evropské architektonické rozpravě.“

Budova je odlišná na místě z lehkého betonu, s přibližně metr tlustými zdmi, bez jakéhokoliv zateplení, s přesně zasazenými okny. Monolitický beton vytváří odlišné povrchové struktury. „Na první pohled ‘špatná’ vlastnost se najednou stává kladem. Vzniká povrch, kterého se chcete dotknout, pohladit jej jako luxusní koberec,“ i tato slova se objevila v hodnocení.

Porotci neskrývali nadšení nad zvolenou technologií: „Ve Švýcarsku a v Německu, především v Berlíně, probíhá rozsáhlý výzkum ve snaze najít správnou směs a správnou technologii na tvorbu a odlévání tohoto typu inovačního betonu. Zde ho máme. Opravdový výzkumný projekt, zcela jednoznačný, průkopnický, moderní. A zároveň skromný, aniž by se předváděl, nachází svou pozici v okolí jen tím, že je lehce odlišný.“

Ocenění si odnesly i další stavby

Čestné ocenění Finalista České ceny za architekturu 2018 získalo kromě vítězné realizace i sedm dalších různorodých prací z celé České republiky.

Z architektonické soutěže s potvrzením regulérnosti od ČKA (vyhlášené Nadací Proměny Karla Komárka) vzešla Obnova nábřeží řeky Loučné v Litomyšli (Rusina Frei architekti + Atelier Partero, 2017), jedna ze dvou realizací veřejného investora mezi finalisty a jediný příklad řešení veřejného prostoru a krajiny.

Druhou je Sportovní hala Dolní Břežany (Sporadical, 2017), novostavba navazující na areál základní školy sloužící k výuce tělocviku, pro sportovní veřejnost i k pořádání kulturních akcí.

Mezi nejlepší zařadila porota také brněnský Polyfunkční objekt Dorn (Atelier RAW, 2016), největší budovu se zavěšeným cihelným pláštěm v České republice.

Dvě ze staveb oceněných titulem Finalista stojí v horském prostředí. Pivovar Trautenberk (ADR / Petr Kolář, Aleš Lapka, 2017) vznikl rekonstrukcí původní Tippeltovy boudy, později známé jako hotel Družba, v Horní Malé Úpě v Krkonoších. I dnes si zachoval také funkci horské ubytovny.

Výstupní stanice lanové dráhy na Pustevnách (Kamil Mrva Architects, 2017) je moderní přestavbou obohacující areál beskydských Pusteven.

Zástupcem staveb k privátnímu bydlení mezi finalisty představuje

Rekonstrukce a přestavba mlýna na bydlení (Stempel & Tesař architekti, 2017) na Slapech.

Výstupní stanice lanové dráhy na Pustevnách (Kamil Mrva Architects, 2017)

Maximální dopad díla pomocí minimálních prostředků pak reprezentuje Útulna (Jan Tyrpekl, 2017), experimentální dřevostavba vzniklá na bývalém lehkém opevnění u jihomoravského Vratěnína.

Ceny partnerů

Cenu Ministerstva pro místní rozvoj ČR za prosazování kvalitní výstavby prostřednictvím architektonických soutěží získalo Kinonekino (XTOPIX architekti, 2017) v Plané. Hodnotitelé ocenili, že díky citlivému přístupu architektů se podařilo dostat do malého města nejen kvalitní architekturu, ale zároveň obnovit kulturní a komunitní život.

Město Planá v posledních letech uspořádalo již tři architektonické soutěže. Podle ministerstva se tak stává příkladem zadavatele, který hledá pro svůj rozvoj ta nejlepší architektonická řešení, naplňuje tak Politiku architektury a stavební kultury ČR.

Cena Ministerstva průmyslu a obchodu ČR za přístup k revitalizaci průmyslového objektu patří Kotelně Libčice nad Vltavou (Atelier Hoffman, 2017). Ministerstvo vyzdvihlo, že autor pochopil výjimečnost místa, areál bývalých šroubáren v Libčicích nad Vltavou o rozloze 17 hektarů, a „z hromady sutě a popela“ vydobyl prozatím dvě stavby.

Originální přeměna bývalé kotelny na multifunkční prostor Kotelna je dalším krokem k obnově 150letého průmyslového areálu Šroubárny v Libčicích nad Vltavou.

Rekonstrukcí Uhelného mlýna vznikl showroom designových výrobků a konverzí dvou objektů Kotelny se podařilo vytvořit multifunkční prostor určený pro živé umění, řemesla a inovativní technologie i společenské akce. Citlivá rekonstrukce je následováním hodným příkladem nakládání s průmyslovým dědictvím.

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR udělila cenu za citlivou rekonstrukci stavby v krajině Pivovaru Trautenberk (ADR, 2017) v Malé Úpě. Agentura ocenila, že rekonstrukcí se podařilo vrátit bývalé Tippeltově boudě z roku 1911 její původní lesk a současně zatraktivnit celou horskou obec vyhlížející na hřebeny Krkonoš.

Cenou společnosti Velux za práci s denním světlem vyznamenali hodnotitelé Centrum Caolinum Nevřeň (Jakub Chvojka, Radek Dragoun, 2014). Projekt podle odborné poroty partnera velmi komplexně pracuje s denním světlem.

Výjimečný počin z oblasti architektury

Kinonekino (XTOPIX architekti, 2017)

V rámci České ceny za architekturu jsou rovněž oceňovány výjimečné aktivity na poli architektury. Nominace provádějí členové Akademie a Grémia ČCA. Akademici o výjimečném počínu hlasovali na webovém portálu Ceny.

Ocenění za Výjimečný počin se dostalo

Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy - Romanu Kouckému a týmu kanceláře Metropolitního plán u za hledání nové cesty v územním plánování a otevírání diskursu nad smyslem územního plánování a současně ji získal

CAMP (Centrum architektury a městského plánování) za novátorský přístup v propagaci architektury.

Oceněná i nominovaná díla je možné zhlédnout na výstavě v Galerii Jaroslava Fragnera v Praze, kde potrvá do 6. ledna 2019. Česká cena za architekturu 2018 se posléze představí v Galerii architektury Brno, a to od 7. února do 31. března 2019.

Nejlepší stavby roku 2018: od sportovní haly až po palác v Praze

Z hromady sutě a popela vstala Kotelna v Libčicích. Plány má velkolepé

Vítězná stavba České ceny za architekturu 2018, administrativní budova ve Stránčicích, kterou navrhl architekt David Levačka Kraus. / foto: Archiv soutěže.

Nemusí být všechno hladký a lesklý. Krása se vyjevuje i v syrovosti, říká architekt roku David

Kraus [URL](#)

WEB, Datum: 26.11.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Návštěvnost: 2 643 856

„Společnost na to možná není zvyklá, ale stále víc se pracuje s materiály, které nejsou na první pohled hezké a líbivé,“ myslí si David Levačka Kraus. Česká komora architektů ho letos ocenila za realizaci administrativní budovy ve Stránčicích, která vypadá jako odlitá z jednoho kusu betonu. Právě použití neobvyklého, surového materiálu byla jedna z věcí, které porota na stavbě ocenila. V jakém stavu je současná česká architektura a budeme si z betonu stavět rodinné domky?

Nejlepší česká stavba roku 2018 stojí uprostřed betonárky na dohled od obrovské síla, tedy na místě, kde inspirativní stavby většinou nečekáme. „Vzniklo to jako momentální nápad, navrhl jsem majitelům firmy, že ta budova by měla být jejich vizitkou,“ vypráví Kraus. „A protože ta společnost vyrábí beton, je to betonová vizitka místo papírové.“ Na stavbu použil zvláštní typ betonu, který na rozdíl od toho klasického dokáže sám tepelně izolovat. „Velmi se tím zjednoduší stavění, nemusíte přidávat žádné další konstrukce nebo tepelnou izolaci.“ Na první pohled ideální materiál se zatím vyplatí spíš jen pro větší stavby, protože je třeba dlouho zkoušet, než má betonová směs ty správné vlastnosti.

Práce s hrubými materiály je prý pro současnou českou architekturu typická. „Čím dál častěji se nechávají ty stavební materiály odkryté, přiznává se, že stárnou a mění se. Budovy jsou surovější, ale v tom právě může spočívat krása.“ Tuzemská architektura se podle Krause pořád zlepšuje. „S mladou generací se architektura čím dál víc propojuje s jinými odvětvími. Už to není čistě jen uměleckosochařské řemeslo.“

Staví se v Česku pěkné tovární budovy? Má význam investovat do administrativních staveb? A proč se Davidu Krausovi dobře spolupracuje s hasiči? Poslechněte si celý rozhovor.

Vítězem ceny za architekturu se stal evropský unikát z lehkého betonu. Budova s metr tlustými zdmi bude sloužit jako administrativní prostor [URL](#)

WEB, Datum: 23.11.2018, Zdroj: iHNed.cz +1, Návštěvnost: 5 397 490

Obsahové duplicity: 20.11.2018 - iHNed.cz [URL](#)

Sportovní hala Dolní Břežany (SPORADICAL). Do užšího výběru poroty České ceny za architekturu se letos dostalo celkem osm finalistů. Jedním z nich byla sportovní hala v Dolních Břežanech. Tam mimo jiné chodí děti ze základní školy na tělocvik. Autor / zdroj: archiv ČKA

Mezi finalisty České ceny za architekturu se dostalo celkem osm staveb.

Letošnímu výběru dominovaly přestavby. Porotci oceňovali inovativní přístup ke konstrukci.

Hlavní cenu si odnesla budova se zkosenou střechou z lehkého betonu a metr tlustými zdmi.

Domy bychom měli stavět tak, aby se jejich funkce mohla měnit

26 administrativní budova ve strancicích 6 autor: archiv ČKA.

Mikulov připravuje nový územní plán města [URL](#)

WEB, Datum: 22.11.2018, Zdroj: zpravodajmikulov.cz, Autor: Jitka Sobotková

Město Mikulov intenzivně připravuje již několik let svůj nový územní plán a nyní s jeho přípravou finišuje.

„Vedle rozpočtu města je územní plán jedním z nejzásadnějších dokumentů, je to zákonná norma, která definuje rozvoj území,“ objasňuje starosta města Rostislav Košťal. Ten stávající s různými dílčími změnami, které byly potřeba, platí už do roku 2001.

Nový územní plán je nutný i v souvislosti s novým stavebním zákonem. Mikulov se tak po skoro dvaceti letech může už příští rok dočkat nového zásadního rozvojového dokumentu.

„Po dvaceti letech se mění jak generace, tak i potřeby společnosti. A tak se mění i pohled na využití území, což je přirozené,“ dodal starosta. Nový územní plán by mohlo mikulovské zastupitelstvo schválit na jaře příštího roku. V úterý 4. prosince se bude od 15 hodin ve velké zasedací místnosti Městského úřadu Mikulov konat jeho veřejné projednávání.

V souladu s ustanovením § 50 odst. 3) stavebního zákona je návrh územního plánu Mikulov zveřejněn v plném znění na adrese <http://www.mikulov.cz/mesto-mikulov/samosprava-mesta/koncepcni-a-rozvojove-materialy/detail/?contentId=166608>.

Co je to územní plán (ÚP)?

Je to určitý druh územně plánovací dokumentace, která si klade za cíl racionalizaci prostorového a funkčního uspořádání území v krajině a jejího využití. Územní plán si klade za cíl nalézt takové předpoklady, které by umožnily další výstavbu a trvale udržitelný rozvoj spočívající v nalezení vyváženého stavu mezi zájmy životního prostředí, hospodářství a společenství lidí obývajících dané území. Územní plán by se měl snažit naplnit potřeby současné generace tak, aby umožnil existenci a přežití i generací příštích.

Jitka Sobotková

Nemůžeme rozumět všemu. Česká Kamenice chce městského architekta [URL](#)

WEB, Datum: 22.11.2018, Zdroj: decinsky.denik.cz +1, Autor: Alexandr Vanžura, Návštěvnost: 80 750

Obsahové duplicity: 22.11.2018 - Děčínský deník

Česká Kamenice - Jak nenarušit ráz města nevhodnými stavbami? Českokamenickým poradí architekt. Česká Kamenice. Ilustrační foto. Foto: Deník / Roman Nešetřil

Jsme malý úřad a nemůžeme rozumět všemu, přiznávají v České Kamenici. I to byl jeden z důvodů, proč se radnice rozhodla najmout městského architekta. Soutěž na tuto pozici by chtělo pětitisícové město vyhlásit v lednu. Inspirovalo se v Děčíně, který má městského architekta už půl druhého roku.

Historické památkově chráněné jádro, ulice s běžnými činžáky z první poloviny minulého století, sídliště nebo typické vesnické uspořádání v Lísce nebo Kamenické Nové Vísce. Tím vším se bude muset zabývat budoucí městský architekt České Kamenice.

„Stejně jako máme městského právníka, který nám radí v právních záležitostech, tak je potřeba mít odborníka na záležitosti architektonicko-urbanistické, o kterého se bude moci vedení města i úředníci opřít,“ vysvětlil rozhodnutí najmout si architekta českokamenický starosta Jan Papajanovský.

Při stanovování podmínek a hlavně náplně práce se Česká Kamenice chce inspirovat v Děčíně. „Nyní musíme připravit zadávací řízení, dát dohromady porotu a zkonzultovat celý proces s jinými městskými architekty.

Předpokládám, že bychom zadávací řízení mohli vyhlásit v lednu,“ řekl Papajanovský s tím, že Kamenice chce spolupracovat na přípravě také s Českou komorou architektů. Ta před časem vydala manuál, ve kterém městům radí, jak s funkcí architekta naložit.

Jedním z úkolů městského architekta je příprava architektonických soutěží. Jednu takovou by Kamenice vyhlásit chtěla.

Chystá se totiž na opravu kina, jehož budoucí podoba by měla vyjít právě z architektonické soutěže. V Děčíně takto nedávno vybrali budoucí podobu přemostění Labe pro pěší a cyklisty.

U měst velikosti České Kamenice přitom městský architekt příliš obvyklý není. Města většinou argumentují tím, že na něj nemají peníze. Kamenici přitom vyjde nanejvýš na 240 tisíc korun ročně. Podle děčínského architekta by však města podobné velikosti svého konzultanta mít měla.

„Je dobré mít architekta i pro rodinný dům, který je daleko menším projektem než správa města,“ řekl děčínský

městský architekt Ondřej Beneš s tím, že je pouze potřeba nastavit velikost úvazku. Například ten jeho v Děčíně má 80 hodin měsíčně, v Kamenici by to měla být polovina.

S vytvářením podoby města pomáhá architekt také v Krásné Lípě, i když zde přímo funkci městského architekta zřízenou nemají. „V případě potřeby se obracíme na architektku Evu Cerhovou,“ sdělil starosta Jan Kolář. Cerhová například navrhla barevné řešení fasády a interiéru kaple Panny Marie Karmelské ve Vlčí Hoře. Funkci architekta před lety zřídili také ve Varnsdorfu. Boris Šonský městu nejen radí, ale zároveň v něm také projektuje, což podle České komory architektů v pořádku není. „Pokud existuje architekt města, neměl by na jeho území vystupovat v dvojroli konzultanta a projektanta,“ uvedla před časem.

Architekti řeší, kam s auty

TISK, Datum: 21.11.2018, Zdroj: Metro, Strana: 22, Autor: ČTK, Vytlačeno: 275 949, Prodáno: 244, Rubrika: Praha 8,9,10

Dejvický Kulaťák s obeliskem ve středu, Karlovo náměstí s novým dlážděním. Jak se změní veřejná prostranství?

Soutěž na podobu Vítězného náměstí v Praze 6 zná vítěze. Střed Kulaťáku se otevře lidem a bude osazen stromy, tramvaje budou jezdit po západní straně náměstí a pod náměstím budou podzemní garáže. Náklady na úpravy náměstí, které by mohly začít za pět let, jsou odhadovány na 500 milionů korun.

V centru náměstí bude stát obelisk, který byl i v původních plánech Antonína Engela, jenž ve 20. letech minulého století vyprojektoval podobu náměstí. Jak bude monument vypadat, by podle poroty měla určit výtvarná soutěž. Pomník zahraničním vojákům druhé světové války bude přesunut k Technické ulici.

Do architektonické soutěže na novou podobu Vítězného náměstí přišlo 43 návrhů, z nichž tři byly vyřazeny kvůli dodání po termínu. Autory šesti návrhů byly týmy ze zahraničí, a to ze Srbska, Švédska, Německa, Španělska a Nizozemska. Do finále postoupilo pět týmů. Nejlepší návrh vypracovali Pavel Hnilička, Eva Macková a Josef Filip.

Pražští radní v minulém týdnu vybrali také vítěze tendru na budoucí podobu Karlova náměstí. Stalo se jím německé studio Rehwaldt Landschaftsarchitekten ve spolupráci s českou architektonickou kanceláří BY Architects a dopravní kancelář PD Filip. První práce by měly začít v příštím roce, kdy budou ošetřeny staré stromy a začne úprava zeleně. Po zpracování projektové dokumentace by se měla v roce 2025 uskutečnit celková oprava parku.

Upraveny budou trasy cest, které umožní jednodušší průchod parkem zejména od vstupů do metra k nemocnici či poliklinice. Cesty nebudou asfaltové jako dosud, ale dlážděné. Trávníky budou zachovány. Na náměstí ale ubyde parkovacích míst, s čímž není spokojeno vedení Prahy 2. Radnice doufá, že se projekt ještě změní a místo rušených stání vzniknou podzemní garáže.

Pod zem, či ne? Stavební povolení získala také dlouho plánovaná přeměna Malostranského náměstí. * Při úpravách náměstí má být zrušeno parkoviště v jeho horní části, dále zúženy jízdní pruhy a rozšířeny chodníky. Přibude také nová kašna. * Projekt počítá s možností budoucího umístění podzemních garáží, které tam chtělo předchodzí vedení Prahy 1. S ohledem na programové priority nové koalice, která v městské části nyní vládne, se dá předpokládat, že se pohled na tuto otázku může změnit.

Prospěl by Praze jeden centrální stavební úřad?

TISK, Datum: 21.11.2018, Zdroj: E15, Strana: 11, Vytlačeno: 30 013, Prodáno: 11 497, Rubrika: Sdružení pro architekturu a rozvoj

Anketa

Renáta Pintová Králová,

odbornice na stavební právo a členka SAR U jakéhokoliv zákona či předpisu je velmi důležitý jeho výklad a jeho aplikace. To je stěžejní a ve chvíli, kdy se výklad sjednotí u právních předpisů, které dnes existují, všichni úředníci, pracovníci na stavebních úřadech, se přestanou bát rozhodnout. V tom by mohl centrální stavební úřad pomoci.

Dušan Kunovský,

šéf Central Group a člen SAR Úřad specializovaný na velké stavby bude logicky ve všech ohledech efektivnější než úřad, který se s větší stavbou setkává jen občas.

U zkušeného úřadu navíc významně klesá pravděpodobnost jeho pochybení, tedy pravděpodobnost, že v rámci odvolání nebo správního soudnictví jeho rozhodnutí neobstojí.

Jiří Plos,

právník a člen SAR Jsem přesvědčen, že už současný model v Praze umožňuje, aby si příslušný magistrátní odbor stahoval případy, které svým charakterem vyžadují koordinovaný postup.

Otázkou spíše je, proč současný magistrát těchto možností nevyužívá.

Obávám se, že je to pro posun odvolacího řízení na ministerstvo pro místní rozvoj, a obava, jak by rozhodování magistrátních úředníků v tomto případě obstálo.

Seriál vzniká ve spolupráci

Architektonická soutěž byla anulována

TISK, Datum: 21.11.2018, Zdroj: Horácké noviny, Strana: 5, Autor: (mach), Vytiskeno: 25 000, Rubrika: Kultura

VELKÉ MEZIŘÍČÍ – Nové podoby náměstí se ve Velkém Meziříčí jen tak nedočkají. Přestože se vylepšením vzhledu centra města radnice zabývá již několik let, dosud podniknuté kroky byly anulovány. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské (ÚHOS) soutěže je konečné.

Před dvěma lety byla vyhlášena architektonická soutěž. Z šestnácti návrhů vybrala odborná komise tři nejlepší. Vítězný návrh brněnského architekta Davida Mikuláška zastupitelstvo zavrhl a přiklonilo se k podpisu smlouvy s druhým v pořadí Miroslavem Cikánkem. Situace kolem architektonické soutěže se zvrhla v politické půtky, které vyvrcholily tím, že autor vítězného návrhu podal podnět k prošetření soutěže na ÚHOS.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže přezkoumal úkony radnice ve věci vyhlášení soutěže a zjistil, že radnice zásadním způsobem pochybila. Radnice se proti rozhodnutí úřadu odvolala. Ve čtvrtek 8. listopadu obdržela konečné stanovisko. „Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže rozhodl o podaném rozkladu ve věci architektonické soutěže tak, že potvrdil předešlé rozhodnutí ÚOHS a rozklad zamítl. Z odůvodnění rozhodnutí je patrné, že ÚOHS se striktně drží zákonného požadavku na uveřejnění zahájení soutěže ve Věstníku veřejných zakázek. Absence uveřejnění oznámení soutěže o návrh ve Věstníku veřejných zakázek tak znamená, že taková soutěž o návrh nebyla dle zákona řádně zahájena,“ shrnul stanovisko ÚHOS starosta Josef Komínek. S přihlédnutím k vydanému rozhodnutí tudíž všechny dosud vynaložené kroky a vydané finanční prostředky příšly vniveč. „Ze strany vedení města toto rozhodnutí bude řádně analyzováno s cílem nalézt vhodný postup, směřující k minimalizaci škod, které chybně zahájená architektonická soutěž měla na rozpočet města a rovněž i na veřejné mínění ve městě,“ ubezpečil starosta. Architektonická soutěž dosud město stála 700 tisíc korun.

Foto popis: Návrh Miroslava Cikána, který skončil v **architektonické soutěži** na druhém místě.

Zavedení zón Praze pomohlo. Měli bychom chránit veřejný prostor, aut je moc, říká expert [URL](#)

WEB, Datum: 19.11.2018, Zdroj: echo24.cz, Autor: Vojtěch Šeliga, Návštěvnost: 2 576 743

Praha sklízí od zahraničních odborníků chválu za jedno z nejmodernějších parkovacích řešení v Evropě. Přesto má metropole s parkováním velké problémy. Aut se po městě pohybuje tolik, že je veřejný prostor vyčerpaný a vozidla dnes často zabírají i chodníky. „Pokud chceme, aby Praha nezůstala jenom vylidněným Disneylandem nebo svojí vlastní karikaturou, musíme usilovat o to, aby se v Praze lépe žilo rodinám s dětmi,“ varuje Petr Váverka, člen Rady České parkovací asociace.

Jste zastáncem rezidenčních zón, proč jsou v Praze potřeba? Ano, žiji na Praze 3 a bez rezidenčních zón si

nedokáží představit efektivní regulaci parkování. Čistě teoreticky by žádné zóny nebyly potřeba, pokud by všichni parkovali v garážích a na parkovištích – mimo veřejný prostor. To ale není reálné. Centrum Prahy bylo postaveno v době, kdy auta neexistovala a ještě v roce 1950 bylo v celé ČR asi 130 000 aut, v roce 1960 cca 220 000 aut. Dnes je to více než 5 750 000 aut!

V Praze je poměr téměř jedno auto na osobu. Bohužel aut je dnes tolik, že se už vyčerpal veřejný prostor a místo abychom si tento prostor chránili, zabíráme chodníky na parkování aut. Tím se zhoršuje život rezidentů a navíc není kde zaparkovat. Zbývá nám (ne)rovnice například: jak na ulici s kapacitou 50 parkovacích stání zaparkovat 150 aut. Musíme tedy regulovat a legislativa nám dovoluje ochranu rezidentů formou vyznačení rezidentních (modrých) zón. Abychom neomezili návštěvníky, je jim povoleno parkování po určitou dobu za poplatek. Tím dochází k vybalancování obrovské poptávky s omezenou nabídkou.

Budme realisté – aut je příliš mnoho a současně také auta potřebujeme. Pokud chceme, aby Praha nezůstala jenom vylidněným Disneylandem nebo svojí vlastní karikaturou, musíme usilovat o to, aby se v Praze lépe žilo rodinám s dětmi. Zavedení zón určitě rezidentům Prahy pomohlo, a můžeme diskutovat zda některé parametry nezpřísnit nebo naopak „neubrat“.

Není řešením výstavba nových garáží? Stavba nových garáží problém nevyřeší, respektive pouze částečně – nebude dost kapacity pro všechna auta, vzhledem k nákladům bude parkování v garážích výrazně dražší, nebudou tak blízko bydliště (a lidé nechtějí chodit ani 5min nebo jezdit tramvají pro auto).

I dnes je hodně garážových míst v centru Prahy volných, protože lidé nemohou, nebo nejsou ochotni platit požadovanou cenu. Pokud bude parkování na ulici levnější, nebude ochota k přesunu do garáží za vyšší cenu. Je to logické a nemůžete se na lidi zlobit. Domnívám se, že i kdyby se garáže v centru začaly budovat, bude hodně místních občanů, kteří se budou snažit stavbě zabránit (známe situaci ze stavby dálnic). Takže když zůstaneme nohama pevně na zemi, rezidentní zóny jsou nejméně konfliktní řešení.

Je současný systém efektivní? Největší výhoda Pražských parkovacích zón je v celkové digitalizaci a efektivitě systému – je mnohem levnější než předchozí systém a především přívětivější pro různé skupiny řidičů. Rezidenti i návštěvníci mohou využít klasické automaty, ale i nové chytré technologie a aplikace. Policie má snadnější a efektivnější kontrolu díky scanovacím autům a také změna v řešení přestupků na městských částech pomáhá zvyšovat respektovanost.

Od zahraničních odborníků slyšíme slova chvály, že ČR je spolu s Holandskem na jedné straně a Španělskem na straně druhé třetí lokalitou nejmodernějších parkovacích řešení v Evropě. Konkrétně Prahu chválí experti za komplexní přístup a řešení problematiky – pamatuje na různé uživatele jak z hlediska způsobu užívání vozidel, tak i věkové struktury řidičů a samozřejmě rozvoje města.

ODS před volbami navrhovala zřízení jedné velké parkovací zóny. Jak se stavíte k takovému návrhu? Celopražská zóna není vhodná z několika důvodů – dopady by byly obrovské, negativní, a to na všechny obyvatele Prahy. Takové opatření by totiž mělo přesně opačný efekt – místo zlepšení by nastalo zhoršení situace nejenom při parkování, ale ve všech ostatních oblastech. Výrazně by narostla intenzita IAD (individuální automobilové dopravy), tím pádem emise a znečištění ovzduší. Snížila by se bezpečnost chodců a nejpodstatněji by se zhoršila obecně možnost zaparkovat. Navíc takové opatření nemá oporu v legislativě, takže by bylo stěží realizovatelné.

Jakou ideální formu rezidenčních zón tedy navrhuje? Osobně jsem příznivcem menších rezidenčních zón, než jsou celé městské části – jak bylo původně v koncepci navrhováno a také, jak je to obvyklé i v západní Evropě. Na stranu druhou je potřeba lidem vysvětlit výhody i nevýhody takového systému a zatím nevidím politiky, kteří by měli odvahu říkat i nepopulární věci. V diskusích bohužel místo faktů zaznívají demagogické názory a s těmi nelze nalézt konstruktivní řešení.

Lidé chtějí zdravější ovzduší a vyšší bezpečnost na silnicích, zároveň by chtěli parkovat zdarma a všude – to jsou stejné protiklady jako byste chtěl nejlevnější auto (levnější než Dacia), aby bylo nejpohodlnější (jako Mercedes) a nejrychlejší (jako Ferrari). Vidíme, že je to nesmysl a pojdme zpátky na zem – jsou prioritami lidé, jejich zdraví a bezpečnost? Anebo je prioritou jedna z mnoha materiálních věcí, konkrétně automobil?

Měly by se modré zóny rozšířit na území celé Prahy? Zde je jednoduchá odpověď – zóny ze zákona nemůžete zavést tam, kde není problém s parkováním. Pokud v některé části Prahy, kde je velký problém s parkováním (velký deficit parkovacích stání), nebudou zavedeny rezidenční zóny a v okolních částech ano, tak se

samozřejmě v této lokalitě situace dále zhorší a měli bychom zde rezidenční zóny zavést. Ale také nepřehánět – doslechl jsem se, že zóny chtěli zavést někteří rezidenti zcela okrajových částí (vzdálených od metra), kde nebyl žádný problém s parkováním v žádnou denní nebo noční dobu – v takovém případě zóny zavést nelze. K rozhodnutí o zavedení zóny musí být jasný podklad – analýza dopravy v klidu, která potřebu zóny potvrdí anebo vyloučí. Město může ze zákona organizovat dopravu. A těžko může organizovat něco, co je již organizováno samovolně – myšleno vyvážené poměry mezi nabídkou a poptávkou v okrajových lokalitách HMP mimo dostupnost metra či tramvajových tratí.

Muzeum umění vypíše architektonickou soutěž na Středoevropské fórum. Ministr kultury na ní

trvá [URL](#)

WEB, Datum: 15.11.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Autor: Blanka Mazalová, Návštěvnost: 2 643 856

Muzeum umění Olomouc musí na Středoevropské fórum vypsát architektonickou soutěž. Rozhodlo o tom ministerstvo kultury. Muzeum původně se soutěží nepočítalo a nechalo si vypracovat projekt od architekta Jana Šépy. Teď ji musí do svých plánů zapracovat. S vypsáním soutěže počítá na začátku března. Expert na moderní architekturu Rostislav Švácha má ale obavy, že to znamená začátek konce stavby zcela nové kulturní instituce nejen středoevropského významu.

„Bereme to jako fakt,“ konstatuje suše ředitel Muzea umění Michal Soukup. „Jedna věc je připravit dobře tu architektonickou soutěž a druhá věc, poté, co vysoutěžíme nový návrh, bude potřeba tento návrh dopracovat a zabere to určitý čas, řekl bych minimálně půl roku práce,“ počítá ředitel s určitým zpožděním oproti plánům bez architektonické soutěže.

Jak potvrdil ministr kultury Antonín Staněk z ČSSD, jeho pracovní skupina začala už koordinovat s Muzeem umění první kroky. Má hned několik důvodů, proč trvá na architektonické soutěži. „Zásadním způsobem se změnilы podmínky financování. V tuto chvíli už se nejedná o finance z evropských fondů. Druhá věc je, že to financování je přímo z národních zdrojů, a tady preferujeme jako ve všech ostatních příspěvkových organizacích ministerstva kultury architektonickou soutěž. Předpokládáme, že dojde i k jisté změně stavebního programu. Takže to jsou takové tři hlavní důvody,“ uvedl Staněk.

V Olomouci teď probíhá svého druhu největší mezinárodní výstava Muzea moderního umění. Reprízovaná bude v Bratislavě, Krakově a Pécsi.

Renomovaný historik moderní architektury Rostislav Švácha říká, že absence architektonické soutěže byla slabým místem tohoto ve střední Evropě jedinečného projektu. Zvýšilo se tak podle něj riziko, že se nakonec vůbec neuskuteční. „Když se vypíše soutěž, tak se celá ta věc hodně zdrží. Může se stát, že všechno vyzní do ztracena a na místě SEFO bude pořád strašit ta ošklivá proluka, která už tam straší 50 let,“ komentuje Švácha. Středoevropské fórum v Olomouci má spravovat nejlepší díla umělců poválečného Československa, Polska, Maďarska, Rakouska či Německa. Má přijít má na víc než půl miliardy korun a státní dotaci na něj by měla vláda schválit do konce roku.

Radní má za prioritu dokončení územního plánu Brna do roku 2022 [URL](#)

WEB, Datum: 15.11.2018, Zdroj: archiweb.cz, Návštěvnost: 193 815

Brno - Územní plánování v Brně je v krizi a město ztratilo příliš mnoho času debatami. ČTK to řekl Filip Chvátal (KDU-ČSL), který se po víkendu stane novým brněnským radním s gescí v územním plánování. Na čtyřleté období si klade za cíl vytvořit nový územní plán Brna. Současný vznikl v roce 1994 a přestane platit po roce 2022. Do té doby musí mít Brno plán nový.

Návrh územního plánu má vypracovat Kancelář architekta města Brna na základě letos schválených pokynů, které vycházely z několik let starého konceptu nového územního plánu. Návrh by měl být hotov za rok, potom ho čeká projednání s městskými částmi a veřejností a zapracování připomínek. "Je možné to stihnout do konce roku 2022. Je to můj největší prioritou pro toto volební období. Bude to ovšem velmi obtížný úkol. Územní plánování je podle mého názoru v krizi. Komplikovanost projednávání je na hraně únosnosti," řekl Chvátal.

Podle něj Brno ztratilo obrovské množství času debatami, co přesně se bude dělat. "Je otázka, jestli město

nemělo podat kasační stížnost na zrušenou aktualizaci územního plánu. Město se přelo s krajem a rozporovalo jeho postup ve věci schvalování zásad územního rozvoje a odmítalo rozhodnout, dokud se zásady neschválí. Potom se dlouze rozhodovalo, zda připravit nový územní plán, nebo dopracovat vzniklý koncept," vyjmenoval Chvátal.

Soud v roce 2014 zrušil velkou aktualizaci územního plánu Brna na podnět aktivistů a spolků, po volbách a změně vedení už se však radnice dál soudně nebránila. Město také čekalo, až budou hotovy zásady územního rozvoje jakožto krajský územní plán. Část politiků tvrdila, že bez toho nemůže město na svém plánu pracovat, část tvrdila, že nový plán může tvořit při spolupráci s krajem.

Chvátal si nepřipouští, že by územní plán do konce roku 2022 nebyl dokončen.

"Udělám vše pro to, aby se to nestalo. Aby byl celý projekt úspěšný, musíme do něj zapojit odborníky, a to i ze zahraničí. Jako zásadní vidím projednání s veřejností a městskými částmi i sdruženími, abychom předešli tisícům připomínek. Zcela zásadní bude právní stránka věci. Můžeme nakreslit dobrý plán, ale musí obstát, pokud jej někdo zažaluje," uvedl Chvátal. Soud v minulosti zrušil nejen aktualizaci územního plánu Brna, ale také v roce 2012 zásady územního rozvoje kraje, které kraj musel vypracovat znovu. Kromě prací na novém plánu chce Chvátal dokončit některé změny současného plánu, které je potřeba schválit. "Je tam velké množství důležitých změn. U těch nekonfliktních bych upřednostňoval formu zrychleného režimu. Jsme schopni do devíti měsíců takovou změnu schválit," dodal Chvátal.

Dosud měli územní plánování na starosti Zelení, kteří byli v koalici s ANO, Žít Brno s Piráty, KDU-ČSL a TOP 09. Lidovci ale před volbami projevili s prací Zelených nespokojenost. Nyní bude Brnu vládnout koalice ODS, KDU-ČSL, Pirátů a ČSSD.

Syrová a strohá. Podívejte se na betonovou budovu, která se pyšní Českou cenou za architekturu [URL](#)

WEB, Datum: 21.11.2018, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Filip Rambousek, Návštěvnost: 1 360 643

Další fotografie (24)

Hlavní cenu třetího ročníku České ceny za architekturu získal architekt David Levačka Kraus za realizaci administrativní budovy ve Strančicích. Čím na první pohled nevýrazná a nepřiliš atraktivní stavba zaujala mezinárodní odbornou porotu a jaká další díla se dočkala ocenění?

Ačkoli budova může na první pohled působit nezajímavě, její hodnota je podle poroty v tom, že skvěle plní svou funkci – reprezentuje firmu, která distribuuje a vyrábí betonové směsi. Zároveň výborně zapadá do okolního prostředí tvořeného dalšími průmyslovými stavbami.

Její krása je neokázalá. Jako detailnější popis se poté spíše hodí slovo pravdivost – alespoň tak to vidí členka poroty Andrea Klimko.

Čestné označení FINALISTA získalo sedm realizací:

Rusina Frei architekti, Atelier PARTERO – OBNOVA NÁBŘEŽÍ ŘEKY LOUČNÉ V LITOMYŠLI

ADR s. r. o. – Petr Kolář, Aleš Lapka – PIVOVAR TRAUTENBERK

Atelier RAW s. r. o. – POLYFUNKČNÍ OBJEKT DORN

Stempel & Tesař architekti – REKONSTRUKCE A PŘESTAVBA MLÝNA NA BYDLENÍ

SPORADICAL – SPORTOVNÍ HALA DOLNÍ BŘEŽANY

Kamil Mrva Architects s. r. o. – VÝSTUPNÍ STANICE LANOVÉ DRÁHY NA PUSTEVNÁCH

Ing. arch. Jan Tyrpekl – ÚTULNA

„Zajímavé je to, že beton je zvenku i zevnitř. Je ponechán ve své podstatě, je odhalena taková drsná a brutální poetika betonu. Není to něco, co se v našich zeměpisných šířkách vidí odhalené,“ řekla Radiožurnálu.

Architekt David Levačka Kraus byl z udělení ceny překvapený. Do finále se totiž spolu s ním proboujvalo sedm dalších neméně kvalitních realizací – všechny navíc byly vizuálně mnohem pohlednější. Proto ho překvapilo, že si hlavní cenu odnáší ta nejméně atraktivní stavba. Úspěch si tak vysvětloval hlavně svým experimentálním přístupem k této zakázce.

Režim ho léta brzdil v profesním rozletu, přesto se Ivan Ruller zařadil mezi legendy české architektury

Čistý článek

„Podle mě je to lidství, když děláte něco ne úplně plánovaně a bez tlaku na pilu. Pro mě je to ukázka toho, že člověk nemusí být svázaný nařízenými, jak něco dělat. Pak je to skvělé a život je prožitý,“ uvedl architekt.

Lehký surový beton

Kromě experimentálního přístupu porota ocenila i volbu materiálu – staveb z lehkého a surového betonu v Evropě údajně moc není. Sám architekt v tom ale nevidí nic výjimečného.

„Beton je obyčejný materiál. Akorát tento beton je plný keramzitových kuliček, takže pak má tepelně izolační vlastnosti. Jinak je to běžný materiál, žádná sofistikovanost,“ uzavřel.

Osm vybraných realizací reprezentovalo velmi pestrá skupinu staveb. A nejen těch, jelikož se do finále dostal i projekt obnovy nábřeží řeky Loučné v Litomyšli od ateliérů Rusina Frei a Partero.

Mezi ostatní oceněné realizace se dostal i Pivovar Trautenberk v Horní Malé Úpě od ateliéru ADR Aleše Lapky a Petra Koláře, který vznikl zdařilou rekonstrukcí tradiční horské chaty. Z menších staveb si pozornost určitě zaslouží originální rekonstrukce a přestavba mlýna na bydlení od architektů Stempela a Tesaře.

Cenu za výjimečný počín v oblasti architektury poté letos získal současně Institut plánování a rozvoje a CAPM – Centrum architektury a městského plánování. V prvním případě za hledání nové cesty v územním plánování, v tom druhém pak za novátorský přístup v propagaci architektury.

Administrativní budova ve Strančicích, Česká cena za architekturu 2018 / Foto: Michaela Danelová / Zdroj: iROZHLAS.cz.

Z brownfieldu na Špitálce má vyrůst moderní čtvrť [URL](#)

WEB, Datum: 14.11.2018, Zdroj: ibrno.cz, Návštěvnost: 11 577

Brno, 15. listopadu 2018 – Část nevyužívaného areálu tepláren v ulici Špitálka by se měla proměnit na jedno z nejmodernějších míst v Brně. Na podobu nové čtvrti vyhlásilo město mezinárodní otevřenou ideovou soutěž. Organizuje ji Kancelář architekta města Brna a architekti z celého světa mohou posílat své soutěžní návrhy do 21. ledna příštího roku.

„Na území městské části Zábřovice je celá řada bývalých průmyslových areálů, které jsou dnes nevyužívané a mají velký potenciál pro další rozvoj. Město tady může postavit nové moderní bydlení v dostupné vzdálenosti od centra. Soutěž na proměnu oblasti okolo Špitálky je prvním krokem k oživení celého území,“ uvedl ředitel Kanceláře architekta města Brna Michal Sedláček.

Vybraná lokalita se nachází v nevyužívané západní části areálu tepláren mezi ulicemi Koliště, Cejl, Radlas a Špitálka. Území má rozlohu téměř dvacet pět hektarů. Úkolem soutěžících je navrhnout podobu nové čtvrti, která bude sloužit nejen pro bydlení, ale také jako zázemí pro nové pracovní příležitosti a služby. Zároveň přitom soutěžící musí zohlednit principy takzvaného chytrého města, to znamená využít moderní technologie tak, aby nová čtvrť byla šetrná k životnímu prostředí a energeticky soběstačná.

„Chceme zde odzkoušet nové technologie a inovativní přístupy. Zapojit do celého procesu majitele pozemků, obyvatele Brna, vědeckou obec i další důležité stakeholdery. Sbírat data a po jejich vyhodnocení úspěšně technologie rozšířit i na další území města. Mohlo by se to stát vzorem pro další výstavbu a zároveň sloužit jako demonstrační příklad toho, jak by Brno mělo vypadat v roce 2050 podle právě vznikající nové městské strategie,“ uvedl náměstek primátora pro oblast Smart city Jaroslav Kacer.

Projekt Špitálka je součástí rozsáhlého evropského projektu RUGGEDISED, jehož cílem je zavádění inovativních technologií a přístupů pro rozvoj městských čtvrtí. Mezi taková chytrá řešení patří například využití energie z odpadních vod, systém chytrého parkování, který řidičům umožní rychleji najít volná místa, nebo inteligentní pouliční osvětlení, které reaguje na míru světla a pohyb, a řada dalších. Brno na projektu spolupracuje s pěti evropskými městy – holandským Rotterdamem, skotským Glasgow, švédskou Umeou, polským Gdaňskem a italskou Parmou. „Nabyté zkušenosti chceme také poskytnout všem jihomoravským obcím nad tři tisíce obyvatel,“ doplnil Kacer.

Soutěžní porota zasedne na konci ledna 2019. Vítězný návrh radní použijí pro zadání územní studie, která bude následně použita pro změnu Územního plánu města Brna a pro samotnou výstavbu a revitalizaci této části

města.

Sál pro Brno bude oříšek, zní z koalice

TISK, Datum: 06.11.2018, Zdroj: Brněnský deník, Strana: 3, Autor: ELIŠKA KOUKALOVÁ, Vytisknuto: 6 700, Rubrika: Brno / Aktuálně

Udrzet stávající úroveň kultury v Brně, rozšířit nabídku akcí či úspěšně dokončit načaté projekty si klade za cíl nastupující koalice. V případě Janáčkova kulturního centra se musí vypořádat s žalobou.

Brno – Sál pro Brno je otázka, která se vznášela nad nejedním brněnským vedením. Jinak tomu nebude ani u nastupující koalice. Ta se musí vypořádat třeba s žalobou, kterou podali původní autoři podoby sálu. Kvůli komplikacím zřejmě stavbaři projekt nestihnou dokončit v termínu, který byl stanoven stávajícím vedením města na rok 2022.

„Musíme řešit, zda rozvíjet verzi, která byla představena těsně před volbami, nebo pokračovat v té původní, či případně zvolit nějaké další řešení,“ uvedla budoucí primátorka Markéta Vaňková. K jakému řešení Janáčkova kulturního centra se nová koalice nejspíš přikloní, zatím neví. „K rozhodování nemáme potřebné podrobnosti. Chápu, že nejnovější projekt je možná lepší, což nemění nic na skutečnosti, že neodpovídá územnímu rozhodnutí. Navíc je uplatněna žaloba ze strany původního architekta, takže budeme muset vyřešit hodně problémů,“ řekla Vaňková.

JDE TAKÉ O PENÍZE

Vypořádání se s územním rozhodnutím považuje za prioritní i budoucí náměstek pro kulturu Tomáš Koláčný. „Je také důležité, aby stát poslal slíbené peníze včas,“ doplnil.

V Janáčkově kulturním centru najde útočiště především brněnská filharmonie. „Brněnská hudební infrastruktura je nedostačující, program musíme plánovat s ohledem na velikost dostupných prostor. Sál opravdu potřebujeme,“ uvedla ředitelka filharmonie Marie Kučerová. Náplň některých festivalů řeší i rok předem. Sál pro Brno mezi ulicemi Besední a Veselou zatím připomínají pouze tři patra dokončených podzemních garáží.

DIVADLO? POD STÁT

Příští brněnské vedení načrtlo i další plány v kulturní oblasti. „Kultura je samozřejmě velmi důležitá pro volný čas Brňanů. Zatím je na tom Brno ale pořád velmi dobře. To myslím i ve vztahu k nákladům z rozpočtu. Tuto oblast ještě více podpoříme, pokud převedeme Národní divadlo pod ministerstvo kultury,“ sdělila další plán Vaňková. Z rozpočtu by tak politici mohli rozdělit více peněz, aniž by navýšili stávající výdaje. „V tuto chvíli je částka vynakládaná na kulturu maximální,“ dodala budoucí primátorka.

Koalice se neplánuje zabývat jen finanční stránkou.

„Kulturu budeme řešit v oblasti produkce. Chceme rozvíjet kulturní instituce, rozšířit festivaly, třeba Maraton hudby, a udržet kvalitu, kterou stávající brněnská kultura nabízí. Také usilujeme o přesunutí festivalu Trutnoff do Brna,“ upozornil Koláčný.

Janáčkovo kulturní centrum

P Původní návrh sálu vzešel z mezinárodní architektonické soutěže, kterou vyhráli členové studia M1. P Na návrhu nové podoby Janáčkova kulturního centra, který představili letos v září, se podílelo polské studio Konior.

P Město tím podle studia M1 porušilo licenční smlouvu. Autoři původního projektu zažalovali město za zásah do autorských práv. P Zástupci nynějšího vedení města se brání, že licenční smlouva úpravy původního návrhu umožňovala.

Kostel vyrosté mezi paneláky

TISK, Datum: 10.11.2018, Zdroj: Lidové noviny +1, Strana: 3, Autor: JAN HORÁK, Vytištěno: 46 820, Prodáno: 37 370, Rubrika: Domov

Obsahové duplicity: 10.11.2018 - 24zpravy.com [URL](#)

O svatostánek usiluje Barrandov přes 80 let. Vznikne především z darů, někteří lidé obětují životní úspory

PRAHA Je to už 11 let, co v hlavním městě vznikl nový kostel. Až před několika dny se započalo se stavbou dalšího. Nový svatostánek vyrosté na sídlišti Barrandov. Kostel je součástí širšího projektu, jenž má zpestřit místní život. Architekti jej zasadí přímo mezi panelové domy. Výstavbu z jedné třetiny financuje pražské arcibiskupství, většinu výdajů však pokryjí příspěvky od občanů.

V sevření ulic Grussova, Lamačova a Gabinova barrandovského sídliště jsou rozprostřeny panelový dům se šesti vchody, dětské hřiště a les. Právě mezi ně se nově vklíní několik objektů, z nichž jako hlavní bude vyčnívat kostel Krista Spasitele. Na místě už se zřídilo staveniště, kde se od listopadu střídají dělníci. Základní kámen stavby minulý týden požehnal pražský arcibiskup Dominik Duka.

„Barrandov je moderní sídliště, které v sobě nese dědictví překotné výstavby, se kterou souvisí i nedostatečná občanská vybavenost. V celém prostoru sídliště chybí nejenom kostel, ale i prostor, který by nabídl filmový sál, zázemí pro skauty či vhodné a bezbariérové prostory pro řadu dalších společensky potřebných aktivit,“ řekl serveru Lidovky.cz arcibiskup Duka.

V místní matrice se o potřebě místa duchovního rázu poprvé psalo už v roce 1934. Od 90. let zdejší farnost zajišťovala misijní středisko. Zázemím byly stavební buňky po dělnících, kteří sídliště vybudovali. Po vypršení jejich životnosti vyvstal zájem o komunitní objekt s křesťanským přesahem o to naléhavěji. V roce 2012 vyhlásila farnost architektonickou soutěž.

Našly se stovky dárců

Projekt sestává ze tří propojených částí – kostela, komunitního centra a kavárny. Náklady mají činit zhruba 150 milionů korun, z nichž dvě třetiny uhradí místní farnost. Peníze čerpá hlavně z příspěvků dárců. „Považuji to za znamení, že lidé si uvědomují potřebu místa, které připomíná důležité hodnoty v životě – lásku, vztah k Bohu, vztah k lidem či potřebu společenství,“ uvedl pro server Lidovky.cz místní farář Josef Ptáček.

Podobně hovoří i arcibiskup Duka. „Někteří dokonce do projektu vkládají své životní úspory. Ukazuje to na obrovský zájem o stavbu nového barrandovského kostela, v takovém rozsahu to obvyklé není,“ podotkl Duka. Donoři se aktuálně počítají na stovky, jedním z nich je i Libor Winkler s manželkou. Winkler je členem představenstva finanční skupiny RSJ založené miliardářem Karlem Janečkem.

Nový význam sakrální stavby

Místní římskokatolická farnost u kostela sv. Filipa a Jakuba spravuje čtyři kostely: ve Zlíchově, Jinonicích, Velké Chuchli a Malé Chuchli. Barrandovský svatostánek bude pátým. Za výstavbu odpovídá firma Metrostav, veřejnou zakázku získala letos. V kontraktu se zavázala dokončit stavbu do dvou let. Farář Ptáček počítá s tím, že první lidé vkročí do kostela koncem roku 2020.

Podobu projektu obstaral Atelier Žiška. Inspiraci čerpal z posledního postaveného pražského chrámu, kterým je roku 2007 otevřený kostel sv. matky Terezy na Jižním Městě. „To mne přimělo zamyslet se nad novým významem sakrální stavby v kontextu soudobé urbanizace, bez vazby na společnou tradici, s obyvatelstvem různého složení,“ řekl serveru Lidovky.cz architekt Jakub Žiška.

Vycházel ze zásady, že povaha objektu musí být zřetelná. Jinými slovy aby na první pohled každý poznal kostel.

„Myslíme, že kromě neokázalé uměřené míry monumentality, čistých proporcí chrámu a štíhlé zvonice je to hlavně jasná symbolika a čitelnost stavby. Máme pocit, že mnoho ze současných kostelů toto postrádá,“ přiblížil hlavní atributy výsledného návrhu svého ateliéru Žiška.

„Kostel vytváří prostor, ve kterém si připomínáme začátek lidského života, doprovázíme své blízké na věčnost a poskytuje nám možnost si uvědomit, že každý lidský život má přesah za hranice světa viditelného,“ vyzdvihuje hlavní význam chrámu arcibiskup Duka. „Takový prostor na Barrandově chybí. Domnívám se, že kostel se zázemím nám pomůže více vnímat i tento rozměr lidského života,“ přidává se farář Ptáček.

V Praze v současnosti působí 85 farností, pod které spadá 173 kostelů, kaplí a dalších míst určených pro bohoslužby. Rodící se kostel na Barrandově místní radnice vítá. „S různými křesťanskými organizacemi spolupracujeme v určitých charitativních projektech. Městská část Praha 5 se staví k tomuto projektu pozitivně, nicméně je potřeba zdůraznit, že se jedná o soukromý projekt bez naší finanční podpory,“ řekl serveru Lidovky.cz mluvčí radnice Jakub Večerka.

V Suchdole plánují stavbu haly se sportovištěm za 100 milionu korun [URL](#)

WEB, Datum: 17.11.2018, Zdroj: prazskypatriot.cz, Návštěvnost: 110 327

V pražském Suchdole připravují stavbu multifunkční haly s venkovním sportovištěm u Základní školy M. Alše zhruba za 100 milionů korun. Hala je určena pro míčové sporty, venkovní sportoviště bude pro atletiku a míčové hry a jeho součástí bude horolezecká stěna. ČTK to na dotaz sdělil starosta Petr Hejl (STAN). V Suchdolu, který je na severu hlavního města, žije 7151 obyvatel.

17. listopadu 2018 08:05

Městská část vyhlásila letos v létě architektonickou soutěž. Žádost o účast podalo 31 uchazečů, z nichž porota vybrala deset, kteří byli na základě portfolia vyzváno k předložení návrhů. Porota udělila tři ceny. Nejlépe splnil stanovené požadavky návrh architektů Jiřího Opočenského a Štěpána Valoucha. Městská část postupně vyzve oceněné k řízení.

Hala by měla sloužit zejména pro žáky školy a sportovní a zájmové oddíly fungující v městské části.

Odhadované náklady jsou 100 milionů korun, výsledná cena ale vzejde z jednacního řízení. Předpokládaný termín dokončení přípravy projektové dokumentace je červen 2020.

Dalším projektem, který městská část plánuje, je nástavba budovy radnice, ve které vznikne kulturní a komunitní centrum. V nástavbě vzniknou tři klubovny pro kroužky a kurzy a víceúčelový sál pro pohybové aktivity nebo besedy. Náklady jsou 18 milionů korun. Projekt vychází ze studie z roku 2009, příprava výstavby byla odkládána kvůli nedostatku peněz.

Litomyšlské nábřeží bylo zařazeno do výběru Landscape Architecture Europe [URL](#)

WEB, Datum: 21.11.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz, Návštěvnost: 42 071

(21. 11. 2018) Projekt od Rusina Frei architekti se dostalo do výběru 48 projektů v pátém vydání publikace reflektujícího počiny na poli evropské krajinářské architektury za uplynulé tři roky

Litomyšlské nábřeží bylo zařazeno do výběru Landscape Architecture Europe

Nábřeží řeky Loučné v Litomyšli od Rusina Frei architekti se dostalo do pátého vydání publikace Landscape Architecture Europe reflektujícího počiny na poli evropské krajinářské architektury za uplynulé tři roky.

Mezinárodní porota, která výběr sestavila, ocenila práci architektů na zadání připraveném s využitím výsledků plánování s místní veřejností. Po celou dobu participativně vedený projekt podpořila Nadace Proměny Karla Komárka.

Publikace se v kapitole nazvané „to Act“ věnuje celému procesu obnovy litomyšlského nábřeží, včetně zapojení a zkušeností všech zúčastněných aktérů: radnice, samotných tvůrců i zástupců místní veřejnosti. Se všemi, včetně týmu nadace se autor textu Mark Hendriks setkal při letošní návštěvě Česka, kdy se přijel s projektem

osobně seznámit.

„Máme radost za všechny, kdo na projektu spolupracovali. Zvlášť za nadaci mne pak těší, že na zařazení nábřeží Loučné do výběru měl vliv i postup, který do projektu přinášíme spolu s nadační podporou. Místní lidé, pro než je nábřeží součástí každodenního života, byli k projektu přizýváni od samého začátku. Přestože nikdy nelze zcela naplnit představy všech, jsem přesvědčená, že otevřený dialog mezi samosprávou, architektky i uživateli je důležitý pro to, aby veřejný prostor dobře fungoval,“ říká Jitka Přerovská, ředitelka Nadace Proměny Karla Komárka.

Za projektem Landscape Architecture Europe stojí stejnojmenná nevládní organizace a mezinárodní federace krajinářských architektů IFLA Europe. Publikace s pokaždé jinak tematicky zaměřeným výběrem vychází každé tři roky. Letošní páté vydání se věnuje tématu přírody a demokracie a obsahuje 48 různorodých projektů vybraných mezinárodní odbornou porotou. Nejvíce reprezentantů ve výběru má Nizozemsko a Švýcarsko, nábřeží Loučné je jediným zastoupeným projektem z ČR.

Více na stránkách Landscape Architecture Europe: <https://www.landscapearchitectureeurope.com/>
Obnova nábřeží řeky Loučné v Litomyšli se letos rovněž uchází o titul Česká cena za architekturu 2018. Prvním úspěchem v této renomované soutěži vyhlášené Českou komorou architektů bylo již zařazení do užší nominace 33 projektů. Zda obnovené nábřeží oslovilo odbornou porotu natolik, že se dostane i mezi finalisty, bude jasné 19. listopadu 2018.

Více o obnově nábřeží řeky Loučné v Litomyšli: <https://nabrezi-loucne.nadace-promeny.cz/> tisková zpráva
Související články:

Obnova nábřeží řeky Loučné v Litomyšli 3.1.2018

Obnova nábřeží řeky Loučné v Litomyšli 6.6.2018

Obnova nábřeží řeky Loučné v Litomyšli 23.2.2016

Výstava architektonických návrhů na obnovu nábřeží řeky Loučné v Litomyšli 3.10.2013

Nábřeží Loučné v Litomyšli: výsledky architektonické soutěže 2.9.2013

Nábřeží Loučné v Litomyšli bude mít po opravě přírodní ráz 26.6.2012

Litomyšl bude opravovat nábřeží Loučné a zeptá se obyvatel jak 5.4.2012

33 nominovaných děl České ceny za architekturu 1.6.2018

Komentáře ke článku Registrace k zaslání newsletteru

Cena pro oškliváčka [URL](#)

WEB, Datum: 21.11.2018, Zdroj: respekt.cz, Autor: Milan Jaroš, Karolína Vránková, Návštěvnost: 780 526

„Je to takový oškliváček,“ to řekl architekt David Kraus o stavbě, za níž v pondělí přebíral Českou cenu za architekturu. A měl pravdu. Kancelářská budova betonárky ve Stránčicích je betonový kvádr, do okolí vyhlíží jen malými okýnkami, která připomínají střílny a na první pohled je na ní vidět spousta vad a kazů. „Ten dům odpovídá na to, co je kolem,“ říká architekt. A kolem je míchačka na beton, nákladáky a chlapi v holinkách. V sousedství areálu betonárky pak obří silo a dál se táhne všemožně využívaná a zkoušená přípražská krajina plná hal a dálnic. Právě za to, jak zrcadlí své okolí, za inovativní práci s betonem a proto že je „hrubá, odvážná a průmyslová,“ jak se píše ve zprávě poroty, dostala betonárka cenu pro nejlepší stavbu. Více o betonárce, Davidu Krausovi a také hezkosti a ošklivosti v nové české architektuře v příštím Respektu.

Českou cenu za architekturu získala Administrativní budova ve Strančicích [URL](#)

WEB, Datum: 20.11.2018, Zdroj: archspace.cz, Autor: Lucie Sigmundová, Návštěvnost: 6 512

Českou cenu za architekturu si převzal David Levačka Kraus za realizaci Administrativní budovy ve Strančicích.

Porota ve finále vybírala mezi osmi stavbami, vítěz i finalisté se etablovali ze 33 nominovaných prací. Celkově se o Českou cenu za architekturu ucházelo 145 děl dokončených v posledních pěti letech.

Hlavní cenu porotci udělili architektonické kanceláři Architektura za realizaci Administrativní budovy ve

Strančicích. Autor díla David Levačka Kraus navrhl novostavbu administrativní budovy zasazené do

průmyslového areálu zhotovené inovativní technologií z lehkého betonu. V celé Evropě je přitom jen pomálu

budov, které byly postaveny z tohoto materiálu. Podle poroty se jedná o mimořádný a podnětný projekt. „Lze o

něm rozhodně říct, že razí cestu v současné evropské architektonické rozpravě,“ soudí.

Administrativní budova ve Strančicích je podle porotců „hrubá, odvážná, průmyslová.“ Jedná se o „budovu se skloněnou střechou pro parkování aut, s očividnými konstrukčními omezeními, díky kterým působí téměř sochařským dojmem, odlitá na místě z lehkého betonu, s přibližně metr tlustými zdmi, bez jakéhokoliv zateplení, s přesně zasazenými okny.“

Porotci ocenili, že jde o „projekt s jasným rukopisem a architektonickou ambicí, která je ale držena v pozadí.“ Neskrývali nadšení nad zvolenou technologií: „Ve Švýcarsku a v Německu, především v Berlíně, probíhá rozsáhlý výzkum ve snaze najít správnou směs a správnou technologii na tvorbu a odlévání tohoto typu inovačního betonu. Zde ho máme. Opravdový výzkumný projekt, zcela jednoznačný, průkopnický, moderní. A zároveň skromný, aniž by se předváděl, nachází svou pozici v okolí jen tím, že je lehce odlišný.“

Finalisté z celé České republiky

Čestné ocenění Finalista České ceny za architekturu 2018 získalo kromě vítězné realizace sedm dalších prací z celé České republiky. Jediným příkladem řešení veřejného prostoru a krajiny je

Obnova nábreží řeky Loučné v Litomyšli (Rusina Frei architekti + Atelier PARTERO, 2017).

Druhým Finalistou je Sportovní hala Dolní Břežany (SPORADICAL, 2017), novostavba navazující na areál základní školy sloužící k výuce tělocviku, pro sportovní veřejnost i k pořádání kulturních akcí.

Mezi nejlepší zařadila porota brněnský Polyfunkční objekt Dorn (Atelier RAW, 2016), největší budovu se zavěšeným cihelným pláštěm v České republice.

Dvě ze staveb oceněných titulem Finalista stojí v horském prostředí. Pivovar Trautenberk (ADR / Petr Kolář, Aleš Lapka, 2017) v Horní Malé Úpě v Krkonoších vznikl rekonstrukcí původní Tippeltovy boudy, později známé jako hotel Družba, a i dnes si zachoval také funkci horské ubytovny.

Výstupní stanice lanové dráhy na Pustevnách (Kamil Mrva Architects, 2017) je moderní přestavbou obohacující areál beskydských Pustevn.

Zástupcem staveb k privátnímu bydlení mezi finalisty je Rekonstrukce a přestavba mlýna na bydlení (Stempel & Tesař architekti, 2017) na Slapech.

Maximální dopad díla pomocí minimálních prostředků pak reprezentuje Útulna (Jan Tyrpekl, 2017), experimentální dřevostavba vzniklá na bývalém lehkém opevnění u jihomoravského Vratěnína.

Čtyři Ceny partnerů

Cenu Ministerstva pro místní rozvoj ČR za prosazování kvalitní výstavby prostřednictvím architektonických soutěží získalo KINONEKINO (XTOPIX architekti, 2017) v Plané. Hodnotitelé ocenili, že díky citlivému přístupu architektů se podařilo dostat do malého města nejen kvalitní architekturu, ale zároveň obnovit kulturní a komunitní život. Město Planá přitom v posledních letech uspořádalo tři architektonické soutěže. Podle ministerstva se tak stává příkladem zadavatele, který hledá pro svůj rozvoj ta nejlepší architektonická řešení.

Cena Ministerstva průmyslu a obchodu ČR za přístup k revitalizaci průmyslového objektu patří Kotelně Libčice nad Vltavou (Atelier Hoffman, 2017). Ministerstvo vyzdvihlo, že autor pochopil výjimečnost místa – areál bývalých šroubáren v Libčicích nad Vltavou o rozloze 17 ha – a „z hromady sutě a popela“ vydobyl prozatím dvě stavby. Rekonstrukcí Uhelného mlýna vznikl showroom designových výrobků a konverzí dvou objektů Kotelny se podařilo vytvořit multifunkční prostor určený pro živé umění, řemesla a inovativní technologie i společenské akce. Citlivá rekonstrukce je následováním hodným příkladem nakládání s průmyslovým dědictvím.

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR udělila cenu za citlivou rekonstrukci stavby v krajině Pivovaru Trautenberk (ADR, 2017) v Malé Úpě. Agentura ocenila, že rekonstrukcí se podařilo vrátit bývalé Tippeltově boudě z roku 1911 její původní lesk a současně zatraktivnit celou horskou obec vyhlížející na okouzlující hřebeny Krkonoš. Nejvíce agentura ocenila, že tato relativně objemově velká stavba vytvářející dominantní prvek krkonošské architektury ve velmi exponované poloze je proporčně i barevně zdařile začleněná do struktury zástavby Horní Malé Úpy, přičemž střízlivé řešení exteriéru vytváří příjemný kontrast s ladným interiérem.

Cenou společnosti VELUX za práci s denním světlem vyznamenali hodnotitelé Centrum Caolinum Nevřeň (Jakub Chvojka, Radek Dragoun, 2014). Projekt podle odborné poroty partnera velmi komplexně pracuje s denním světlem. Využívá potenciál horního osvětlení nejen k dosažení vizuálního komfortu, ale zabývá se i změnami atmosféry místa díky měnícím se světelným podmínkám během dne. Velmi sympatická je podle společnosti Velux navíc vlastní funkce stavby a její začlenění do života v místě.

Cena za výjimečný počin

V rámci České ceny za architekturu jsou rovněž oceňovány výjimečné aktivity na poli architektury. Nominace provádějí členové Akademie a Grémia ČCA. Akademici o výjimečném počínu hlasovali na webovém portálu Ceny. Ocenění za Výjimečný počin bylo uděleno Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy – Romanu Kouckému a týmu kanceláře Metropolitního plánu za hledání nové cesty v územním plánování a otevírání debaty nad smyslem územního plánování. Současně ji získal CAMP (Centrum architektury a městského plánování) za novátorský přístup v propagaci architektury. Pod taktovkou mezinárodní poroty

Finalisty ze 33 nominovaných vybírala mezinárodní porota v čele s předsedou Rogerem Riewem (Německo). Dalšími členy byli Carlo Baumschlager (Rakousko), Zsolt Gunther (Maďarsko), Andrea Klimko (Slovensko), Robert Konieczny (Polsko), Yael Moria Klain (Izrael) a architekt českého původu Ivan Reimann (Německo). Všechna oceněná díla Česká komora architektů vystaví od 22. listopadu v Galerii Jaroslava Fragnera v Praze a od 7. února 2019 pak v Galerii architektury Brno.

Českou cenu za architekturu získala budova z lehkého betonu ve Strančicích [URL](#)

WEB, Datum: 20.11.2018, Zdroj: novinky.cz, Návštěvnost: 67 165 622

Česká komora architektů letos vyhlásila vítěze již třetího ročníku soutěže Česká cena za architekturu. Oceněná stavba, kterou je administrativní budova ve Strančicích, je příkladem té nejlepší architektury u nás, vzniklé za posledních pět let. Hlavní cenu si převzal architekt David Levačka Kraus. Stavba vznikla inovativní technologií z lehkého betonu.

Soutěžní přehlídka staveb vzniklých nebo zrekonstruovaných na území České republiky má sloužit k propagaci kvalitní české architektury a má upozornit na nejlepší díla. Šanci měly všechny stavby obdobnou, soutěž totiž není členěna do kategorií.

Porota bere během hodnocení v potaz jejich účel i stavebníkovo zadání. Hlavní cenu porotci udělili architektonické kanceláři Architektura právě za administrativní budovu ve Strančicích.

Stavba z lehkého betonu je podle poroty unikátní

Autor díla David Levačka Kraus navrhl novostavbu administrativní budovy zasazenou do průmyslového areálu. Vznikla inovativní technologií z lehkého betonu. V celé Evropě je podle organizátorů jen málo budov, které by byly postaveny z tohoto materiálu.

Prosklení zaručuje dostatek světla v interiérech.

FOTO: Archiv soutěže Česká cena za architekturu

Jde o odvážný a průlomový architektonický počin. Budova je odlita na místě z lehkého betonu, s přibližně metr tlustými zdmi, bez jakéhokoli zateplení, s přesně zasazenými okny.

Ve Švýcarsku a v Německu, především v Berlíně, probíhá podle organizátorů soutěže rozsáhlý výzkum směsí betonu a technologií na tvorbu a odlévání tohoto typu inovačního materiálu.

Podle mezinárodní poroty, v jejímž čele usedl německý architekt Rogerem Riewe, jde o průkopnický a moderní projekt.

Stavba působí mohutným a robustním dojmem.

FOTO: Archiv soutěže Česká cena za architekturu

Finalisty ze 145 přihlášených a 33 nominovaných staveb vybírala mezinárodní porota. Podle ní české počiny dosáhly vysoké kvality a jsou schopny soupeřit se současnou evropskou architektonickou tvorbou. Design i celkové provedení staveb v letošním ročníku byly na dobré úrovni.

Budově dominuje beton, který je v posledních letech hodně trendy materiálem.

FOTO: Archiv soutěže Česká cena za architekturu

Podle České komory architektů letos převažovaly stavby vzniklé pro soukromé účely nad těmi veřejnými. Na akci byly vyhlášeny i výsledky ocenění za výjimečný počin a ceny partnerů.

Stavba vypadá hrubě a průmyslově.

FOTO: Archiv soutěže Česká cena za architekturu

Vítězná díla si můžete od čtvrtka 22. listopadu přijít prohlédnout do pražské Galerie Jaroslava Fragnera, kde

probíhá výstava České ceny za architekturu. Od 7. února 2019 se výstava přesune do Galerie architektury v Brně, tam setrvá do 31. března.

Českou cenu za architekturu 2018 získala stavba ve Strančicích s brutalistními rysy..

Artalk.cz [URL](#)

WEB, Datum: 20.11.2018, Zdroj: artalk.cz +5, Návštěvnost: 62 984

Obsahové duplicity: 19.11.2018 - blesk.cz [URL](#), tyden.cz [URL](#), archiweb.cz [URL](#), lidovky.cz [URL](#), 24zpravy.com [URL](#)

Českou cenu za architekturu má betonová stavba ve Strančicích

Ze 145 staveb všech druhů přihlášených do České ceny za architekturu porota jako vítěznou vybrala administrativní budovu z lehkého betonu od kanceláře Architektura. Stavba ve Strančicích stojí v průmyslovém areálu, nechala si ji postavit firma, která betonové směsi vyrábí. Podle porotců je hrubá a odvážná a využívá inovačního materiálu, který si v Evropě razí cestu v architektuře. Autor stavby David Levačka Kraus dnes cenu dostal spolu s dalšími oceněnými v pražském Foru Karlín. Již v říjnu ho za stavbu ocenila také Obec architektů. Českou cenu za architekturu pořádá Česká komora architektů (ČKA). Podle její poroty se v případě vítězné práce jedná o mimořádný a podnětný projekt, v celé Evropě je prý jen málo budov, které byly postaveny z tohoto materiálu. Budova má skloněnou střechu pro parkování aut, s očividnými konstrukčními omezeními, díky kterým působí podle poroty téměř sochařským dojmem, byla odlitá na místě z lehkého betonu, s přibližně metr tlustými zdmi, bez jakýchkoliv dalších obkladů, úprav či dokončovacích prací i bez jakéhokoliv zateplení. Podle autora stavby jde o experiment se souhlasem klientů, podle porotců je zejména s ohledem na použitý materiál průkopnická a moderní, ale zároveň skromná.

Ve finále třetího ročníku ceny porota vybírala mezi osmi stavbami. Čestné ocenění jako finalista ceny dostal ještě projekt obnovy nábřeží řeky Loučné v Litomyšli, jedna ze dvou realizací veřejného investora mezi finalisty a jediný příklad řešení veřejného prostoru a krajiny. Nábřeží, kde vznikla městská promenáda pod stromy a sochařsky ztvárněné hřiště s hudebními motivy, upravili Rusina Frei architekti a Atelier Partero.

Druhým veřejným investorem mezi oceněnými stavbami je obec Dolní Břežany, která si nechala od studia Sporadical postavit sportovní halu sloužící i veřejnosti. Tu také ocenila již Obec architektů a udělila jí svou Grand Prix.

Mezi nejlepší dnes oceněné stavby zařadila porota brněnský polyfunkční objekt Dorn, největší budovu se zavěšeným cihelným pláštěm v Česku, kterou navrhl Atelier RAW. Obklad z režných cihel navazuje na sousední budovu historické Vaňkovy strojírny. Štíhlé tělo budovy není pouze formální kompozicí, ale umožnilo zřídit velkoprostorové kanceláře s dostatkem denního světla i možností větrání pro každého pracovníka.

Ocenění za výjimečný počin dostal architekt Roman Koucký a tým pražské kanceláře Metropolitního plánu za hledání nové cesty v územním plánování a Centrum architektury a městského plánování za novátorský přístup v propagaci architektury. Další ceny jsou na webu, vítězné práce představí i výstavy, v Praze začne v Galerii Jaroslava Fragnera ve středu.

ČKA se nechtěla při zakládání ceny vůči zavedenému ocenění vymezovat, Obec architektů ale čelila několik let předtím kritice zejména od mladých architektů. Upadala podle nich prestiž jejich aktivit včetně soutěže Grand Prix. Do nové soutěže ČKA koncipované jako ocenění prací za uplynulých pět let se v prvním ročníku přihlásilo 500 projektů a Obec architektů v témže roce evidovala pět desítek soutěžících. Letos ale soutěž ČKA měla 145 přihlášených děl a Obec architektů uvedla, že se do jejího 25. ročníku soutěže přihlásilo přes 160 ateliérů s více než 200 díly.

Rekonstrukce mlýna, sportovní hala i stanice lanovky. Prohlédněte si nominace na Českou cenu za architekturu [URL](#)

WEB, Datum: 20.11.2018, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Pivovar Trautenberk, Malá Úpa Adr, Návštěvnost: 5 397 490

Hlavní cenu v soutěži Česká cena za architekturu včera převzal David Levačka Kraus za realizaci Administrativní budovy ve Strančicích.

Vítěz i finalisté vzešli ze 33 nominovaných děl dokončených v posledních pěti letech. Detailní profily všech přihlášených děl najdete na www.ceskacenaarchitekturu.cz.

Rekonstrukce a přestavba mlýna na bydlení autor: Filip Šlapal.

Betonová budova u Prahy vyhrála cenu za architekturu. V Evropě jich stojí jen pár [URL](#)

[WEB](#), Datum: 19.11.2018, Zdroj: aktualne.cz, Návštěvnost: 16 913 777

Novostavba administrativní budovy se nachází uprostřed průmyslového areálu nedaleko betonárky a 40metrového zemědělského sila v malé obci ve Středočeském kraji. Foto: Česká cena za architekturu/Filip Šlapal

Architekti a starostové na jedné lodi hodnotili kvality architektury ve městech [URL](#)

[WEB](#), Datum: 12.11.2018, Zdroj: asb-portal.cz, Návštěvnost: 97 182

Česká komora architektů již 6. rokem pořádá akci Architekti na jedné lodi, jež je určena všem milovníkům architektury. Letošním tématem neformálního setkání, které se uskutečnilo 29. června na (A)VOID Floating Gallery na Rašínivě nábřeží, byla kvalita architektury ve městech. Tu na setkání hodnotili jak architekti, tak zástupci měst, která se mohou pyšnit kvalitní architekturou a urbanismem: Litomyšl, Líbeznice a Dolní Břežany. Jejich příklady dokazují, že krásná architektura nemusí být nutně záležitostí velkých měst.

ČKA v lednu vyhlásila soutěžní přehlídku Česká cena za architekturu, jež se setkala s mimořádným zájmem architektů, kteří do ní přihlásili bez mála 500 realizací. Cena České komory architektů si současně klade za cíl aktivování zájmu o kvalitní architekturu u veřejnosti a zástupců samospráv. Mezinárodní odborná porota v červnu vybrala užší okruh 63 nominovaných děl, která představují to nejlepší, co bylo v České republice za posledních 5 let zrealizováno. Zhruba polovina realizací z výběru poroty byla financována z veřejných prostředků. Nominace také ukazují, která česká města s veřejnými zakázkami z oblasti architektury a stavebnictví zacházejí efektivně a zodpovědně.

Co stojí za kvalitou architektury ve městech? Místem s velkou koncentrací kvalitní architektury je již tradičně východočeská Litomyšl. Toto jedenáctitisícové město je ve výběru poroty zastoupeno hned čtyřmi realizacemi (Rekonstrukce piaristického kostela, Multifunkční sál, Revitalizace zámeckého návrší a Plavecký bazén). O své pětadvacetileté zkušenosti v roli městské architektky Litomyšle se v diskusi Krásná města aneb Architektura věc veřejná podělila Zdeňka Vydrová. Vyzdvihla zejména potřebu kontinuální spolupráce, která díky čtyřletým volebním obdobím bývá mnohdy velmi těžko aplikovatelná. Podpora politické reprezentace je pro městského architekta, jehož role je spíše koncepční, naprosto zásadní.

S architekty také spolupracují středočeské Líbeznice. Jejich starosta Martin Kupka uvedl, že kromě externího spolupracovníka ve funkci městského architekta, se obci osvědčily vyzvané architektonické soutěže. Jedná se o princip, kdy město na základě referenčních staveb osloví vybrané ateliéry s konkrétním zadáním. Ty následně zpracují projektové dokumentace, z nichž zástupci města společně s odborníky vybírají projekt, který nejlépe vyhovuje zadání. Jedná se o způsob, jakým lze i do relativně malého města přivést kvalitní architektonické týmy. Že tento model funguje, dokládá nejen název obce samotný, ale také to, že tato dvouapůltisícová obec je v prestižním výběru mezinárodní poroty zastoupena hned dvakrát (ZŠ Líbeznice a Tři věže)!

Velkou péčí zejména územnímu plánování a veřejným prostranstvím věnují také čtyřitisícové Dolní Břežany. Starosta Břežan Věslav Michalík potvrdil, že navzory napjatému rozpočtu, s jakým většina malých měst bojuje, se jim odborník v pozici městského architekta vždy vyplatil. Jako zásadní považuje stanovení celkové vize obce, které je bez zapojení odborníků nemožné. Investice do kvalitního vysvatěného prostředí se zde opravdu vyplatila: ve městě je velký počet rezidentů a prakticky zde neexistuje fluktuace obyvatel. Kvalitu veřejného prostředí přitom podle slov starosty většina obyvatel uvádí jako jeden z důvodů tohoto stavu.

Výjimečná situace pak panuje ve středočeském Tehově, kde je v roli starosty architekt David Hlouch, který je zároveň členem představenstva ČKA. Obec ani ne s tisícovkou obyvatel má tak odborníka přímo ve svém čele. David Hlouch na setkání rovněž upozornil, že malé obce, které pozici městského architekta zatím nemají, by jistě

ocenily možnost využívat externího konzultanta, který by mohl působit v rámci obcí s rozšířenou působností či na krajích.

Architektonické soutěže se vyplatí! Kvalitu architektury ve městech dlouhodobě podporuje také Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, které na setkání reprezentoval Josef Morkus. Vláda v lednu 2015 přijala dokument Politika architektury a stavební kultury ČR, který je v ostatních evropských zemích již řadu desetiletí naprostým standardem. Josef Morkus vysvětlil, jakými hlavními okruhy se dokument zpracovaný ministerstvem za podpory řady institucí, včetně ČKA, věnuje. Zvýšenou péči ministerstvo věnuje zejména veřejnému prostoru a zasazení staveb do okolí či oblasti veřejných zakázek. Kvalitě architektury vychází vstříc i nově schválený zákon o zadávání veřejných zakázek, který by měl nabýt účinnost na podzim tohoto roku. Zavádí především kvalitativní kritéria při výběru projektanta a zhotovitele projektu, tak aby ve výběrových řízeních nebylo zohledňováno pouze kritérium nejnižší ceny, které nemůže přinést očekávanou kvalitu a ve výsledku ani finanční úsporu.

Politika architektury také podporuje institut veřejné architektonické soutěže, který je kvalitním a transparentním nástrojem pro zadávání veřejných zakázek z oblasti architektury a stavebnictví. To mimo jiné potvrzují i výsledky České ceny za architekturu. Z 475 přihlášených prací jich bylo 13 realizováno na základě architektonické soutěže, přičemž do užšího výběru poroty postoupilo hned 9 z nich. Efektivitu architektonických soutěží potvrzuje i ekonomická analýza společnosti EEIP Dopady architektonické praxe na ekonomiku ČR, která přímo uvádí, že architektonická soutěž přináší kromě kvality také ekonomickou rentabilitu. Objednavatelem studie bylo opět Ministerstvo pro místní rozvoj, které v budoucnu dokonce zvažuje založení fondu na podporu architektonických soutěží u vyhlásovatelů.

Jak aktivovat zájem o kvalitní architekturu? Do diskuse se zapojil také architekt Jaroslav Zima ze studia D3A, který je současně členem odborné Akademie České ceny za architekturu. Zdůraznil, že péče o kvalitní prostředí začíná u každého z nás. Lhostejnost obyvatel přispívá k nezájmu o kvalitní architekturu. Zájem veřejnosti je třeba aktivovat. Jedním z možných prostředků je právě prezentace kvalitních výsledků práce architektů prostřednictvím soutěžní přehlídky Česká cena za architekturu. Společnost by se měla naučit rozeznat kvalitní architekturu, a to nejen tu současnou, ale také historickou, kterou je třeba chránit. Jaroslav Zima poukázal na kauzy spojené s ohrožením dvou doopravních staveb a zároveň nesporných dominant Prahy: Libeňský a Železniční most. Současná situace, kdy se nechají vzácné stavby chátrat a jsou často nahrazeny novými a méně kvalitními následovníky, je alarmující.